

REX
PLATONICUS:
SIVE
DE POTENTISSIMI
PRINCIPIS

JACOBI

BRITANNIARUM REGIS,

Ad illustrissimam Academiam
Oxonensem, adventu,

Aug. 27. Anno
M. DC. V.

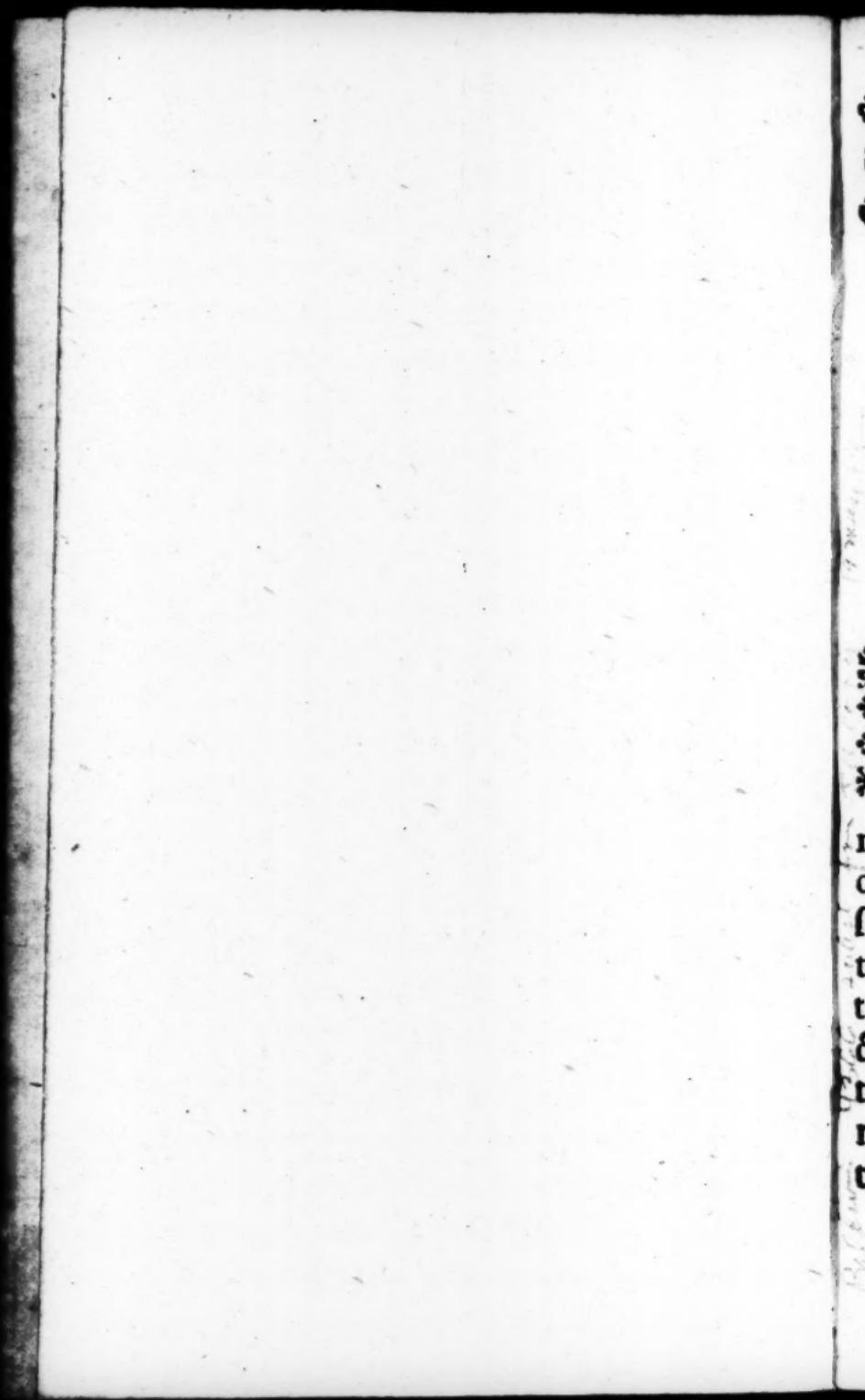
NARRATIO

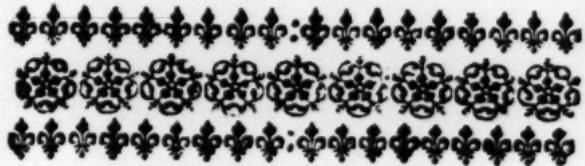
Ab ISAACO WAKE Publico Academie ejusdem Oratore, tunc temporis conscripta, nunc iterum in lucem edita, multis in locis auctior, & multò emendatior.

EDITIO SEXTA.

OXONIAE,
Typis Willielmus Hall, Impensis G. West,
Anno Dom. 1663.

SERENISSIMO
PRINCIPI
AC DOMINO
D. HENRICO

*Regnum Britanniae Magnæ,
Francie, & Hibernie,
Heredi.*

ON est (excellentissi-
mè Princeps Hen-
rice) eadem Ly-
cæi lima atque Fo-
ri, non idem eruditorum at-
que plebis judicium ; horum
sensus fortunæ tuæ splendore
trahuntur, illorum mentes vir-
tutum tuarum luminibus oble-
stantur ; ab utriusque (quan-
tum æstatula tua feret) felicissi-
mus judicaris : ab aitris, quòd
tanto parente, & ad tantam

spem fortunæ natus sis; ab alteris,
quod parente tali natus sis, & ad
talium insolentiū in Regibus vir-
tutum ideā, & naturā accommo-
datus sis, & disciplinā institutus.
Alias enim quantilli quæso esset,
quod tali natus sis, nisi & talis?
Talisq; ut sis, quæ uspiam possunt
esse præstantiora subsidia, quām
quibus suavitas Juventæ tuæ ad
omnem maturitatis perfectionem
provocatur? præsertim quum iam
non opus sit *Philippo* nostro lata-
ri, quod *Aristotelis* tempore tu no-
ster natus sis *Alexander*, sed tuæ
Excellentiae idem sit & *Philippus*,
& *Aristoteles*, Potentissimus Pa-
ter, & sapientissimus præceptor.
Cujus sive præceptis ad Regni,
sive exemplis ad tui ipsius mo-
derationem conformere, necesse
est è tam mirabilis Magistri Scho-
la mirabile quid, omniumque
amoribus dignissimum evadas.
Quinimo, qui indolem tuam
non leviter perspeximus quum
hic

eris,
z ad
vir-
mo-
tus.
ffet,
lis ?
funt
nām
e ad
em
am
ta-
no-
uæ
us,
pa-
or.
ni,
o-
sse
o-
ue
as.
m
m
c

hic inter *Oxoniensium Musarum*
alumnos censeri libenter passus
sis, cūmque in celeberrimo totius
orbis conventu paternæ erudi-
tioni axultabundus applauderes,
videmur nobis non tam obta-
re debere, qualem te habere ve-
limus, sed jam habere qualem
optaremus. Habebimus certè
quidem, si prout prima fonda-
menta ja&ta sunt, ita cætera eru-
ditionis, pietatis, virtutumque
tuarum te&tta (quibus solis te-
stus, tutusque esse possis) super-
struantur, sique Magni exem-
plaris beatis vestigiis institeris,
cujas ego eruditionis vestigia
hic aliquot, non tam calamo
adornare (quod non possim)
quam (quod debeam) animo
adorare statui. Vereor tamen ne
sacros illos Tripodas profano
calamo violârim, dūmque il-
lam Regii eloquii igneam vim
atque haud imitabile lumen ex-
primere ausim, *Salmonei* illius,

A 3 qui

qui *Louis* haud imitabile fulmen
imitari voluit, flagitium admi-
serim. Cuius offendæ formi ine
percussus, quid aliud agerem,
quam ut cum *Themistocle*, qui
Ad metum Persarum Regis fili-
um vlnis gestabat, ut facilius pa-
tris alienati animum molliret,
Excellentiae tuæ patrocinium
manibus, precibusque appre-
hendam; ut qui non ignorem
plus momenti habere dilectum
tuum nomen, ad gratiam con-
sequendam, quam libellum me-
um (si peccantem, amore tan-
tum peccantem) ad offensam
commovendam? Quod si ab
ista Regis optimi offensione im-
munis esse possim, de reliquo-
rum superciliis securus ero, qui
aut chartas has jam editas arro-
dendo, sorices agunt, aut, quia
non citius editas reprehendunt.
Verum ut vtrisque illis partim
satisfaciam, etiam jam citius e-
ditas esse fateor, quam volui,

vt

ut pote quas non omnino editas esse malui, quam intempestiuè. Sed quum intelligerem non deesse ex eorum numero, quorum authoritati refragari labens nolim, qui Commentationem hanc, (quam sesquianno ab hinc descripsceram) ex cœca nocte, quâ sepultam latere volui, in lucem erutam pervellent, ne forte quis alius, cui rei veritas minus perspecta esse potuit, id ipsum aliquando auderet; statui tandem æstimationi potius meæ, quam eorum votis deesse, præsertim quum nihil ipse in votis potius habeam, quam ut æternæ IACOBI memoriæ (licet indignus) aram ponerem, & Henrici spei Felicitatique votivam hanc tabulam consecrarem. Oxonie.

E Collegio Merton. 13. Cal Jul.

Excellentiae vestrae
devotissimus,

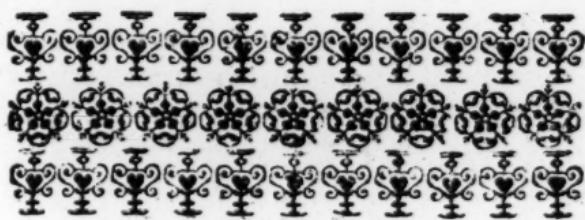
Servus

ISAACVS WAKE.

A 4

R EX

R
E
N
C
E
C
o
m
b
d
r
a
M
d

REX
PLATONICUS,
SIVE
Muse Regnantes.

Ta sunt multorum hominum
ingenia, ut nullum satis dig-
num historia argumentum
existiment, præter res bel-
lo gestas imperatorum &
Rerum publicarum; quibus terrarum
Domini credunt se æque propriè ad
Majestatem Divinam accedere glo-
riâ, ac ab ea recedunt longè bonitate.
Quam eorum sententiam, si quis eâ
comprobare velit ratione, quod ar-
morum scilicet studiosus & virtutis
bellicæ admirator multum se dele-
tari profiteatur cognatâ sibi virtute,
rectius forrassis ejus possit excusari
affectus, quam judicium probari.
Nam ut in depingendo vultu, tum
demum optimè facies exprimitur,
cum sit ab omni perturbatione im-

A 5 muvis;

munis; ita Principum & Rerum publicarum habitus multò commodius ex rebus civilibus, quam tumultuosis

a Ex Decret. belli motibus colliguntur. Illæ autem **Conc. Vien.** narrationes dignissimæ videntur, quæ ann. 1311. brevi & succincta rerum memorabilium commemoratione, temporum etiam, & locorum conditionem, in **Et Epigraphi** *in Vatican.* **His verbis.** quibus gestæ sunt, ita ponant ob ocu- **Heb. Chald.** los, ut ex cognitione earum rerum **Arab. Græc.** quibus præsentes fruimur, aliqua aut **Lingua studi-** utilitas, aut oblectatio etiam ad ab- **um propagan-** sentes redundet. Cujus generis histo- **dæ fidei ergo** riolam scripturus, de illo omnium **in Nobilissimis** sermonibus celebrato Quatriduo, quo **4. Europæ A-** Potentissimus **Jacobus Britanniarum** ead institui- **Monarcha,** vna cum Regina **ANNA** **tar** *Vide Ang.* Serenissima consorte, **HENRICO Fi-** **Roch.** p. 214. lio primogenito, Principe juventutis, **b Clement de-** & omni ferè totius regni Nobilitate **Magistris Pa-** Oxonie commemorabatur, rem factoru- **rif. Oxon.** Bo- me confido, hominibus pariter Trans- **non.** Sa'a- marinis atque nostris valde gratam. **mant.** Uni- Illis quòd in orbis Christiani a præ- **versitas Oxon.** cipuis quatuor Academiis, quum Oxo- **Schol Eccle-** nensem b secundum locum obti- **næ secunda,** nere sciant, nec tamen eam perinde **imò Ecelesiæ** forsitan habent notam, ac Parisis **fundamentum** (splendidam illam Oxoniæ propagati- **Mat. Paris. ad nem.**) aut Salamantinam, & Bononia- **an. 1257.** niam in Contineute sitas; verisimile omnino sit, etiam hujus rationem,

con-

consuetudines, adeoque statum omnem non illubenter cognituros. His, quod quæ secundissimo tumore delata acceperunt, ea certius intelligere cupiunt, utpote quibus nihil possit esse jucundius, quam ut intelligent, quantæ ipsi participes sint felicitatis, quod Rege, ut omnium op- c Illud olim timo sanctissimoque ita eruditissimo, Oxoniæ nomen sapientissimoque sruuntur. ob situs amaz-

Et à primo quidem in Regnum nitatem Hist. hoc adventu ardor quidam Majestæ- Oxon. Ptolo- tem Regiam habebat nostrum hoc c mæo Caleva Bellosum videndi, de quo fama diſta, eodem (quæ non semper errat sed aliquando planè sensu eligit), præclara multa ac splendida unde multi jam multò antè nuntiaverat. Sed & Oxonienses majora fuerunt Imperii tum recentis calevii diſti negotia, quam quæ prima Æstate II. ut balænus de lum huic oblectamento vacare sine- Cale vovate rent, & ingens etiam, peste passim qui vixi sub grassante trepidatio, quæ triumphos Arvirago omnes intempestivos reddidit: Wood. circa ann. 4° stochia tamen eo ipso tempore per à Christo passo: Eximum virum D. Georgium Abbot d' Gualierius ex anno procancellarium, Doctores. Calevius que Venerabiles aliquot, & Procura. Oxoniensis tores, Academiæ nomine salutatus, & Archidia sacris Bibliis tanquam amoris maxi- conus postea mi exiguo donatus indicio (quanquā Episcopus quod isto unquam majus donum hu- Exou. ann: mano generi datum est ab immorta- 1120. & alii.

1504.

li Deo?) tantà eos omnes accepit voluptate, clementiâ, benignitate, ut accenderit in nobis desiderium ulterius testandi devotissimas illi nostras voluntates cui amoris & Pietatis prima hæc officia tam grata suisse comperissimus sequenti anno propius adhuc accessit, adeoque ipsa Civitatis nostræ Suburbia, nullo tamen interpellatus gratulationis officio, pertransiit. Quid enim? et si divinâ benignitate Academia semper ita intacta, ut studiosorum nemo quisquam pestilentî afflato decubuerit, intrus tamen inter Cives adhuc manserant reliquæ Iuis virulentæ sic ut Regi salutem coram precari non potuerimus sine salutis suæ periculo, nec esse pii sine impietate. Quamobrem consulto ab ejus conspectu, nobis præ omnibus optatissimo, abstinimus, ne importuna amoris testificatio, eo tempore, maius odio scelus videretur intraq; eos religiosè nos continuimus parietes qui ipsi quidem Regi obviam prodite quodammodo gestiebant, Nostrum autem dolorem maximum adaugebat Serenissimi Regis conspicuum intrandi (si tutò potuisset) desiderium, qui & in transitu, multa de Academia, de Collegiis multa rogabat, & à Colle ad orientalem serè plaga

plaga Ciuitatis sita, quingentis ab
urbē passibus tanquam ad delicias su-
as à tergo relictas crebro solicitèque
respexit, & oculo amorem indicavit.
Feliciores autem fuere istis qui nobis
estate sequenti illuxerunt dies, in
quibus ingratuus ille hospes, qui diu
intrā mœnia sacerdotiū remanere. Post-
quam ergo propitia Numinis benig-
nitata pristina civibus salus, aeri salu-
britas, cælo & solo nostro amænitas
restitute fuerat, Regique post pacem
cum universo Orbe Christiano felicissimè
sancitam, aliquod à grandiorib[us]
Regni negotijs otium conces-
sum, nihil videbatur desiderari, quo
mindūs & serenissima Maiestas desi-
derij sui, & Academicī omnes votō-
rum sibi antehac ardentissimè
nuncupatorum tandem aliquando es-
sent compotes. Quibus rebus ita
suavitè conspirantibus, ab illu-
stissimo Satrapā Sackvillio, Comite
Dorcetensi, eodemque & Archithe-
saurario Regni & Regi à Sacris Con-
ciliis, & Magnifico Cancellario no-
stro, (qui supremus est Academiaꝝ per-
petuusque Magistratus) Regiam Ma-
iestatem brevi ad futuram literis præ-
monemur,

1605

monemur, quibus etiam unanimem
onnum curam, & diligentiam in ap-
parandis omnibus, quæ tantæ Majestati
excipiendæ opportuna censerentur,
flagitabat.

Novit enim Dynasta summè pru-
dens, meritòq; sacro Regis lateri sem-
per adhærens, quā sublimis non For-
tunæ modo, sed ingenii etiam Hospiti-
tem excepturi essemus: Jamq; aleam
aut gloriæ, aut opprobrii Academiæ
jaciendam esse suāsque unā in utrōvis
fortunæ jactu partes forte primarias,
cujus & in honoribus Academiæ, &
amoribus partes essent primæ. Quare
ne aut amori suo, aut honori Acade-
miæ, aut quod præcipuum est Regis
expectationi, (quibus nunquam de-
fuit) jam decesserat, adventus Regii tem-
pore appropinquante, quarto ante
die, Academiam, ut, quām omnia com-
parata essent, prævideret, invisit: Ita
tamen ut honorifici obsequii (quod ad
aliás exhibendum Academicī caterva-
tim convolassent) nullum sibi e publicum
& ideo vespere, atque effuso obrecto
Collegii portā invehitur) eo quod adventante Sole,
Non licet distam quod ea nulli socio
liceat exire, syderum etsi illustrium fulgorem cee-
dere debere duxerit, dixeritque. Ibi
Eximii Procancellarii sui (quo mu-
bere jam tertio fungebatur. D. D.
Abbos

*e At nec
privatim,
ideoque ne
socii Collegii
Novi (quod
hospitium
elegerat)
extra fores
occurserent,
ingressus est
Collegii portā
Non licet
distam quod
ea nulli socio
liceat exire,*

Abbot Collegii Universitatis dicitur Ita dicuntur
Præfetus, Cathedralisque Ecclesiæ qui ad præci-
Wintoniensis Decanus) insigni cura pua quævis
prudentiæque omnia reperit operatò negotia à so-
maturata. Hic enim adhibitis in con- lènni Acadæ-
siliūm prudentissimis Academiæ op micorum cons
timatibus, qui in hunc finem solenni ventu deputa-
Academiæ decreto (pro more) f De- ri solent.
legati erant, postquam accuratâ inda g Erat enim
gine disquisivissent qui essent in fin tum Vacatio
gulis disciplinarum generibus doctri Autumnalis
nâ ingenióque maximè idonei, ea quæ ut maxi-
Prudentiæ industriæque laude omnia ma est è qua-
adparavit, quâ in singulorum postea tuor anni vac
laudibus aliquam partem sibi merito cationibus,
vendicet. Cujus eo maior era solici ita & in ea
tudo, quod tantæ expectationis cele maxima est
britas in ea tempora inciderit, quibus studiosorum in
Musæ mutæ , & rostra publica , pro frequentia.
more g vacationum Academicarum h Plenos Ter-
(quasi Justitio indictio) surdescerent. minos appello
Qui solito temporis incommodo oc lamus tempora
curritur insolitæ industriæ subsidio, publicis in A
præterque hæc delecta Dispurandi, cad. exercitiis
Concionandi, Gratulandimunia, om- celebrata, quæ
nes etiam Professorum Regiorum, in anno quo lie
aliorumque quam plurimum (quæ bet quatuor
Pleno, ut dicimus, h Termino consue etiam sunt, &
tæ) curæ revocantur. Nec dissimilis singulos tere
in privatis Collegiis Præfectorum minos sua
diligentia, qui nec sumptui ad ædificia sequitur
exornanda , nec labori ad Principes, vacatio
carmi-

carminum orationumque gratulatio-
nibus excipiendos, parci voluerunt.

Quæ dum parantur Serenissima
interim Majestas Regia, (cui omnis
hac in re mora videbatur longa) ve-
natione & generosissimâ ferarum syl-
vestrium (quarum i vivariis innume-
ris alias una omnes Europæ regiones
plorimum seperamus) insectatione,
tardi temporis fallit tedium. Jämque
post Essexiæ, Huntingdoniæ, Bedfor-
diæ, Northamptoniæ provincias felici-
& gloriosa peregrinatione salutatas mag-
nâ cum subditorum lætitia (quibus
gens nulla Principes suos contuendi-
us et
uspian appetentior) tandem se ab
aliquot dies Woodstockiæ reficit quod
oppidum sex passuum millibus ab
Academiâ dissitum, non magis pa-
latio illo k Henrici primi splendi-
dissimo (qui etiam primus in Angliâ
vivarium i saxo ibi spaciofissimum in-
rarus condidit cinxit) aut Henrici secundi m Laby-
rides. Sed ille

frontispicium tantum q ambitum exteriorem extrue-
xit. I Hinc I. Rossi error, qui hoc primum Angliæ
vivarium esse scripsit, quum multo fuerint antiquio-
ra, quamvis non saxeis muris incincta. m Quo Rex
delicias suas occultavit, Rex Jobannes, Henrici 2. fi-
lius illam in Cœnobio virginum de Godstow sepeliens
dam curavit, cum hoc Epitaph. Hic jacet in tumba
Rosa mundi non Rosamunda, Non redoleat sed o-
rintho

Sive Muse Regnantes 9

rintho, ejusque Rosamundā amicā cele- let, quæ redi-
tio- bre est; quam Chaucerī. Maronis Iſiaci lere solet, Ce-
t. natalitijs, & Elizabethæ Reginæ (æter- lebrisque crux
ma- num celebrandæ) n Innocentiâ, carce- affixa, sic in-
nis his hic Sororij contumelias patientis. scripta.

ve. Atqui jam mirior ibi Innocentia ar- Qui meat
ſyllo- biter Jacobus, eò suis bonisque omni- hac, oret.
bus dilectior, quò Elizabethæ Imperij, signumq; fa-
nes virtutis, Religionis studijs similior. Iutis adoret,
ne, ibi Seraniss. Majestas dum se oblectat Vtque tibi
que venatione, quum duos præ cæteris detur requies
for- præstantiores Cervos longâque per Rosamunda
lici executione lassos suâ manu consecisset, precetur.

Oxonenses, de Rege jam tan- n Epigraphen
bus cum cogitabundi intelligerent se illi. hanc (tan-
dius esse memores, qui ipsorum oblitus quam Agnus)
ab non esset, cervos vtròsque statim Oxo merito usur-
od niam deferri jubet, alterum Cancel-pavit virgo
ab lario, Procancellario alterum donan- Regia, quum
dum, tanquam non adventus modò à Maria soro-
di- ejus, sed Amoris etiam prænuntios. re tum regnante
liamque ecce adest omnium desiderijste profilla pro-
inc expectatus Augusti vicesimus septimus ditionis cri-
y- dies, Regis Augustissimi adventui minatione: sed
jam ante præstitutus, nobis inter revera quia
fastos perpetuò numerandus, in puritati Evā-
iæ quo, ingenti cum lætitia Academi- gelicæ addidit
io- ei ad unum omnes avidè expectant, fuit, carceri
ex quando o Longus à Principe puluis ve- hic inhumano
fir- mientem Regem indicabit, aut populi-traderetur.
vo- vox erit una, Venit. Iactat quippe se o Martial. E-
ba nunc quam maximè alacris omnium pigram. l. 10.

ac

ac beata devotio, nec operta mentium
rimari necesse est, extat in vultu cu-
jusque hilaritatis publicæ decus, & in
serenis frontibus animorum indicia
perleguntur. Nec minoris in Rege de-
siderii argumentum videri deberet, quod
cum certū tempus præstiteretur de-
lectis Optimaribus Academiz, quo Sa-
crae Majestati excipiendæ obviam pro-
cederent, Rex muliò citius Academiz
limites ingressus, illorum officium de-
siderii sui ardore, & aliquot horarum

pTales jam præmaturatione anteverrit. Ita vix
Roma dicuntur mille ab urbe passibus (p Bedellis Aca-
demar Fideles q demiae q torquatis aurea sceptra præ-
eorum sceptra sc̄iētibus) Magnificus Cācellarius cum
Mazæ, (unde splendida caterva ex Academicis sele-
Anglicum etia (qui omnes habitu Academico
Mace) Stat. (plerique coccino) pileisque iudicis
Urb. Rom. l. 3. quadratis, equis spectabiliter instructis
c. 4. Aliqui vehebantur Regi occurrit festinanti
potius dici vo- eoque iterum atque iterum humiliam-
lunt Pedellos corporis prostratione salutato, propius
à pedo quod tandem accedens aureum stapiæ fulci-
gestant qua- mentum demississimo gestu deoscula-
les sex habet

Academia, tres clavas aureas gestantes, reliquas ar-
gentreas, sed puto potius dici ab Anglica voce to bid
quod est monere, nam ejusmodi est eorum munus, &
nobis ad exteras Academias nomen forte derivatum
q Nam ratione officii in nobilium ordinem ascripti sunt.
Nic. Fierbert. Descript. Oxon.

Sive Musæ Regnantes. II

tur. Ipsoque deinceps unde cum Docto-
ribus, Procuratoribus Academæ, cæ-
terisq; qui aderant universis ad Regios
pedes provulso Eximus Procancella-
rius, genibus supplicibus o atione gra-
viter, prudenterque (ut solet omnia)
tempora accommodata, "benefici com-
memorat per quam plurima à Deo Op-
timo Maximo in Academiam Oxoni-
ensem collata, tam verè illustria tam
undique speciosa, ut cum reliquis Chri-
stiani orbis Gymnasiis universis ubi-
cunque terrarum sitis, una contendere
non immerito videatur. Etenim sive
cæli temperiem, sive soli bonitatem.
sive loci vetustatem, & canitatem ve-
nerandam, sive ædes magnificas, sive
fructus & proventus copiosos, seu eru-
ditionis famam, seu scientiæ varie-
tatem seu concursum studiosorum, seu
legam Politiam, & disciplinæ ra-
tionem libuerit intueri; Naturam
& Artem, Dei providentiam &
hominum piorum voluntates in u-
num conspicuo conspirasse, ut omnia
splendidissima, jucundissima, beatissi-
ma, accendentibus, invisentibus, inco-
lentibus apparerent. Nihil tamen post
hominum memoriam jucundius, nihil
felicius, Academæ huic contigisse quā
(quod jam tum visura erat, favente
Deo) Britanniæ universæ potentissimū
Monarcham

" Monarcham, sed & eundem sapientissimum, doctissimum, piissimum, Deo ipsi dilectissimum, Musarum limina terigisse,
 " Viris enim ingenuis, liberaliter eductis, Philosophis, Medicis, Jurisperitis,
 " Theologis, nihil gratius, optatius nihil
 " accidere posse, quam Regem omnium nobilissimum, religione celeberrimum. sci-
 " entiam praeclaram, pacis studio singu-
 " larem, mari terraque potente, numerosa,
 " & beata suffultu sobole, cuius felicita-
 " tem universus admiratur orbis, cuius
 " amicitiam Europa Principes certatim
 " ambiunt, cui vox quiesquam mortalium
 " displicere audet, placere aut parere om-
 " nes cupiunt; in hospitio literarum, Mu-
 " sarum sacrario, Apollinis, Palladisq; do-
 " micilio una cum felicissima Con sorte,
 " & beataspe Principe diversantem
 " contueri. Tandem post insignis læti-
 " tia testificationem, & singularis vo-
 " luptatis, qua affiebantur, quod tum
 " demum hora fulserit, in qua pro mo-
 " dulio & medicritate sua obsequium,
 " officium, observantiam, praesertim vero
 " gratitudinem pro magnificâ Regis in
 " Academiam benignitate, testatissimam
 " facerent, humillime periit, ut dum
 " Scholastica tanto Principi deferreret mu-
 " nuscula, pro eximio Serenitatis sue in
 " literatos candoreq; dicerentur ab illis
 " omnia, quæ ve fierent, & qui ssumo accipe-
 re

" re animo dignaretur. Deinde, quoniam Sole oriente minora evanescunt sydera, Majestati Regiæ fines, limitesque Academiæ jam ingressæ, nomine Magnifici Cancellarii omnia, quæ sub imperio Regis potestatis q[uod] suæ habebat q[uod] In signum insignia (ea erant, quæ dixi, Bedel-istiū potestas. lorum sceptra) pro munericis rationetis sex Bedel. humillimè cedendo tradidit, & ad pe-li Cancellario des depositit, palam profatus post im-cove absente mortalem Deum, omnia quæ ibi erant, Procancellarium, Doctores, Procuratores, rivo, clavas Magistros, Collegia, Civitatem, imossemper præ- terram, aquam, aërem, & quicquid deferunt in pub mūm est; deberi Jacobo optimo, patri publicum prode- triæ, Musarum patrono, Principum glozunti, quibus riz Regi, & Monarchia Britanniæ. adjungitar

Dum hæc accuratiō summāq[ue] gra- etiam statis vitate percurruntur, Rex interim, si temporibus gulari, quam adhibuit, attentione, cle- septimus mentiæ suæ specimē perquam illustre Anteambule edicit: vultus autem mirificà serenita- arundinem te, cùm primam hanc salutationem si argenteam bi gratiam esse indicavit, .tum etiam gestans quem spem fecit reliqua à nobis præstanta Vergiferum deinceps officia futura sibi quam ac-nominant Aceptissima. Mox Procancellarius, votiglicè Verge publici ergò, Regi in manus tradit Testamentum Stephanicæ editionis Græcum, & intus politissimā depi- ctione, & auro exterius operosè ful-gidum, sed Pientissimi Regis maxi- mè

r Ut refert
Arist&os.

Deut. 17.18

mè nobilitatum Eulogio, qui r e o-
giis
dem ferè animo , quo Ptolomæus, qui ges
nullum jucundius donum se unquam lute
accepisse professus est , quām Sacra
Legis Codicem à Judæis,) huic Sa-
cro Codici intuendo & pervolvendo
aliquamdiu immoratus, donum agno-
vit & Academiâ dignissimum quod
daret , & s Principe quod acciperet.
Chirothecas insuper speciosas opere,
ornatu pretiosas Regi , deinde & Re-
ginæ, Principiq; dono dedit quæ cum
propter Civitatis istius famam (cu-
jus apud exterros Chirothecæ pluri-
mum celebrantur) tum propter Aca-
demia perspectissimam pietatem (cu-
jus magnæ erant indicia non magna.)
apud plentissima istæc pectora nume-
ris etiam magni æstimationem asecu-
tæ sunt. Principibus enim bonis sub-
ditorum sincero amore nullum solet
esse jucundius munus , nec ullum
potest esse salutarius etiam ma-
lis.

Propiùs jam ad urbem accedenti
Regum Maximo , maximorum opti-
mo , alia Civium selectorum occurrit
non contemnenda turba. Ea enim est
Oxonie conditio , ut diversis hisce
conset incolis, Academicis , & Civi-
bus; unis quidem mœnibus , utrisque
cinctis, sed studiis, moribus , privile-
giis

co-
giis mirè sejunctis. Idecò cum Re-
qui-
ges sæculi antiquioris quorum erga
am literas incredibili propensione Brit-
tannia semper erat felicissima) vide- t Limitum
Sa- gent hic commodè fieri non posse, descriptio ha-
do quod Sequanæ beneficio fit Parisiis betur in char-
no- ut flumine sejungerent Academiam à ta H. 4. Con-
mod Civitate, voluerunt saltem legibus, cessa anno
ret. totiusque regiminis ratione separare, regn 2. Maii
tre, ita fit ut nec iidem sint utriusque li- 13.
Re- tes (Academiz in multo t latiores) u Prætoris
um nec par authoritas, aut Tribunalium est Anglice
cu- potestas (quum u magistratu urbano, Mayre à voce
ri- Academicus, non x loco tantum supe- Saxonica
ca- rior fit, sed omnibus ferè momenti antiqua Mar,
cu- negotiis) vel ipsam y urbem spectanti. id est Domi-
1.) bus: Ideoque præter Magnificum nus, vid. Ho-
ne- Cancellarium, ejusque Procancellari- linsb in reg.
cu- rium (qui annuatim ad ejus absentis Job p. 172.
ub- obeundas vices substituit) duo sur- Sed putem
let potius à Bri-
um tannica Maur. in est magnus x Chart. Ed. 3. anno reg.
na- 26. Maii 20. Maior & Villani Cancellario pareunt
enti humiliter & intendant, Ch. Reg. 30. Jan. 10. Maior Ba-
opti llivi, Aldermannii, & alii homines villa Cancellario
rrit humiliter pareant & intendant. y Chart. Ed. 3. anno
est reg. 20. Feb. 10. Maior, Aldermannii, & Burgenses
isce diligenter intendant Cancellario, & ab eo præmoniti
coram eo comparere debent: & Chart. Ed. 1. an. reg. 18.
ui. Jan. 28. Vult Rex quod Cancellarius de Ballivis ipsius
que Domini Regis cognoscatur, qui aliter se gerunt in officio
ile. quadam debent. Idem Rich. 2. anno reg. 3.
giis gantur

z Id est seniores, gantur Academiæ Procuratores) qui
 res, inter annuatim etiam suffragijs electi pro-
 quos quatuor ximam à Procancellario dignitatem
 urbis partium obtinent, eique tanquam Tribuni pu-
 custodia divi- blici adfistere, & in consilijs adesse de-
 ditur.   bent, Civesque etiam, & aduenas quo-
 a *Charta H.* vis modo delinquentes, quâ causa no-
 3. an. reg. 39. Atu plerumq; armato milite cincti ex-
 Jun. 18. 1254. cubant, suspectasque civium ædes
 b *Ch. H.*, 8. an. perscrutandi jus habent) carceris, cor-
 reg. 32. *Maii* porisive pœnâ multant, aut si res exi-
 39. 1247. & gat, ejectos extra urbem æternum
Ch. an. Regn. proscribunt. Rerum etiam venalium,
 46. *Feb. 5.* ponderum, mensurarum, jus & exa-
 c *Quinqua-* men per Clericos Mercatus, & quic-
 gint. illi pri- quid demum ad felicem studiosorum
 mò iuramen- conditionem spectat, per officiarios ad
 tum *Vniuer-* hoc deputatos, Academia administrat.
 sitati præsti- Atque ne vllâ unquam Civium inju-
 terunt tempo- riâ Academia lacesteretur, *Henricus*
 re *Iohannis* tertius, quatuor viros (z Alderman-
 Regis an. nos vocant) aliòsque, octo Associa-
 1214. ut pa- tos (cives omnes primarios) a primus
 ter ex *Chart.* instituit, quisumma prædicti authori-
Nicholai tumate, & ad Cives coereendos operam
Epis. Tusc. omnem navarent, & juramento an-
 & *Apostolici* nuo se obstringerent, quod vna etiam
 ad *Oxonien-* b Prætor, Ballivi, & c quinquaginta
 ses legati in alij ex præstantissimis Civibus in pri-
Archiv. A- maria Academiæ Ecclesia quotannis
 cadem præstare tenentur ad omnia Acade-
     miz jura, privilegia & libertates con-
     servandum,

servandum: idemque Civium d' nume d' Seisants & rus totius civitatis nomine, quotannis deux (scilicet die e Sanctæ Scholasticæ in publico præter Mai-Academiacæ conventu, singuli, Denar rem & Ballario solenni ceremonia persoluto, ex-vos) in Galli-hibent istius obsequii sui testimonica Apothea ci-um. Existis aliisq; primariæ notæ ci-vitatis in Ar-vibus, centum quadraginta sètè erant, chivis Acad. quibuscum (ordine & amictu de coro e Quod eo die equitantibus) Prætor regi accedenti (ut patet ex congratulatum perrexit; cui soli (ut Ch. Ed. 3 ab Iuna Soli) potestatis suæ lumen ac exercitu civi-ceptum referens, illi jam præsenti um sub vexil- sceptrum aureum (officii sei insigne) lis armato ad pedes depositus. Cumque statim multi schola-publicus Civitaris Tabellio officiosa res interfecti, oratione, lingua vernacula, & Regi ob bona abrepta, exoptotissimum ad urbem abventum domus combu-gratias persoluisset, & publicam Ci-stæ & etiam vium omnium lætitiam, quam ex Ma-pote ipsius festatis conspectu percepturi erant, urb. 1354. paucis prædicasset; Prætor Civium suorum nomine quædam etiam mu-nuscula, tanquam observariæ indicia protulit, Regi aureum Craterem ele-ganti emblemate ornatum. Reginæ crumenam Margaritis Indicis rigen-tem, Principi demum Craterem mi-norem sed nummis aureis (ut reliqua erant) ditatum: omnia quam animo officiose devoro data, tam sincerè be-nigno accepta vultu.

R.

Dumq;

Dumq; pergitur, quid turbæ præ-
untis, & subsequentis multitudinē pe-
nè infinitam receſſeam, quum vel eos
arduum sit enumerare, qui definito

*f Ad eius e-
nim munus*

*spēctat pacis
publicæ præci-*

*pua cura per
universam*

*Oxoniensis a-
ribile, sed aureo bullatæ vestis emble-*

gri provinciā mate splendidum, Tubicines succe-

*ideoq; quotan-
dunt tunicis vndique laminis aureis*

*nisi i Rege e-
accuratè variegatis; post hos Regius*

lectus ipse cū Fecialis, periscelidis honorifico nomi-

suis ministris ne insignitus g Garterius Augusto Im-

idem præstat perialium insignium Paludamento

*Academiæ iu-
fulgens, cui à Dextrâ eximius Pro-*

ramentum, cancellarius Academiæ, Prætor Oxo-

*qued prætor,
niensis civitatis à sinistra; deinde per*

Charta Ed. 3. illustres Regis, & Reginæ Vicecame-

an. Reg. 39. rarii, Dominus Baro Starhop de Ha-

Iunii 7. rington, & Dominus Carew Baro de

g Dilectus quod Clapton: Demum Amplissimus Comes

*untis, & subsequentis multitudinē pe-
nè infinitam receſſeam, quum vel eos*

*arduum sit enumerare, qui definito
procedebant ordine? Sed capita legam.*

*f Vicecomes Oxoniensis numerosa
turmarum suarum successione viam*

*ducit; Civium seriati ordines subse-
quuntur; Regium dein Satellitium*

pharetrarum telorumque strepitu ter-

*Oxoniensis a-
ribile, sed aureo bullatæ vestis emble-*

gri provinciā mate splendidum, Tubicines succe-

*ideoq; quotan-
dunt tunicis vndique laminis aureis*

*nisi i Rege e-
accuratè variegatis; post hos Regius*

lectus ipse cū Fecialis, periscelidis honorifico nomi-

suis ministris ne insignitus g Garterius Augusto Im-

idem præstat perialium insignium Paludamento

*Academiæ iu-
fulgens, cui à Dextrâ eximius Pro-*

ramentum, cancellarius Academiæ, Prætor Oxo-

*qued prætor,
niensis civitatis à sinistra; deinde per*

Charta Ed. 3. illustres Regis, & Reginæ Vicecame-

an. Reg. 39. rarii, Dominus Baro Starhop de Ha-

Iunii 7. rington, & Dominus Carew Baro de

g Dilectus quod Clapton: Demum Amplissimus Comes

fit à ceremo- Dorsettiae summus Angliae Thesaura-

nii. splendi- ri & Academiæ magnificus Cancel-

dis. ordenis larius, cui à laeva Honorificus Thomas

Periscelidis Comes Suffolciæ, Regiæ domus Archi-

quam Camerarius Tandem (Præcellentissi-

Garterium mā Ducis Lenoxiæ celsitudine gladiū;

dicimus An- imperii insigne, præferente) rotius Eu-

glie. Decus & ornamentum J A C O-

B V S

BVS REX, Regiæ domus columē RE-
GINA, orbis Britannici spes & deliciæ
HENR ICVS Princeps, equis, tam sacro
pondere superbientibus, insidentes,
versus civitatem tendunt; quibus latera
ndiq; cingunt Comites splendidissimi,
Arundelius, Oxoniensis, Northumbri-
us, Wigornius, equi Regij Præfectus,
Rutlandius, Cambrius, Southamptonius
Pembrochius, Essexius, Nottinghamius
pagus Angliæ Ammiralius, Devoni-
us regni Hibernici Prorex, Northamp-
tonius, Salisburius magnus à Secretis
trapas, Montgomerius, & Pærthius.
Ilorum fulgentibus ordinibus se ad-
unxerunt nobilissimi Barones, Know-
sius Thesaurarius Regiæ domus, E-
isdemque h Censor Wottonus, Aref. h Contra re-
jnis Satellitum Præfectus, Buckbur- tulatorem neq;
fus eruditus, Monteglius, & Hading- minant.
nius de patriâ patribusq; patriæ æ-
rndm benè meriti, & Fortunati am-
si quid mea scriptio possit; vt reli-
quam raceam illustrium Baronum, E-
titumque multitudinem numero
lendoréque incredibilem. Nec mul-
minor fuit lexitissimarum foemina-
m, qnæ Reginam comitabaatur,
extatissima multitudo; inter quas
nquam meo calamo obliviscenda
abella, bellissima omnium litera-
m & virtutum ara: In cuius candi-
diffimo

dissimo pectore, tanquam in sacratissimo Capitolio, elegantes sibi sedem Musas posuisse, earum Comites Gratiae in eius ore, oculis, omniq; gestu salientes, ita liquido monstrant; ut sat tis constet Nymphas Britannicas quae formæ elegantia, vel exteris judicibus, primas jam olim reportarunt.

*i Gregorio sci-
licet Magno
Pontifice Ro-
mano, aliisq;
Bed. Eccl.
Hist.*

ingenii nunc etiam & eruditione laude, vel antiquiores illas Cornelias & Sulpicias, vel recentiores quamcumque heroinas, doctrinæ gloria celebratissimas, superare. Vix me contineo quo minus in doctissimæ istius Dominæ laudes effusius excurram sed evagantem calatum ad se vocant Lucia Comitissa Bedfordiæ, dilecta Musis; omniumque laudibus celebres, Suffolcia, Nottingamia, Mognameria. In omnibus splendoris, superumque nullus modus; auro gemisq; splendident omnia; quasi viris minæq; ejus diei triumphum suam dignificantia glorioissimum reddo contenderent; adeoque dubii sterimus Martisne an Cupidinis agerent triumphus, nisi eundem Apollinis præsentia sibi vendicasset.

Iamque Principes, qui à septentrione (quæ spectatissima planicies multis passuum millibus jucundi mè patet) Civitatem antea procuraminem

minentem conspexissent, quò propius
accedunt, è liquidius intelligunt, i Ab initio
non immeritò apud i antiquos Oxo- Regni Saxoniam
Bellosum audiisse; quasi Musæ niti. his Ox.
conspirassent, hic tantum domicilia on. & Job.
sibi statuere, vbi & amœnitas, & salu- Rossus &c.
britas suas sibi sedes potissimas præ-
legissent, Vident enim campos atque
suaviter ridentia prata, collibus tur-
gentibus, colles nemoribus frequen-
tibus ita circummuniri, ut k Euro tan- k Burlæus in
tum & Aquilonis qui soli è filiis Æo- probl. Arist.
li medicam exercent artem) pateat Oxon. Civita-
aditus ad hæc sacra domicilia, ne re tem proponit
liquorum fratum halitu, pernitioso pro præstan-
contaminarentur. Vident quodq; v- tissimi situs
su perjucundum) à læva Cherwellum exemplo exq;
fluvium piscium copia varietateq; de- de causa à
cantatum; à dextra Isidem, Thamisis Græcis prima
(fluminum Britanicorum principis) Philosophiæ
parentem; vtrosq; longis itineribus destinatam
varias regiones paragrantes, quasi Masis.
certo instituto, ut hanc literarum
Metropolin primo inviserunt, eamque
seq; ibi mutuo l uinis complecteren I Nam civi-
tur, priusquam ipsam regni Metropo- tatis mœnia
lin inviscere dignarentur. Nam sub (nisi à sep-
ipfis hic mœnibus ad euro austrum tentrione) flu-
dextras neantur, sicque in insulis lu- vii undequa-
dunt, ac sic data opera, loci amœnita que circum-
te, urbisq; celebritate capti, cursum a cingunt.
lioquin rapidum spectandi gratia re-

inde Tama. morarentur, moxq; Tama fluvio assis fluvii no- ciato, in nomina pariter atq; aquas men. communicantes, uno alveo *Londinum* n. *Quod videre decurrunt.* Nec Oxoniam modo praest in *Ousneia* sentiâ sua ditavit *Isis*, sed nomine eti- quæ *Isidis* in- am suo dotavit, *Isidem* enim *Saxones* sula est subur- n *Ous* dicunt, vnde *Ousford* quasi *Isi- bana*; ea enim *dis vadū*, et si jam affinitate osonus (ut *sax. insulam Lelandus censet*) aut p *se* suss potius sonat. ut ego judico, eadem metamorphosis Oxford enim *Isidi* contigerit nostro, quæ *Isidi* pro *Ousford* *Ægyptiacæ*, quam in bovem cover- corruptè dictam fabulantur; aut quæ *Acheloo* po- putat *Lelan-* tius, qui & p *fluvius* suisse dicitur & *dus in Cyg.* bos; siq; species eximiam loci fertili- *Cant.* tatem, *Isidem* potius dices hic fixisse p *Nam Ger-* illud *Cornucopiaz*, quod poetæ ascri- mani & *Sax-* bunt bovi fluvio *Acheloo*. Nec ideo ones dicunt,

Boves, Ous, Ox & Ychen, veteres antea Britannæ Ich, unde credibile est Isis nomen primo inditum, sive ob boum pascua irrigua, siue quod olim frequens esset Animalium nomina fluvii imponere, præsertim quā rivuli boum cornua representent; ut *Ovid. de Ache- laoo.* p *Ita enim Oxonia, brit, Ryd Ychen, id est va- dum Isidis, aut Bovis, Nam & Merlinus tempore Re- gis Arthuri Vadum Boum nominat, & Monume- tensis ubi de Arthuro agit, utrumq; nomen promiscue usurpat. sic Thracium Bisphorum (id est bovis va- dum) ubi Darius copias transportavit. Germ. Ochen fuit ut & nostram Oxoniæ nominant. Neander in Geograph.*

mirum

mirum, si his tantis trium elementorum deliciis, simulq; doctissimorum circa annum virorum commercio ita capti fuerint 1000 de eodem olim Reges Angliae, ut hunc locum electione Danorū imprimis elegerint, cum ad p publica Concilia Ca regni gravissima negotia, quæ Parla nuti, Edmentis hic habitis transfigere solebant di, Stephani, tum ad privatum r sui recreandi se- H. 2 de T. Bec cessum ; Cujus causa speciosissima ketto prodito. s hic habuerunt palatia, quorum ad- H. 3. de Baro huc parietinæ, & antiquo Bellimontis nico bello d nomine superbivunt, & multò magis similiter Sy Richardi primi (Regis Angliae) ortu, nodi celebri quem propter gloriam bellicam, ani res de contro- miq; miram celsitudinem Cor leoninū versis fidei. & sui & exteri nominarunt ; vti & rHic enimple alteræ vicinæ ædes (Regales verè dirumq; festivi- tè) s alterius Richardi Regis Cor leotates maxi mas & solen-

nitates Natalitias celebrabant : Mat. Paris & alit. passim. s Extra portam civit. Borealem jam Beumont diet. cui adiacentia latifundia (quæ iam novum parcum dicimus) præstiterunt vivarium. Nescio an & haæ ædes fuerint quas Henricus de hanna Provincialis Carmelitis suis impetravit à Rich. Rom. reg. ann. 1154. Baleus Cent. 4. nam ait fuisse Oxon à vico de Stokewell, qui vicus hac fuit olim. s Rich is Romanorum Rex & Cornubiæ Comes qui hic Abbatiam Regalis loci (nunc Rewly pro Roylièu) nomine celebre fundavit, cuius cor ibi sepultum narratur. sed Mat. Paris ait cor ejus sepultum in Ecclesia fratrum minorum Oxon.

ninum jacent magnificè sepultum.

Quibus propinquum est, quod itidem principibus jam transeuntibus conspiciendum se à dextra ostentat,

*Inde factum
ut plures cele-
brentur erudi-
ti è secta Ber-
nardiciorum
quam ex reli-
quo omnibus
monachorum
sectis.*

*u Clarißim.
Eques Tho.
Whitus Col.
D. Iohannis
fundator,
hujus etiam
fatum redimit
Musisque
dieavit.*

*x Sic dicta
celeberrima*

*Abbasia Iside
circumfusa
extructa 129.
y Anno 123.*

*z Erat enim
Cardinalis*

titulo Sancti Nicholai in Carcere Tulliano.

*Collegium Glocestrense Benedictinorum
olim prudentia celebre, qui è singulis
suis ubivis Cœnobitis? his Monachos
alebant ad bonas artes (quas postea
apud suos profiterentur) adipiscen-
das. Sed publica Cœnobiorum ruina
has etiam ædes plusquam cœperat
involvere, nisi loci opportunitas
eas ad meliora u Academicorum stu-
dia reservaret. Quia fortuna utinam
par esse poterat, quæ loco vicina
sed loci opportunitate, & amoenita-
te, addo etiam & nominis gloria
multo erat superior x Ousneia! qua
concilia olim totius cleri Anglicani
Ecclesiastica celebrari solebant, qua
Reges & Legati regiè excipi, nisi for-
tè Legati Romanenses, qui ut regni
nostrí hirudines raro Academiæ no-
stræ grati; quod non sine viræ peri-
culo expertus est y Otto Cardinalis
à latere Legatus: hic tanquam in Car-
cere z suo Tulliano à studiosis arma-
tis obfessus, qui sui tuendi causa (fra-
tre priùs interfecto) noctu annem
Isidis transnatare & Woodstockium ubi*

Impera-

*Imperator Constantinopolitanus cum
Rege tum erat, consugere cogebatur.*

Sed audaciam istam luiscent Academici nisi omnes Archiepiscopi & Episcopi gativum Academici regni convenienter & surentem demiae Oxon. Cardinalem placassent, ut salveretur eo saeculo, nam status Clericalis a Universitate, veluti tunc temporis secunda universitatis Ecclesiae. Verum universitatis fati postea surorem pacare nemo potest honorificum tuit, nec ab hisce tam magnificis ædibus nomen tantum avertere, cuius adhuc sublimia concedebatur campanilia, turres conspicuæ, pari-
buic & Parientes pyramidesq; immaniter eminen-
sus & Pantates, jam sine recto, cœlo patentes, cœ-
vinæ Academ. lestia videntur numina testari, eorum. vide Gam. que hominum duritiem lugere, qui in Oxon. tam illustria habitacula, è quibus ideo hic, ut merito impuros spiritus ejecissent, etiā ad annum maluerint o Cornicibus, Picis, Palli. 1257. Mat. dísque noctuis, quām musis ipsique Paris Oxon. Palladi consecrare. Et id genus quidem Appellat obstreperæ aves ante extructum Monasterium, istius loci incolæ suis, c Ecclesiæ perhibentur, quarum assiduis clamo. Catholicæ ribus quum infestaretur nobilis ea Universitatē. dēq; ditissima fœmina d Editha, R. b Quarum dulphus Frideswidæ Monachus, subdolus usque am locus abundior. c Leland. commen. in Cigneam Cam. l. d Hollinsb. d Erat ea uxor Roberti D. Oilii (qui H. 1. à cubiculis) qua viro persuasit ut abbatiam ibi extrueret.

lus insinuator, matronæ credulæ per-
 e Leland. dicit suasit non aves fuisse, sed animas,
Ecclesiam ibi (seminarum credo adeo garrulas)
sacrandā fu quæ ejus pietate liberari) quod certis-
 ifisse Servatori simē fieret, si hunc locum Monachis
 at gerit nomen e sacaret) è Purgatorio tam streperè
sæc. Ma- flagitabant; quo impetrato, certum
rie. Nam Pon. est earum plumas purgatrici flammâ
tificiorum nunquam postea vstulatas; sed inter
fraude Maria ista monumentorum cadavera, quæ
que Servato- adhuc quasi insepulta jacent, ut fragi-
rem tulit in litatis suæ monerent homines, quo-
mundum eum rum latera non sunt è lasso, nec è tra-
fere sustulit è bibus nervi (ideoque Non indigne-
mundo eiusq; mur mortalia corpora solui; cernimus
memoriam no exemplis oppida posse mori) nul-
 menq; absorp- lum sublimius caput attollit, quam
 fit.

f Castrum Regium, occidua Civita-
 f Extructum tis regione procul conspicuum, cu-
 à Roberto D. jus in colle edito sublimis Phares
Oilii nobili cervicem quasi altius exerit vt con-
Normanno tueretur tantam Matestatem jam ur-
 Tempore Gu-

lielmi Victoris qui ei hic ampla latifundia donarat
 huic è fratre nepos hæresq; is erat, qui Ousneiæ fun-
 davit Monasterium, idemq; Ecclesiam Sancti Georgij
 in Castro extruxit. f Obsederat eum Rex à Festo
 Mich. ad festum Nativ. Neubrigensis lib. 1. cap. 10.
 quo tempore Ecclesiam Sancti Thomæ Suburbanem
 excitavit qui parochiani Sancti Georgii propter ob-
 sidionis moram Ecclesiam suam adire non poterant
Hist. Ousneiensis.

bem

bem ad potentem, & catervas multò gratiōres secum adducentem, quām quibus olim à Stephano Rege concutiebatur, cum Matildis, bellicosa Imperatrix, hostem secure obsidentem g Divi Ægi. sc̄emineo illuderet ingenio ; noctuq; dii quem legē. perpetuā nive candenti milites suos da(quam mē- vestibus candidis amictos per Isidem tiri ne putas) congelatum educeret incolumes. dicunt Athe-

Inter ista spectacula quæ in omni-nis & regia um oculos procul incursabant, Prin- stirpe natum cipes ad urbem properant, quantum & eruditum quidem patiebatur infinitus hominū sed glori& se- incursus, qui tam confertis ordinibus culi atq; urbis in viam Woodstockianam congregera crenum præ- bantur, vt equis interdum progressus tulisse: circa vix testudinei copiam facerent, nec an. D. 700. e- Oxoniensem tantum sed totius gentis umq; à Deo populum confluxisse crederes. Subur- precibus flagi- bia tandem Ægidiana introeuntibus tasse, ne un- Academicorum ordines & phalangibus quam à gravi altero platearum tractu pulchrè dis- vulnere (quod positis) gratulabundi comparent, ad- forte accepe- eò ut Templum quod extremas ibi rat) sanaretur metas Suburbii munit, jam tantum ut ita virtus antiquitate gloriosum g Diviq; Tute- in infirmitate larjs, cuius nomen præbet, fatumq; v- manifestare- nà ferens (erat enim olim Athenarum tur, Vincent

Bellov. Hist.

lib. 24 c. 134 bino fit ut vulneratorum & claudorū Patronus habeatur, eiusq; fana extra urbis mæia ple- rumq; sint.

nostrarum

Sed alio tum nostrum primaria k Ecclesia, jam
 nomine sacra autem in agros ferè ejecta (gloriam,
 ta, non Aegid. ad Academicis suis illuc jam conflu-
 ultra quam entibus videretur sperare sibi reducē.
 Nunc seges Primæ quidem ibi eorum sicutunt se-
 ubi Troia fuit. ubi Troia fuit. ries, qui nondum quatuor annis Arri-
 Danos enim bus liberalibus in Academia impensis.
 ibi omnia va. I nulla gradum insignia suscepereant,
 stasse, ideoque veram togis Academicis, & plerique
 Alfredum omnes quadratis conspicui pileis: qui-
 Musas intra bus suis etiam succedunt ordinibus,
 mœnia, utpote quorquot eruditionis commendatio-
 rutiora,
 conclusse gratāq; Academiæ ad Illustres gra-
 ferunt hift. dnuum dignitates, in quovis disciplina-
 1 Non gradu- chalaurei Artium, Juris, Medicinae,
 ates dicere Clarissimi Artium Magistri: dignis.
 solemus. Sacrae Theologiæ Licentiati & Bac-
 chalaurei: Venerandi Doctores Juris-
 periti, Medici, Theologi, quo perpetuo
 omnium ordinum ab infimis ad sum-
 mos successu, mirabilis eorum multi-
 tudo longitudinem Suburbiorum ad
 portam usque Borealem, indeq; vicis-
 sim, per ipsam urbem ad portam usque
 Civitatis Australis, spectabiliter pro-
 tensa, singuli pro graduum varietate,
 variis facultatum insignibus splendidè
 indui exornabant. Atq; hæc quidem
 illa præelecta indumenta in quibus
 Matthæus Parisiensis resert innume-
 rabilem multitudinem Oxoniensium

anno

anno 1252. adeo honorificè Archiepiscopum Cantuarensem natione Gallo-
rum Academiam invicem excepisse, ut Clerici alinigenæ (quorum
multos, secum abduxerat) umbratiles
viderentur & ab eo dicebantur. & Ox-
oniam meritò Parisiorum amulam ha-
bendam esse Archiepiscopus confiteri
cogeretur. Quorum primos jam ordi-
nes dum Principes contemplantur,
primisq; congratulantium acclama-
tionibus delectantur, Collegium D. Jo-
hannis, nomine literarum domicilium
(quod Dominus Th. Whitus Praetor
olim Londinensis, opimis redditibus lo-
cupetarat) faciles eorum oculos spe-
ciosæ structuræ ad blanditione invi-
tar; moxq; & oculos & aures detinet
ingeniosa nec injucunda lusiuncula,
qua clarissimus Praeses cum quinqua-
ginra, quos alit Collegium, studiosis
magnaque Studentium conviventium
caterva prodiens, Principes in transi-
tu salutandos censuit.

Fabulæ ansam dedit antiqua de Ke-
gia prosapia historiola apud Scoto-
Britannos celebrata, quæ narrat tres
olim Sibyllas occurrisse duobus Scotiæ
proceribus *Macbetho* & *Banchoni*, &
illum prædictasse Regem futurum, sed
Regem nullum genitum; hunc Re-
gem non futurum, sed Reges genitu-
rum multos. Vaticinii veritatem re-

rum eventus comprobavit. *Banchonis* enim è stirpe Potentissimus *Jacobus* oriundus. Tres adolescentes concinno Sibyllarum habitu induiti, è Collegio prodeuntes, & carmina lepida alternatim canentes, Regi se tres esse illas Sibyllas profitentur, quæ *Banchoni* olim sobolis imperia prædixerant, iamq; iterum comparere, ut cùdem vaticinii veritate prædicerent *Jacobo*, se jam & diu regem futurum Britannæ felicissimum & multorum Regum parentem, ut ex *Banchonis* stirpe nunquam sit hæres Britannico diademi defuturus. Deinde tribus Principibus suaves felicitatum triplicitates triplicatis terminum vicibus succinentes, veniamq; precantes, quod alumni ædium *Divi Iohannis* (qui præcursor Christi) alimos Ædis Christi (quo tum Rex tendebat) præcurseria hac salutatione antevertissent, Principes ingeniosa fictiuncula delestatos dimittunt; quos inde universa ostantium multitudo, felici prædictiōnum successui suffragans votis precibusq; ad portam usq; civitatis Borealem prosequitur.

Ibiq; extra muros eorū conspectui duose à læva ostentant Illustria Collegia, alterum *Trinitati* sacrum, alterum *Baliolense*; quod gloriatur potius

as, quod Humfredum ducem Glocestriæ h. Baleus Cen.
Henrici quarti filium virtutum meri- 8.c. I.
to Bonum cognominatum Academiæ i Religionis
nostræ lucidum atq; patriæ Sydus, causa sublati
nomenq; numquam obliviscendum hi erant flam-
b educarit quam quod Cranmerum mis Pontifici-
Archiepiscopum, Ridleum, Latime- orum, qui pe-
rum Episopos, suis præ foribus (ut ritissimi sunt
Eliam) i igneis vehiculis cœlum pe spagerici, iz-
tentes conspexerit. Sed jam Fundato neq; & ful-
ris imprimis Balioli Regis Scotiæ no- phure omnia
men jactat, quasi tum olim Scotia su solent perfi-
os Regis Academiæ nostræ propitos cere.
in Baliolo suo sposonderit, quod in k Camden in
Iacobo nostro jam feliciter appropin Oxon.
quante præststit.

I Frideswide
Atq; iterum inquam feliciter; quid hist. & Legē;
enim morer k Monachorum fabulas, da Sandorū.
qui hanc ipsam portam borealem, m Hinc liquet
quam ingreditur Jacobus Regum feli errare eos qui
cissimus potentissimus Regibus præ Isidis vadum
dicarunt infelicem? Esto enim vero muro cinetum
quod l narrant (qui non semper nar á Gulielmo
rant verum) Algarum Regulum has Victore asse-
eadē Frideswidæ ædes animo adpe runt & non
tentem nefario, ad quas optimo Rex antea: multo
optimus jam iturus, in ipsa hac m magis qui ab
Edw. 3. quod alii coniectant, quod eius insignia An-
glica cum Gallicis mixta obseruent in Portis quod
factum quia Rex Ed quædam vedi galia Civitati cō-
cesserat ad muros & portas vetustate corruentes
reparandum, quod cum Cives facere negligenter Cau-
cellarius Academiæ autoritate Regia, computo veg-

*Algallum d
ivitibus sua
Et, muros re
staurando
curavit. Ex
Carta Edw.
3. in Arch.
Acad. & in
Censu lib.
Guliel Vi
ctoris, mentio
est 24 domo
rum muralium,
etio muri
erant ante id
seculum.*

porta cœlitus perculsum cœcitate : Si qui tamen Reges Angliæ Oxoniam (quod fertur) ideo invisere formidant, necesse est fateantur, aut *Algari* scelera spirasse, aut superstitione cœcitatem animi, cœcitatem oculorum præmetuisse. Quanquam qui isti scribunt mihi potius cœcutire videntur, quum omnes omnium historiæ testentur, etiam ante Henricum 3. (quem aliqui Oxoniam, salutata Frideswida, primò venisse putant) vix serè quemquam Regum fuisse, qui Oxoniam non invi- ideo muri serit modò sed etiam (quum Palatia, uti diximus, hic habuerint) frequentarit. Crederem ergo potius Principibus & animos & oculos cōlimpidiūs perspicaces fuisse, quò libentiūs huc advenerint, modò hoc animo quo, & bis, felicissimæ memoriæ Diva, Elizabetha, jamque Regum optimus JACOBUS primùm venerit, ut & Civium oculo benignitatis suæ conspectu recrearent, & Academicorum animos judicii sui Lydio quasi lapide explorarent.

Certè ingresso jam *Jacobo*, sensu Civitas quidem se amplius capere, quam quod murorum suorum angustiis comprehendendi possit : Senseront omnium pectora tanta se lætitia magnitudine intumescere, quanta ni-

si in faustas acclamaciones, lærasque
lacrymas erumperent, ipsa impetu n Corruptè
disrumparentur. Quibus Rex undiq; *Carfax* quasi
cinctus ita exultantium vocibus, ut *Quatervois* à
ei facilè, & ex ipso vulnu appareret quatuor viis,
gratulatio non ingentior fuisse quam quod illinc
verior, quum tandem attigisset n versus *Qua-*
Quadriuale Forum (celeberrimum tuor *Prima-*
quidem urbis umbilicum, & olim oriae *Civitatis*
arce, in terrorem Academiæ à civibus Portas deſpe-
extructa, sed ab *Edwardo Primo Etus & Pla-*
eversa nobilem & hucusque primario tearum ordo
Civium p Templo, & Porticus, q *Non fit pulcherri-*
Pecuniariae nomine, maléq; feriantium mus: alii Ca-
concessu famosum) prodiit hic in ter Boſe diētū
conspectum Principum Regius lin-putant, quass
guæ Græcæ Professor, *Dominus Do-* Civitatem
ctor Perin, qui suo Græco idiomate, Bosonis quem
paucis quidem, sed perquam disertis consulem bic
verbis ex sublimi suggesto salvere fuisse tempore
jussit *JACOBUM Britannie, Gallie, Arturi Regis*
refert Monu-
metensis. o *Charta Edw. I. an. reg. 14. Jan. 20. p.*
S Martini die, Civium in distincta templis à studi-
orum qui præter quedam Templis toti Universitati
communia habent etiam in singulis Collegiis sua Tem-
pla. Cives etiam olim 20. parochias & Temples ha-
buerunt, sed ex eo numero, 5. interciderunt scilicet S.
Georgii, Michaelis ad Austrum, Bradochi, Edwardi,
Mildredæ, ex Arch. Ædis Christi, & Acad. etiam.
q. Vulgo Pennilesse bench.

Regem

Regem , ut longe optimum , ita multo
felicissimum ; Reginam dein Serenissi-
mam , & Regiam utriusque prolem , ut
summæ sp̄ei , ita communis expectationis
dignitatem & excellentiam . Et quo-
niam temporis angustiæ longas de re-
giis virtutibus dicēdi ambages præclu-
debant , succinctè statuendum censuit ,
nihil esse vel ad Regum Rerumque pub-
licarum securitatem aptius , vel ad glo-
riam uberiorius , vel ad ipsam felicitatē
accommodatius (quarum rerum Reges
qui sunt optimi , videntur semper siti-
entissimi) quam , non solum ipsos speci-
osissima bonorum animi et corporis ve-
nustate ornatos incedere , sed et Civita-
tes , quibus imperant , in unitate et con-
cordia retinere , sinceram ipsos in Deum
pietatem , et religionem edocere , publica
privatorum Nobiliumque emolumenta ,
potius quam sua querere , adeoq; studia
bonarum literarum earumque studiosos
ita cumulatè excolare , et exornare , ut
nihil inter subditos eorum vel ad cor-
poris tranquilitatem , vel animi salutē
ulterius desideretur . Quæ omnium vir-
tutum vere Regiarum exempla , cùm
in Regia Maiestate ipso sole fulgenti-
ora omnes suspiciant , nihil nostræ con-
ditionis hominibus aliud iam reliquum
videri , quibus tanta affulsit beneficeu-
tiæ Regiæ copia et magnitudo , quād
præsentia

præsentia optimi optatissimique Princi-
pis triumphare, Deoque Opt. Max. grati-
as (quæ concipi possunt maximæ) age-
re et habere, eumq; impensiūs rogare, ut
Regi, post seculo in summo fastigii feli-
citat̄ exalto, immortale concedat in
cœlis beatitudinē, ubi cum omnibus cœli-
tibus, tanquam stellæ firmamenti, in em-
nē seculorum æternitatem resplendeat.

Qua salutatiuncula finita, dum ad
Ædem Christi (quæ portæ civitatis
Australi ad lœvam adjacet) locum Pa-
latio Curiæq; destinatum, progredun-
tur Princeps, Plateæ, et si per amplæ,
minores tamen quam quæ hominum
tot quasi effusa examina continere
possent, in domorum omnium fene-
stras & ædium cacumina exundant, è
quibus vndique evolat lætissima tri-
umphantium & gestientium vox ;
ut quod de adventu Cæsaris olim po-
eta, nunc paucis immutatis verbis, de
Cæsare nostro verè Augusto usurpari
possit.

Hic fuit ille dies, quo campus, &
arbor, & omnis

Splenduit Angliaca culta fenestra
nuru.

Vt si hinc in Rege, couspicuum.
vultū serenitatem ; illinc in populo
incredibilem vultūs, vocis, pectorisq;
alacritatem perpendas, meritò du-
bites

bites utrum Regi, tam ariantis populi conspectus, an populo, tam benigni, placidiique Regis, fuerit jucundior Regina verò unà cum Britanniæ totius ornamento, *Henrico Princepe*, quam intimè, ex ipsis publici officii indiciis gaudio permulceretur, toto itineris processu, non modò mirifica & amabilis frontis jucunditate, sed frequenti etiam vocis testificatione totiusque corporis suavissima inclinatione patefecit.

Gliscit hic mihi animus in tam dilectaæ Heroinæ landes paululam expatiari: sed ut infirmus oculus solem ferre non potest, ita nec acies ingenii, aut mei, aut cuiusquam, par erit tam illustres virtutum radios contemplando. Verbo tamen dicam unus quod facto experiuntur omnes; five corporis pulcherrimæ fabricam spectemus, five animi pientissimi virtutes, five constantem utriusque Majestatem cum summa morum suavitate contemperaram,

(*Tam benè convenient , q̄r in una sede locantur*

Majestas q̄r Amor)

neminem esse uspiam foeminarum dignorem, quæ *Divæ Elizabethæ*, (ætatis suæ miraculo) succederet in imperio, quam *Annam nostram Serenissimam*

simam, quæ (si qua mortalium) eam omnium virtutum celcisimiarum laude adæquavit. Scilicet ita Deo visum est ut tecum tandem *r Dania*, in gratiam rediret Britannia, cui maxima, *enim* Anna, olim clades illatas maximo hoc com- pensasti beneficio, quo, non presente secundi *Danie* modò Regina fruimur (quod enco- miorum optimum est) optima, sed ex labore etiam felicissima æternam po- steris felicitatem præfigimus, Istiusmodi quidem cogitationibus animos pascebant suos præstantes Musarum alumni, dum interim magnifico agminis Regii apparatu oculos pasce- ret illiterata plebs, quam, ut splendor voluptate, ita tanti quasi exercitus in longum protensa series admiratione percelluit Sed de exercitu non labo- ro; Ducem sequor, qui jam toedio viæ persuntus, Palatum tanto Rege (si quod uspiam terrarum) dignissimum ingreditur.

*Non capit Augustum Mantua, Ro-
ma capit.*

Hospitium illud quidem, ut olim à regibus ad literatos suscipiendos, ita (felicissima ratione) à literatis ad Re- ges iterum excipiendos destinatum. Tametsi enim *Wolfæum* speciosissimæ structuræ authorem prædicet, quo no- mine tum recens *Cardinalis Collegium*

audiit

audiit, Collegii tamen Fundatorem alium non agnoscit quam Henricum Octavum, cuius erga literas beneficia (Wolfo licet omnibus fortunis disturbato) & ædes istæ literis, & ædi bus istis opimæ suæ possessiones sunt condonatae: Ideoq; aliquandiu *Collegium Regium* nominabatur. Postea tamen potentissimus Rex, ne in suum nomen honorem fundationis videtur transtulisse, quem *Cardinali* abstulisset, nec *Regis* nec *Cardinalis* nomini dicatum voluit, sed omnium supremo Regi, Ædemq; Christi nominavit. Et ad augendum Collegii decus, ejus Ecclesiæ Episcopalem dignitatem primus addixit; Decanum cum octo Præbendariis præfecit Collegio: In quo porrò (præter Nobilissimorum juvenum ingentem multitudinem, qui ibidem privato parentum sumptu literis operam dant) publicis Collegii redditibus, Studiose Centum (è quibus pleriq; Magistri

Collegium in Artibus, & in Theologia graduem ad Portæ ti) aluntur; Sacellani octo, octo Symphoniaci, Choristæ totidem, publici enalem. Propter præterea Ædium famuli perquam chotrophium multi, pauperes etiam grandævi, nond eisdem tæ honestioris viginti quatuor, quibus Portæ occidē. à p frontispicio Collegii & Hospitalem partem. um perquam decorum, & alia omnia

ad

ad viam victumq; necessaria , hone- o Nam d^rg ver-
stè suspeditantur. Tantis ferendis tus ibi Regia
sumptibus proventus suppetunt opi- est, olim Re-
mi, qui binis, vt minimo , libratum gum primaria
millibus (idque veteri æstimatione) sedes, iam ve-
cissentur ; vt nihil ad gloriosissimum ro ad usus fo-
totius Europæ monumentum videa- rentes d^r
tur desiderari, si, veluti à Rege olim Parlamento-
facta est ad tam illustres usus tam rum cōventus
larga reddituum concessio, ita deinceps transfertur.
ab aliquo Rege (quis enim alius tanto p Nam tum
operi par erit) externa ædificiorum ædes Ebora-
perfectio sperari possit. Siquidem censes dīctæ,
Wolfaeus, qui nihil potuit nisi plus quia ad eam
quam Regium animo suo præstue sedem spe-
re post varia alibi palatia extructa & habat : quas
(quorum omnium superbia quo au- cum ab Eccle-
thore, quantoque animo locata fue sia H.8. extor-
tint, procul intuentibus facilè loquun- quere cuperet,
tur, iam tandem ad immensa & va- Wolfaeus dix-
sta mentem versanis (vt de hoc ejus it non suas es-
capto loquitur Polidorus) hic loci, se sed succes-
ut Musis arcem magnificentissimam, sorum suorum
ita magnificentiaz sumnum api ædes ideoque
cem, & gloriæ suæ æternum testem jure alienare
figere statuit. Nam & antea Westmo- non posse cu^r
nasterii Regiam Novam (nunc p Au- Shelleus iuris
Municipalis iudex, etiam (inquit) potes in forma Iu-
ris transferre: at (inquit C. M.) possumne in forma
bonæ Conscientiaz? Utinam qui ius profitentur, ali-
quid etiam profiterentur Conscientiaz, nec ita sub no-
mine Iuris , injusta consulerent. In vita Wolfaei per
Georg. Cavendish,

*lam Candidam à sumo splendore di-
ctam, qua vnica Reges Londini agen-
tes delectantur) extruxerat, & Curi
Hamptonensem in agro Middlesexia;
quæ quantum alias vbi vis aedes Re-
gias antecellit, nemo nescit, vt mihi
visus sit Wolsæus quæsi natus ad spé-
dida Palatia erigenda, quæ Reges
semper habent sur Dominos, ac
Hospites.*

Certe Wolsæum structore dicere
mihi idem est ac strueram magni
centissimam dicere, vix enim quic-
quam habuit illud seculum cum illo
Præsole aut animi, aut opum, aut o-
perum magnitudine comparabile.
Nec animo celsior erat, quam tiru-
lis honorificis Regni Cancellerius, Le-
gatus à Latere, Cardinalis, Archie-
piscopus Eboracensis, unaque Win-
toniensis Episcopus, & Episcopatu-
m Bathon & Welens. Wigorn. &
Hereford. Administrator usu fructu-
arius; Abbas etiam Sancti Albani;
erat denique (ut verbo dicam) quie-
quid esse voluir, adeo ut (si istiusmodi
rerum q perito æstimatori credamus)
annui proventus eius pluris fuerint,
quam si omnes huius Regni Episco-
porum, atque etiam Decanorum pos-
sessiones hodiernæ in vnum aliquem
conferrentur. Huc accedit quod opes
& prædia nactus sit quadraginta Mo-
nasteriorum

*q Godwin.
Episc Lond.
Tib. de Episco-
pis totius Bri-
tanniae.*

nasteriorum, quæ expressa r. Pape r. Ergo in Par-
concessione demolitus est, ut eorum pā scujus ex-
emolumenta Collegiis extruendis emplo didicit
impenderet. Quod equidem singulare Hen. 8.) ver-
nefas (inquit Virgilius) effecit, ut rat stylū San-
Romanus Pontifex gratis in Anglia derus qui il-
male audiverit. *Gratis*, id quidē angit; *Iudicium Regis Apo-*
aliás enim singulare nefas, si quid thegma mire
Papæ lucri inde succrevisset, minùs exagitat die
hominem commovisset. Verùm benè cētis Corvorū
habet quod homo Italos idemque nidos esse pe-
Pontificius. Pontificem non sacrilegi nitus distur-
facinoris participem tantum, sed & bandos ne ite-
s sacrorum templorum deorumq; ruinos rum ad coha-
impiè nefarięq; edendi, & approbatō ē bitandū con-
& Authorem agnoscat. Quanquam, ut volent, *S. and.*
ingenuè dicam, ingenuè dicit pauca de *Schis. Ang. l. i*
VVolsæo Polydorus, in quo (ut & in Idem loco ci-
aliis passim) invidi potius obrectato-
tato q̄ id fa-
ris personam quām fidelis Historici etum (inquit)
induisse novimus. Illud vero præ Rom. Pontifi-
cateris etiam veteratoriè, quum in eo cis assentione
exagitet quasi rem omnium absurdis- & authoritate.
simam, quòd homo juris imperitus t Nam omnia
federit pro Tribunale, jusque dixerit, non domi mo-
hoc est, quod Summus Regni Can- do, sed q̄ fo-
cellarius fuerit. Erras Polydore, er- ris pro arbit-
ras. Nec enim Juris imperitus erat, triopotuit.
neque tamen ad id muneris perite Accusabatur
obeundum peritia juris ita requiri Wolsæus quod
ritur. Fuerit is Fortunæ t inscriberet. Ego
& Rex meus; sed Rex agnovit q̄ se q̄ Regem Gal-
liæ à Wolsæo regi Polid loc. cit.

gentis suæ incantamentis fascinatus nimium; fuerit gloriæ, uti dicas, appetentior æquo; at si ingenii dores tam habuisset temperatas, quam habuit illustres, quantum aut fortunæ habuit, aut gloriæ cupuit, tantum & meruisset. Novit verò Wolfaus Cancellariæ Curiam, ut dici solitam, ita & Conscientiæ curiam esse debere; eò verò plerunque plus conscientiæ æquitatisque habere; quo minus Jurisperitorum reticulis perplexa redditur. Nam & eum in finem Reges Angliae, Curiam hanc reliquis Legum Municipalium Tribunalibus superiorem esse voluerunt, ut si quid illic ex rigore Juris peccetur, hic ex equi boniq; conscientia corrigatur. Qua in re Constantini nobile exemplar sequuti sunt, qui omnes suas Leges imperfectas esse voluit, ut inde appellarent ad Episcopos. Ideoque ut Antecessorem Wolfaus habuit in eo munere Archiepiscopum Cantuariensem, ita ab initio homines à Theologi & è Clero selecti eadem semper sub sellia occuparunt, ut qui ex jure Dei & jure gentium æquitatis morur olim Clerici in Cancellariis & Magistri Cancellariæ quia plerumque Doctores erant, nam Doctor & Magister idem significabant: inferiores autem scribæ, qui jam sex Clerici dicuntur, Clericuli tum dicebantuderationem

a Olim non tantum Cancellarii, sed summi etiam Angliae Justitiarii, & legum Municipalium judices Clerici solebant esse.

Ita Hubertus Archiepiscopus Cant. Gulielm. Episc. Eliensis. Episcopus Winton. semper Regis Johnnisi.

b Inde Cojudices Cancellarii dicebantur olim Clerici in Cancellariis & Magistri Cancellariæ quia plerumque Doctores erant, nam Doctor & Magister idem significabant: inferiores autem scribæ, qui jam sex Clerici dicuntur, Clericuli tum dicebantuderationem

derationem & optimè callerent & lubentissimè exequerentur. Neque vero *Wolfaus* in istarum dignitatum suarum proventibus elargiendis parcus erat, in quibus comparandis tam erat studiosus, quod (ut cætera præterea) quotidianæ familiæ immensi sumptus satis indicant, in qua quod in viro subdito fidem superat) assiduo famulitii obsequio aderant, *Comes* unus, *Barones* novem, *Equites* & *Armigeri* multò plurimi, aliique non pauciores quam quadringenti; homines adeò s*Vita Wolfae* omnes corporis animique lineamentis per Cavendish commendabiles, ut etiam ex s*inferi*-t Adeo ut ori ejus famulorum ordine, Rex sex- Doct, Hig- decim simul in selectissimi Satellititii dono præfet sui numerum cooptaverit; cæteri ve- Collegii sui rò omnes eo merito, ut à *Wolfae* jam Oxon. cui tot declinante monerentur, ne coiquam *millia libra-* infra Regiam dignitatem dignaren- rum impende- tur famulari: Sed eccum rerum hu- rat, minutam manarum totam verasilem, & for- 20 l. sum- tunæ lusus!

man accipere

Quem dies vidit veniens superbū, mutuo cogere- & in ipso splendoris fastigio colloca tur, ad famu- tum;

lorum aliquot

Hunc dies vidit fugiens jacentem, remunerandos fortunisque suis & omnibus deturbarum Cavendish inopinato: Tantum & voluit satum ibid. & potuit offensa Regis.

Ista primi fundatoris fortuna; do-

C 2 musq;

musque hæc Domino non dissimilis,
quo cum una (quasi ejus culpam lue-
ret) in medio surgentis gloriæ pro-
gressu , præ mature interrupta elan-
guit , ita tamen ut quâ perfecta est
florentissimi Wolsæi gloriam præ se fe-
rat , quâ etiam imperfecta , ex ipso
immani parietum & fundamentorum
circitu , videatur cadentis Domini
magnitudine superbire. Areas enim
Quadrangulares etiamnum quatuor
numerat , adeò omnes amplitudine
pulehrisque undiquaque ex quadrato
lapide ædificiis speciosas ut tres mino-
res perfecta Collegia laude adæquent.
Quarta verò , quæ ingressu prima , &
specie primaria , ita totius structuræ
mirabili artificio spectabilis est , ut
censeas tam Augustis Principibus
tam Augustum hospitium meritò ac-
commodatum. Primum enim exteriùs
Regio se offert conspectui turris ,
quâ frontispitium ornatur , ampla &
columnis Corinthiacis speciosa , qua-
lem *Pindarus* requirit , ορόστατον χρι-
στευτελαυγίσ , ideo fama celebrior
quasi nonnihil fecerat ad eum depri-
mendum , à quo ipsa & excitata fuerat ,
& ornata ; Rege quippe indignante
quòd , quum insignia tam Regis quām
Cardinalis magnifice præfigerentur ,
Cardinalis

Cardinalis superiorem locum occuparent. Cujus insoliti factus eò magis admiratio subit animum, quum fenestra (quæ inde non procul in fronte spacio pulcherrima est) alium in Cardinali animum arguat, ubi supra sua insignia, politissimo opere exculta, & columnis Cardinalitiis galeróque ornata; adsculpi voluit Molossum (cujusmodi laniis in usu, lanii enim filius habebatur) ovinam scapulam arrodentem, quasi nec sui immemor, nec parentelæ pudens: nisi quis potius in contumeliam posteà (quod non crediderim) adjectum suspicetur. Quanquam non ignorem & alia sculptura ad fenestram itidem, quum in Gallia Cardinalis Legationem splendide obiret, non dissimilem contumeliam perpessum, ubi in Cœnaculo suo reperit Galerum Cardinalitum & Pati-
bulum juxta saxo disculptum.

Cavend. in
vit. VVol.

Turrem vero subingressus interiùs Areæ patet spatiostissima quadratura, ædificiorum numero, sublimitate, conformi structura plumbeisq; tecturæ laminis, conspectui delectabilis cuius pars adversa (ut etiam capacitatem agnoscas) & Regiam præsticit, & Regi simul, & Reginæ A læva, stant parietinæ, & quasi incunabula Tem-

plo Cardinalis nascituro, quod, nisi abortu periisset, omnem, (ut ex primordiis videre est) magnificentia apicem attrigisset. A dextra vero, Collegii Aula (quâ *Anglia* ampliorem splendidioremq; non agnoscet) excelsis parietum fulcimentiis elevata, & spectatissimâ laterna vitrâ procul eminet.

*t Rod. Gual.
Fox Mart.*

p. 1037.

*u Crispin. de
Actis Marty-
rum ad an-
num 1372.*

*ubi patet
quanta hic fu-
erit rabies*

*Monachorum
quod Wiclevi-
stæ ex hoc*

*suggerstu do-
cerent prius*

orandum esse solvit Sanna vix è coquinâ depromp-

*pro Regis sa-
lute quam arcæ*

*x Sc. Cancel-
larius, Procu-
ratores, pri-*

mariique om-

nnes in magno

Acad concilio ut merito Archiepiscopus tum Cantuar.

dubitaret, an ullus esset Oxoniæ locus Catholicae hæ-

resi relietus, Crispin.

*minet. Huie vero interius adjacent (si id scire referat) Ædes Culinariæ, tot officinarum varietate ornatae, tamque supra fidem turriculis, pinnis, & parietum politurâ se ostentantes, ut citius crederes Dynastæ alicujus habitationem, quam obsonatorum Apothecam. Quod cuidam t extero subministravit scomma, qui *VWolfseum subsanans, egregium, inquit opus!* Cardinalis Collegium incepit, popinam ab exterorum nobilitata, prasertim quod ad illam primo *Johannis VViclest ejusq; sociorum Evangelica tuba, to-**

nisi
pri-
entia
Col-
prem
xcel-
, &
ol e-
cent
riæ,
atæ,
nis,
tes,
jus
um
ero
um
ar-
ab
p-
om
ri-
m
m
st

tâ ferè Academiâ (y quod publicum yCuius veris. Academiæ testimonium sub sigillo simum est extestatur) comprobante, intoruit, vt emplar, quod iutelligat Lupanar Antichristianum Foxus habet spurcites suas horribiles Academiis in Martyro- liquidò patuisse, multis ante z Luthe. log. et si postea rum lustris, quem nostræ veræq; reli. aliud vi frau- gionis parentem putid è mentiuntur. deq; extortum Sed ista crux uostrà memoriâ corruperat.

it verustate confacta : siquidem ex- z Etiam mul- tructa fuit anno 1268. idque ab in- tis ante Wi- sensissimis crucis Christi inimicis, Iu- clesum, quum dæis. Die enim Ascensionis Domini, Armachanus Gancellario Academiæ publicè con- aliiq; heroes cionante in cœmiterio sanctæ Fri. permulti ean- deswidæ , quo die annuatim omnes presbyteri parochiales solenni pom. am Oxoniæ diu pâ solebant visitare Ecclesiam illam ante stabileve. Frideswidæ quasi Matræ, in processi- rant.

one Iudæi crucē ferenti eripuerunt, a In archivis eāmq; cum contemptu fractam con- ♂ monu- culcârunt, Regis primogenito Ed ment. Acad. wardo tum Oconia eōmorante Rex, qui Woodstockia tum fuit, re cognitâ, ad perpetuam rei memoriam cruces duas perfici jussit Iudæorum sumptu, alteram argenteam totam deauratâ, alteram marmoream fixam; argentea n autem Vniversitati dedit: hi ver- sus in Tabula aurea appensi erant.

Quis meus auctor erat; Iudæi; quo-

C 4 modo;

modo? sumptu,

Quis jussit? Regnans: quo procu-
rante? Magist is.

Cur? cruce pro fractâ ligni: quo
tempore? festo

Ascensus Domini; quis erat locus?
hic ubi siste.

Verum en tibi de hoc Wolse i opere,

b *Fox Mar.* **b** *Foxi censuram, vt tari viri authori-*
tas fidem faciat. Tanta (inquit) sculp-

tura et lapicidarum subtilitate, operis
maiestate, materia fulgore, aureis
asteriscis, & emblematis undiq; eni-
tebant omnia, ut si ad eum, quo con-
cepta erant, modum omnia processis-
sent, non modo studiosorum Collegiis
omnibus, sed Regum etiam palatiis
tenebras penè offundere viderentur.

Quibus hic potrò hortorum elegan-
tias morer, ambulacrorum varietates,

virentium arborum ordinibus distin-
tas? Quid pascua fluminibus, flumi-

c *Malchol-*
mus enim
Reg Scotiæ
animo erat er-

ga has Frides *Quandoquidem, etsi in hisce omni-*

widæ ædes *bus nullum isto Collegium vspiam sic*
permunifico, *beatius, maximorum tamen iam ho-*

quibus dedit *spitum præsentia, certissimoq; patro-*
villam suam *cinio omnes videantur aliæ superari*

Piddin- *felicitates, & illis olim Regiis è c Sco-*
on in Comi- *tia beneficiis multò jam augustiora*

at. Oxon. *huc accessisse meritò videantur. Po-*

Chron. & *tentissimus enim Monarcha Collegij*

area

cha Fridesw

area jam potitur : quam ferè totam
prætervectus , tandem equo descen-
dit , ubi quem Cathedra Regali una
cum Diva conjugé. Principéque Hen-
rico concedisset, astante hinc illrm,
Procerum; illinc leđissimarum Héroi-
narum corona , se coram exhibuit in-
signissimorum Academiæ Doctorum
Senatus , veneranda vultum gravitae
te, coccineo vestium fulgore , & in-
genti multitudine spectabilis, qui om-
nes genibus subsidebant , dum Ora-
tor Academiæ publicus , ad terram
etiam revolutus, Regias aures oratio-
ne amoris, obsequiique plenissima ali-
quantisper detinuit. Præfatus impri-
mis Academicorum omnium nomine,
Quod ardentibus s̄epe votis à præpotē-
ti Deo precati fuerint, illud jam Jacobi
auspiciis etiā ultra vota se videri con-
secutos; conditionem Ecclesiæ suæ pa-
caram, Reipublicæ stabilitā, Academiæ
ilustratam. Quam communem Britan-
niæ, si que omnīū felicitatem, ita tunc
unico Regis intuitu se totam ipsorum
oculis representasse, ut ne scirent utrū
ipsis lētandum magis esset, qui tantā
fruerentur beatitate, an dolendū quod
tam impares se sentirent referēdis gra-
tiis. Sed ut Dei, ita esse eorum, qui Dei
in terris uices obeunt, pro sua im-

C 5 mensi-

“ mensitate beneficia largiri, sed hominū
“ gratitudinem ex eorum modulo & stigma-
“ re. Neq; tamen Regem, Serenitatem su-
“ am in gratis illuxisse iudicaturum, si in-
“ tima pectoris eorum penetralia intro-
“ spiceret, in quibus & constantem Regi
“ amoris sedem, & immortalcm illius be-
“ neficentia aram consecraverant. Ipsis
“ enim, qui ingeniuū otium, & dulcia pa-
“ cis studia seellantur, nullam maiorem
“ videri debere beneficentiam, quam
“ quod iterum Iani fores occulerit, &
“ quasi solus memor publice & clades Europee
“ ab Ottomanico flagello imminentis,
“ reliquos ubivis Principes privatis inter-
“ se odiis turpiter saevientes, ad commu-
“ nem Orbis Christiani causam suscipien-
“ dam splendidō exemplo provocarit. Du-
“ arum porro gentium in hac una Insula.
“ tanquam gemellorum in uno utero
“ concertantium æmulationem, olim n-
“ trisq; funestam & exitialem, Iacobi
“ solius auspiciis ita penitus sopitam, ut e-
“ jusdem ne minima supersit scintilla,
“ quam hæc viriusq; Regni felicissima
“ coniunctio non extinxerit: ut iam u-
“ trinq; odiis, inimicitiis, & insensis, men-
“ tibus aeterno valedicto, utrisq; sit futu-
“ rum inter se certamen deinceps religio-
“ sum & minime cruentum, utri eorum
“ esse ut gratitudnē in Deum immorta-
“ lem,

lem, pietate in Majestatem Regiam &
 amore beneficiisq; erga se invicē supe-
 riores. Hoc enim animo jam tum fuisse
 semperq; futuros Br̄itanniae Incolas, qui
 hoc Jacobi beneficio felices facti, aurea
 hæc esse Saturni secula, & fortunatas
 has solum insulas, illo jam regnante ar-
 bitrarentur. Eosq; merito sic arbitrari,
 cūm præter pietatem, clementiā, relin-
 quasq; per vulgatas illas, & in tanto
 Principe prope decatatas laudes, ne il-
 lud quidem desideretur quod ad sum-
 mam Reipublicæ felicitatem requirit
 Plato, in Rege Jacobo etiam Philoso-
 phus: Ut in posterum antiquitatem
 omnem suos silere oporteat, Cæsares,
 Trojanos, Antoninos, & si quos alios ha-
 buit Imperatores ob doctrinam in tantâ
 Majestate non vulgarem, celebres; quod
 isti omnes, si cum Jacobo conferentur
 quantum tempore anteibant, tantum
 veræ puræq; literaturæ laude ipsum es-
 set secuturi. Hoc liquere ex scriptis ejus
 singularis doctrinæ & pietatis æternis
 testibus, quorum gloriam nunquam ob-
 literatura sit innumerabilis annorum
 series, aut fuga temporum. Ita eruditio-
 nis gloriam ad ipsum solum, sed ejus
 fructum ad omnes pertinere; præsertim
 ad literarum studiosos, qui principis li-
 teratissimamorem erga literas & lite-
 ratos

“ ratos cumulatissimè experientur eum
“ quidem tam gratum , & jucundum
“ Musas penè spretas & despectas co-
“ lentibus, ut non jam illudo tandem vide-
“ atur, ut eos diligat Princeps, sed Deus
quemadmodum Princeps. Quo loco
Orator, postquam gratias egisset pro
munificentia Regis utriq; Academiæ
communi , quibus honorificum jus
duorū in Parliamento Burgensiū con-
cesserat, quantum Oxoniensis Acedemia
de peculiari Regis benignitate gloria-
retur , grata recordatione recensuit,
“ quod eorum Athenas Majestatis suæ
“ præsentia primo nobilitate studuerit;
“ quo beneficio sentit se Academia illa
“ tot felicitatis gradibus Sorore germanā
“ suam antecellere , quot seculorum lu-
“ stris attestante omnium historiarū an-
“ tiquitate, certissimè antecedit. Regi tā-
“ dem gratulatur adventū ad ista Ma-
“ jorum suorū imperfetta sed tamen gla-
“ riosa monumenta, quorū inconsummati
“ parietes visi sunt gratulari sibi ipsis
“ futuri temporis cogitationē, quo posteri
“ visere, minoribusq; suis gestient ostēta-
“ re tecta illa quæ magnus hospes Jaco-
“ bus impleverit : & ut ipsas VVolselii
“ ruinas, quamdā à præsentia Regis per-
“ fectionem adeptos, ita literarū ruinas
“ à literato Rege manū salutarem speras-

re

re innuebat; ut istâ saltem mudi sene-[“]
dute maiore. quâm ante hac, dignita-[“]
tē et literis et literatis largiretur Res.[“]
publica, quæ ut à natu ejus tota pēdet,[“]
sic ad exemplum illius facile compone-[“]
tur. Ita futurum, vt Oxoniensis Aca-[“]
demia, quæ digito olim monstrabatur[“]
prætereuntiū, Christianæ Columæ Rei.[“]
publicæ, quæque iam splendet ut nun-[“]
quā illustriùs, floret nunc ut nūnquā[“]
gloriosius, & gloriā deinceps suam[“]
conservaturam sit æternum, et Iacobi[“]
memoriam ad omnem posteritatem[“]
transmissura.

Qjæ omnia dum ab Oratore co-
piosius percurrentur, potentissimus
Monarcha tam artēis auribus imbi-
bisse, vultuq; tam benigno compro-
basse visus est, vt quod olim de Cæsa-
re varius Geminus, multò istiùs Au-
gusti nostri sit elogium; quod qui corā
eo verba facere ausint, eius videantur Seneca Con-
ignorare magnitudinē, qui non ausint, troversi lib. 7.
singularem nesciant humanitatem. O- c. 6.
ratoris Panegyricū subsecuta est alta
omnium acclamatio, Iacobo vitā, Ia-
cobo gloriom, Iacobo æternam felici-
tatem cum Coniuge Soboleq; pre-
cantium: quorum sonora vox re-
percussa ab arcuatis vicinæ Ecclesiæ
Iacunaribus, tanquam ex sacro Dei
Tri-

Tripode voce cœlesti comprehensa,
Jacobo viram, *Jacobo* gloriam, *Jacobo*
 felicitatem æternam cum Conju-
 ge Soboleque iterabat felicitatem quan-
 populus Regi precabatur, Rex popu-
 lo viciissim à Deo praecaturus, ad Ca-
 thedralem Collegii Ecclesiam (so-
 lennis ea Regibus nostris consuetudo
 quoties in Episcopalis Sedes Civita-
 tem commoraturi divertunt) sine
 mora deductus est, ubi in ipso Tem-
 pli atrio ad pulvinaria (quæ pro mo-
 re sumptuosa una cum Sacris Codi-
 cibus apponuntur) humiliter pro-
 stratus, diutiusculè supplicabat ; ut
 pote cuius sacro pectori illud fixum
 incederat.

e Regum timendorū in proprios greges,

Reges in ipsos imperium est Jovis,
Templum ipsum statim ingreditur &
novi hospitis, & antiquæ magnificen-
tiæ majestate venerandum; eoque magis
quod Frideswidæ (ex cuius celeber-
rimi monasterii reliquis solum es-
superstes) & nomen teneat, & sepul-
chrum, multâ olim invisentium &
ergo alyar, ac miraculorum (nisi f. Monachi putidæ
bona certe *mentiantur), frequentia celebratum,*
consequentia *Quæ cæxa Papizantium superstitio*
ut refert Mat. in putrescente piæ Virginis cadavere
Paris. *colendo, non nihil tamen attulit e-*
molo

molumenti ad alterius sanctissimæ
fœminæ demortuæ ossa ab inhuma-
nitate viventium vindicanda. Petri
ea Martyris (Oxoniensibus multiplici
doctrinâ pietatéq; dilectissimi) cōiux
erat, quam jam trienniò sepultam,
Mariani temporis rabies, (cui non sa-
tis erat vivis sanctorum corporibus
rogos accendere, nisi in demortuos
etiam desaviret) è polandrio vexa-
tam ex Legati Pontificii mandato g
fædissimi sterquilinei operculo deho-
nestavit; quod eorum factum fugilla-
tioni huic verissimæ ansam præbuit. *g Nam incorp*

Fœmineum sexum h Romani sem rupti (si diis placet) indi-
per amarunt.

*Projiciūt corpus cur muliebre foras? ces, non putarunt.
Hoc si tu queras, facilis responso danda runt & quum
Corpora nō curāt mortua, viva petūt. ut eius ossa*

Cuiusmodi deinceps feritati ut occurrerent Orthodoxi, omnia piissi- tur, nisi conemæ matronæ ossa sedulò recollecta, staret eam in veneratissimo Frideswidæ monubare fræses suæ mento cum eiusdem ossibus permisæ publice documentum confuderunt, eo consilio ut al. iisse. Vit. Alterius veneratio alteram à violatione chiepisc Cani immunem redderet. Nam olim istius uar.

Sanctulæ reverentia ita omnes superba Romuli stitiosulos continuit, ut Dei citius numeri lupæ & men, quam istius Deæ Monumenlupanaria Rotum violandum putarint. Quæ tamæ semper in men pretio.

mens opinio non tam ossium istarum
 quieti oportuna fuit quam exitialis
 olim Danicæ Nobilitati Britanniæ to-
 tam infestanti, quorum à i tyrannide
 (circa annum 1402) Etheldredus Rex
 vt suos liberaret, eos per vniuersum
 i Malmesb, de Regnum vno die vniuersos interfici
 gestis Reg. iussit. Cuius tragediæ prologum a-
 Ang.lib. 2. fol. sturus ipse Rex, eorum duces Oxoniū
 40. ad colloquium pellectos perfidè k in.
 k Lelandus di- terfecit? reliquorum magnam multi-
 cit Heraldum tudinem Frideswidæ, ejusq; hic mo-
 Regem huius numenti patrocinio se concreden-
 cedis vindictam, vnâ cum summa Ecclesiæ turri,
 cem egisse vr- quâ se riebantur & concremavit. Sed
 bem id ripuis genealem loci Deam, Ecclesiâ restau-
 se, Collegia bonarum vit, donata insuper m Charta ampla-
 artium con- rum immuniratum, qua Rex,, vt in-
 fregisse, quod cendij facinus excuset, id à se factum
 eruditos puta asserit, ne Dani (qui velut lolium in-
 ret cum Civi- ter triticum in hoc regno pullulabant,
 bus in ea in- vnquam repullulascerent. Sed æterno
 ternectione Deo æternæ gratiæ, quod lolio Da-
 consenfissæ, nico per Etheldredum liberati, jā per
 Coment in Annam Reginam Danico verè tritico
 Cig. Cant.
 I Chon. Frideswid. m Quam antiquissimo Anglo-
 Saxonico idiomate scriptam vidi inter chartas Fri-
 deswidæ. n Sunt hæc verba Chartæ Etheldredi in
 Archi. Aed. Ch.

& fruimur & alimus ; cuius florentes
Spicæ , tanquam Olivæ palmites non
modo ad Britanniam ornandam pro-
regendamque repullulascunt , sed jam
etiam hoc ipso Frideswidæ Templo in
quo æterna Danis ex Britannia extir-
atio intentabatur , soboles Danica
maximè resplenduit.

Rex enim una cum Reginâ Princi-
peque dum è Navi Ecclesiæ versus su-
periorem Chori Basilicam pergit , ut
voto , quæ anteà privatim nuncu-
passet , jam publicè cum populo suo
communicaret , purpuratis sex Sacræ
Theologiæ Professoribus cingitur ; qui
pretioso Phœnicei coloris Conopeo ,
otidem argenteis arundinibus sufful-
to , Principes obumbrabant. Utrinque
stant conspicuis ordinibus Collegii
Alumni , omni omnes candidis Epi-
logiis Graduumque Academicorum
Ornamentis insignes succedit Ado-
lescentium Academicorum natalium
splendore , literarumque professione
nobiliissimorum , splendidissima seri-
es ; quos inter , cum primis nominandi
Thomas Baro VVentworth , Brianus Ba-
ro , Thomundia Despota , utrorumque fra-
tres Somersetsii duo Stewartii , Sa-
imerii itidem & Sackvillii ; suavissimæ
deniq; indolis Dudleius & Greius ; Co-
mitum

mitum omnes & Baronum præcipua
spes: quorum reliquorumque omnium
illustris præsentia, ut Regis literati-
simi gaudium, ita florentis Academias
gloriam adimplebat. Scilicet hoc de-
mum est Rege frui, qui literarum
Studiis studiosisque delectetur: cuius
exemplo eò quisque ardentiùs provo-
catur, quo Regi acceptiorem esse in-
telligit eam generis Nobilitatem, qua-
cum Doctrinæ Virtutumque gloriæ
conjuncta est, quam quæ nudâ pa-
rentum gloriæ sua indigna nititur. Sen-
sit id olim n Syracuanus ille, qui quum
Mathematicis studiis delectaretur:
Regiam suam semper reperit multitu-
dine geometricas figuræ delineanti-
um resertam. Sensit id Alfredus no-
ster qui cum se totum literis devove-
ret, ut Academiam Oxoniensem, splen-
dore, Regiæ parem efficerat, ita Re-
giam suam, doctrina similem Aca-
demia: neque enim ille o quenquam
honorificis in republica munis de-
corare dignatus est, quem literarum
inscitia dedecoratum animadverte-
ret. Sensit id etiam jampridem Augu-
stissimus Jacobus qui sua scientiarum
excellenii peritia, in viatu vestituque
singulari modestia, Nobilium suorum
animos ad studiorum morumq; suo:
similitu-

*In Plutarch,
de discrim.
adulat. &
amici.*

*O Guliel. de
Regibus, &
Fox, Marty-
rolog.*

ipua similitudinem à levissimis voluptati-
bus non mediocriter traduxit.

Sed ecce dum Rex omnes & omnia oculis perlustrat, præ foribus superioris Oratorii (quod vulgo Chorale dicimus) ornatissimus Collegii Decanus Dom. Doctor King (illum intelligo, qui nunc in concionibus regnat, quemque Rex pietatis, doctrinæq; merito nuperrimè eâ præfecturâ decoraverat) Regio conspectui se genibus submissis objiciens, tres elegantes gratulationum libellos manu prætendebat, quos Collegii sui nomine tradituros, carmine (quoniam & ipsi carmine decuderentur) succincto præfatus est. Cujus exemplar, quia mihi videre contigerat, aliis non invideo.

Primus ego numero, meritoque novissimus adsum,

Maxime Rex, conjux Regia, dulce genus.

Eius ab ore salus nostrorum publica fertur,

Sed neque te, vobis sed neque digna salus.

Hos quia plebs devincta magis quād cetera turba.

E larib. nostris priva Camæna venit.
Rex aliis, nobisque venis communis,
eundem,

q̄egeſ enim   *Et Mæcenatē quisque merendo feret'*
Angliæ ſuc-   *Rex nobis q̄ Mæcenas, q Fundator &*
ceſſivi Fund-   *Hospes.*
tores hujus   *Perpetuusque pater (Magnæ Monarc-*
Collegii ſunt   *ha) venus.*
& dicuntur.   *Hæc tua ſunt, quæ nos colimus præfe-*
pia, Centum,

Hic apibus ſedes, hospitiumque tuū,
Hæc tua, quæ in noſtrum libamus,
pascua, viſtum;
Mella, tibi, & patriæ quæ damus,
inde damus.

Ergo favum offerimus non tanto ex-
amine dignum.

Nos examen apum (Dive Facobe) tuū
Quibus publico Collegii ſui nomine
præfatus, Unāque librorum unum
Regi in manum porrigens, hoc statim
distichorū obſequii privati nomine
ſubjecit.

Famque meos dedo tibi. Princeps, jure
penates.

Tu mibijus dederas poſſe uicare meos.
Ad Reginam mox & Principem Hen-
ricum conuersus, verbiſbus idiomate
patrio concinatis, & munuscula ſingu-
lis enim ſingulos libellos tradidit)
ſuum ſuorumque omnia animos
amore officiisq; pleniflimos commen-
dabat. Princeps omnium ordinum
perfictiſſimiſ voluntatibus delecta-
ri, nec ulla munera ampliora ſibi vi-
deri

deri indicantes, quam quibus tam conspicua publici amoris testimonia exhiberentur, in choro statim à Reverendo Domino Episcopo Oxoniensi, Decano, reliquoq; Prebendariorum, & Candidatorum ingenti cœtu, sacris hymnorum cantionibus excipiuntur; quarum suavissimis modulationibus & principum erga subditos, & subditorum erga Principes, & vtrorūmq; erga Deum, & Dei erga utrosque testatissimi amores concinebantur.

Sacras reliquæ Liturgie precumque solennium Ceremonias celebravit ornatissimus Ecclesiæ Decanus. Quod sacrum ab eo præstitum officium, & singularis etiam viri doctrina, revocat mihi in memoriam illud non illepidum quod de altero ejusdem quondam Ecclesiæ præfecto Guimundo viro pererudit narratur, qui eandem præfecturam florente Monasterio Frideswidæ, occasione consimilis officii sacri celebrandi assequutus est. Erat is Henrici primi à sacris (officio, officii pleniore quam emolumenti) qui f animadvertis Regem in illi- f Cbron. Fri- teratos plerumque conferre solitum deswidæ. Episcopatus, dignitatesq; Ecclesiasticas, die Rogationum, quum coram Rege sacra

62 *Rex Platonicus,*

t Iaco. c.5.
v. 17.

sacra celebrarer, ilq; t Apostoli locus
occurseret non pluit super terram an-
nos III. & Menses VI. ita notas distin-
guebat, ut legeret, non plueret super
terram annos unum, unum, unum, &
menses quinque unum; ridentibus qui
astabant prælatis & Regi lectione in-
eprâ sub offenso, cur ita legeret rogati?
subridens ille, quia (inquit) vos in ita
tantum legentes beneficia & Episco-
patus confertis: cuius ingeniosi di-
cti veritate commonitus Rex, & de-
inceps cañtior erat, & cum statim Gui-
mundum ad Ecclesiæ Frideswide &
Monasterii Gubernacula promove-
bat. Cui argutiolæ (etsi παρεπύδη, quia
tamen parallelum, & cautelam Ec-
clesiæ Dei salutarem suggesterit) illud
etiam subjicio Davidis Lyndſæi Equi-
tis aurati Scotti, & qui mortuo eo, qui
principibus Scotiæ à vestibus erat, à
Jacobo Quarto supplex petiit, ut illud
sibi munus demanderetur: cui Rex
quid tu (inquit) cum istiusmodi arti-
ficio, cuius scio te penitus imperitum?
Ille contrà, Fateor, inquit, imperi-
tum me, sed putaham non magis re-
ferre vestibus præficere imperitum rei
vestiariæ, quād Ecclesiis præficere
inductos, rerumque Ecclesiasticarum
imperitos. Eodem enim mane Rex
ejusmodi fungos in Episcopos coop-
tarat

*u Proœmio
Præmatum
Davidis
Lyndſæi.*

tārat. Sed felicius actum cum Regno
Britannico , quod quamdiu doctissi-
mum Jacobum habeat gubernatorem
in Republicā, metuere deinceps non
potest indoctos gubernatores in Ec-
clesia. Quam Regis optimi curam
hoc Christi Collegium sensit in hoc ip-
so (de quo diximus) Decano optimo,
quem Rex, huc accessurus, solā homi-
nis probitate doctrinaque permotus,
unica anteā quindena ad Ecclesiæ
istius gubernacula præmiserat.

Ab eo jam precum finita solenni-
tate, Principes , qua ingressi pompa,
eadem revertuntur ad extimum atrii-
um , ubi dimissum Conopeum cedit
(de more) in jus Regiorum Præcur-
sorum; quemadmodum & rerum om-
nium apparatus , quæ primo in tem-
plum ingressu Regi supplicant i appo-
nebantur, jure spectant ad illustrissi-
mum Equi Regii Præfectum; quo il-
lustri munere jam fungitur Musarum
& alumnus, & sautor, omnibus travis-
simarum virtutum nominibus com-
mendatissimus, Comes Wigornius, Qui-
bus peractis, Principes in Regia, cœ-
nacula se recipiunt Hospitibus qui-
dem beatissima , sed & jucundissimo
hinc , in magnam Collegii aream ci-
vitatissq; tractum occidentalem , illinc,

in.

in Thessalicas flosculorum areolas,
& Dædaleos herbarum Labyrinthos
prospectu cōmendatissima Et (quod
in prospicientium oculos statim in-
currit, prospectuiq; dignitatem ad-

t Quam Eras dit) istorū hortorū parietibus prox-
mus postquam mē ad Eurum supereminet Collegium
vidisset, de ea **Corporis Christi**, quod omnium Oxonia-
sic scripsit. nitidissimum meritō audit; tūm ob-
Præsagit mihi totius structuræ; Templi imprimis, &
animus futu- Peristylij, t Biblio-thecæ, atque Aula-
rum olim ut concinnitatem, tūm propter Horos-
istud collegi. copij columnatis pulchritudinem,
um toto ter- quod in areæ quadrata æ medio, omni-
rarum Orbe & ingenij, & operis varietate elabo-
inter præci- ratum, eminet. Cujus eò libentius
pua decora mentionem facio quod non modò à
Britanniænu- prima fundatione præstantissimis li-
meretur, plu- terarum luminibus illuxerit, Reginal-
resq; futuros do Polo ad Papatum electa, Juello Pa-
quos trilin- patum Archimastige, Ludovico Vive-
guis istius barbarici, Richardo Hookero schismatis
Bibliothecæ expulsore. & illi sti illo tam Humanæ,
Spectaculum quam divinæ literaturæ Thesauro, Jo-
pertrahat banne Rainoldo; sed etiam quod Foxi
Oxonium, Fundatoris gloriâ memorabile sit,
quam olim quo u solo authore Wolsanus noster
tot miraculis.

visenda Roma ad se pellax it. Erasm. in Epist. ad Joh.
Claymuudum Presidem Collegii Corporis Christi.
u Mat. Park in vit. Archiepisc. Polydor. & alij:

(Foxi enim Capellanus erat) ad tantam prædictam sublimitatem aspiravit. Quanquam ingratitudinis in bene meritissimum patronum notetur; quod illum, cum oculis senioreque laborans ab Aulæ Regiæ negotijs secessum impetrasset, clandestinis cuniculis ab Episcopatu Wintoniensi (cui ipse inhatabat) amolire satageret: callidas persuasiunculas obtendens, ac si præ oculorum infirmitate muneri Episcopali præstanto impar esset. Cui sapientissimus senex per nonnullum significari jussit x quod et si ipse in senectute oculis orbatus candida & atra discernere ker. in vitis, non posset, meliorem tamen se intuitum quam oculorum iam habere, quum cœcus ingrati homini malitiam. quam oculis ante non prospexit, iam animo cerneret. Cavendum autem esse magis Cardinali, quam sibi, ne iam pridem plusquam tippus. & tantis ambitionis tenebris involutus, in graviores cæcitatem incidat, nec exitum suum prospiciat, Sapientissimi Antistitis præfigum præmatura Cardinalis ruina comprobavit, Sed alia majora sunt quorum gratia Foxi recordationi inhæreo, & quorum nomine, nomen eius, & Britannis omnibus esse debet, & Oxoniensis certè est, omnium acceptissimum: non tam (quæ tamen res magni
B est)

y Erat enim est) quòd y ejus imprimis consilijs
 Henrico Pa- Henrico Septimo & a nimus, & aditus
 rifijs exulant idatus est ad imperium, quām quòd
 intimus à Con- ejus & solius prudentia, præsidijs, aus-
 ciliis, & in picijs, felicissimæ, quas vnquam Bri-
 Regiarum pannia vidit, nuptiæ consecræ sunt
 virtutum inter Margaretam Henrici Septimi fi-
 disciplina in- liam, & Iacobum Quartum Scotiæ
 stitutor cha- Regem, Iacobi nostri proavum: vt
 rissimus. quicquid felicitatis, aut Regnum Bri-
 z Quod Histo- tannicum ex Iacobo Rege, aut Rex
 riae alia con- Iacobus ex Regno Britannico adeprus
 firman t: & sit, ejusdem non mediocrem sgratiam
 Polyd Virg. Foxus jure vendicare possit: Foxi
 exipsius Hen- quidem ea in re Consilio, Plerique
 rici 7. relati- tamen Consiliarij Regis restiterunt,
 one scribit. suspiciati, aliquando posse contingere,
 vt hæreditas Regni Margaretae ob-
 veniret. Quid dum? (inquit Rex) vi-
 deo futurum, ut nostrum Regnum ni-
 hil inde damni faciet, quoniam accessio
 Angliae non ad Scotiam, sed ipsius Sco-
 tie ad Angliam fieret, tanquam ad to-
 tius Insulae caput multo nobilissimum.
 Quod prudentissimi Regis Vaticinium,
 & sapientissimi Foxi consilium, pro-
 pitia Dei benignitate, & Iacobi Regis
 Optimi Clementia, eventus felices
 post tot annorum lustra consecutum
 læti cernimus. Sed Potentem Mo-
 narcham, post rædia itineris se cœ-
 naculo

naculo reficientem, paulisper relin-
quatoratio; invita quidem, nisi quod
Iacobi Britanniæque vna suavissimam
spem, Henricum Principem sequutura
sit ad Curiam suam (in magnificen-
tissimo Collegio Divæ Magdalenaæ, ex-
tra Portam Civitatis orientalem sito)
commeantem. Etenim ea solennis
est Majestatis Britanniæ consuetudo
ne Principes vna (quamvis capacissi-
ma) Regia excipientur; sed ut singu-
lis singula palatia destinentur, sic ut
pauculis mutatis verbis, meritò illud
de *Pompeio & filijs*, sed sensu multo
feliciore usurpari possit. (teneri z Mart. Ep.
z Quid mirum totasi spargitur urbe? s. 76.

Uno non poterat gloria tanta loco.

Itaq; Principis Excellentiam Comes
Illustrissimus atq; idem optimus *Wi-*
gornius, Equi Regij Præfetus, & Do-
minus *Knowlesius Baro*, Regiæ The-
saurarius, deducunt; Comitantur vero
Oxoniensis, & *Ecclesiæ lectissimi de-*
lectissimiq; Comites. Vicecomes Cræ-
bornius Roberti Cecilij, Comitis *πολε-*
τικωτάτου, hæres, *Schefeldius*, *Haring-*
tonius, *Howardus*, *Brusius*, cū reliquo
Britanicæ juventutis flore, è Principis
samulitio; sed cum primis virtutis do-
ctrinæque ergo nominandus *Thomas*
Chalonorus Eques Auratus, Principi in

D 2 dis-

disciplinarum omniumque virtutum regiarū institutione honorarius p̄f-
fectus, quo viro merito gloriatur Col-
legium Magdalenense, ut etiam innu-

a Fundatum meris alijs, quos intra a Iuſtra anno-
enim circa rum non multa in Rempublicam Ec-
an. 1460. sub clesiāmque transmisit alumnis. **b Ar-**
Hen. 6. cui chiepiscopis scilicet duobus, iijdem.
Wainfletus que Cardinalibus, Episcopis viginti
Fundator, tum duobus, **Foxo Martyrologo**, **Lauren-**
Regni sum- tio **Humfredo** aliisque : verum jam
mus Cancella- non tam Alumnis quos emisit quām
rius, ab inti- Hospite & Alumno, quem jam admit-
mis erat Re- tit gloriatur, nec se beatum minūs
gique etiam censet p̄fſentis **Henrici** Principis
ſuadebat, ut Hōpitio ; quām & alterius **Henrici**
hic Oxoniæ Principis beneficio, qui olim hanc ip-
Collegium a- ſam ſedem Laribus Hospitalibus con-
liquod extru- ſecravit. Collegium ab Euro alluit
rere vellet. limpidiſſimus ritorum **Cherwellus** (is
Cui Rex, Im. alter ex parentibus Tamisiaci flu-
mo Canta- minis
brigia inquit,
potiūs ut ita duas si fieri poſſit, in Regno Acad. ha-
beam. **b Registr. Doll. Magd. 2 Is Hen. 3.** qui circa
ann. 1230 (quo loco iam Collegium eſt Magdalene) **Collegium** & Xenodochium nobile extruxit ſuaque
manu primum lapidem poſuit & in memoriam patrii
ſui Regis Iohannis, nomini Sandi Iohannis dicavit, &
Asyli p̄frogativa donavit, omnesque fere mulctas
hic delinquentum addixit. **Mat. Parv. p. 526.** &
Chart. univers.

minis habetur) qui Pontem Ci vitatis orientalem Collegii parietibus imminentem, subte fluens, compascuis proximis cūm Iside conjugatur. Ipsa mœnia ex quadrato lapide fortissima pinnisque ornatissima, tam immensè se protendunt in Aquilonem tantumque ædificij, arboreti, pomarij simu c *Cnjus vitā* continent, vt procul contuentes, non resq; gestas tam Collegium, quām vrbeculam eo- eleganter rum complexu comprehendi putent. *scripsit Claris* Ad alteram fluminis ripam, quæ simus Budde Collegio privato ponte adnectitur, nus in gratiā vndicunque viridaria pascuāque fructu Collegij, cuius commodissima, ambitu spectarūque laudabile fa- multò gratissima, sed imprimis ambu- *etum ceteris* lacra, multo, vt pater, opere & sump- *Collegiorum* tu, sed majore elegantia aggesta, & alumnis ex- sepium arborūmque ordinibus flumi- probare vide- nisque vndique spiraculo & murmure tur, quod cele- jucundissima. *berrimorum*

Nec in primo aditu deliciæ oculo. *Fundatorum* rum minùs pellices. In area exterio- *benefcijs frui* ri introeuntrum oculis obiect se am- malint, quam plissimum frontispicium, tribus por- eorum insignia ticibus magnis insigne; quarum al- facta & tera quæ à lœva (in aream interiorem quanti vis ducens) vti & media vivas supernè pretii historie statuas exhibet, & c *Waynfleti* lauda. *os posteris* tissimi Fundatoris, Episcopi olim piè commen- *Wintoniensis*, hujusque Regni Summi dare.

d Narrant Historici Hannibalem Romanam peten- tem, no&tu le- murum ca- infausto omne perterritum rediisse ibiq; manus posuisse Numini, quod alii Ridiculū dūtum volunt à risu audito, alii Ridicu- lum à reditu Hannibalis.

Caucellarij ; & Mariae Magdalena Servatorem alablastrī, & (quod accep- tius erat) lacrymarum vnguento de- mulcentis. Nam huius lacrymantis Divæ nomini (rectius qnām Roma- ni, qui Templum Deo Ridenti & d Ridiculo posuerunt) Collegium suum consecrabat. Altera ad Templum du- cit, lapidarum elegantiis, Testudi- num politura, Alarum varietate, Py- chinnis, quasi pyramidum multitudine , Campanulis spectabili sublimitate laudatissimum. Ad quam porticum , ornatissimus Collegii Præses Dominus Nicholaus Bondus, Sacrae Theologiae professor, & cæterum studiosorum sodalitium (qui Fundatorii alumni censemur sex supra numerum centenarium, præter amplum Nobilium adolescentum gregem) omnes suis ordinibus dis- positi Principem venientem excipi- unt: cuius adventu quantum lætitiae conceperint, quantumque fibi gratula- rentur , Magister Jacobus Mahbe publico Collegii nomine , eleganti oratione, alii carminibus propalam affixis testabantur. Inde in aream Collegii interiorem eandemque am- pliūtan pēgirur ; quadriformi æ- dificiorum ex quadrato lapide, Clau- strorumque spectaculo, & dupli- etum

etum pinnarumque ordine insignem.

Tibicines speciosi qui frequentes sin- c Lineum Ca-
gnia latera & præmuniunt & ador- pitis tegmen-
nant, ipsi hieroglyphicis, & penè spi- antiquum est
rantibus animalium imaginibus ador- indumentum
nantur, quæ ita è vivo lapide vivis eorum qui ho-
coloribus justa omnes magnitudine nestiore loco
expressæ sunt, vt ad Mosis effigiem aliquo offici-
toga cœrulea deformati, Rusticanum um Servientis
aperto capite accessisse certissima o- um exerce-
culatorum testium fide constet, & vt bant, Sic olim
sibi (nescio quò euntri) viam indicaret, in duebantur
summisse petiisse. Ista vero Mosis sta Servientes
tua Theologia Professio designata est, Universitatū
cui à dextra sed suis intervallis (visum- quos dicimus
tur Iarisperitus c caput liuteo tectus Sarjaunts of
operculo clientē emungens, Medicus the Law,
purpuraeus phialam vrinariam contem- credo ad fuds-
plans, Pædagogus deniq; è Cathedra res discursan-
supercliosus tium desiccans
dos primò u-

surpatum, postea in dignitatis notam cessisse. Legi e-
tiam morem hunc è Gallia hoc træductum. Nam Phi-
lippum Sancti Ludovici filium Regem Gallæ anno
1277 d. crevisse, ne causam agerent in foro Regio,
nisi qui suppicio affici potuissent à iudice seculari, s^o
forte nequitèr agerent; ideo leguleios, ut se isti pœnae
obnoxios esse, nec Clericali privilegio frui ostende-
rent, iis indumentis usos fuisse, quibus à Clericis di-
stingui possent, hoc est, lineo capitū tegmine & Veste
bipartiti coloris, quæ utraque Clericis prohibebantur
Clem. 2. de vit. & honest. Cler.

superciliosus, qui singuli facultates suas designabant, quas tamen non magis quam lapides callebant. A lœva **Certum est Pelicanum ab Aristotele, Plinio, ac illisque omni-
bus descrip-
tum, habere rostrum vul-
neri infligendo la omnia ingeniorum cruciamenta a-
ineptum** Theologiæ, Iudos agit *Morionis* imago, vultu vestitumque ridicula, quā notari videtur voluisse author mysticus, prudentium esse clarissimis artibus insudare, et si fatuis inscitia sua arrideat, seque nugamentis delectent, prudentiam aliorum contemnant. Præfidis ædibus præfiguntur (ut cætera il-

**Ideoque Ges-
vus Leo, illinc Pelicanus, qui e rostro
nero putatur sibi pectus pertundens pullulos suo
esse avis, quam Shusser præfecti moneantur, ex illo quid pos-
Germani di-
cunt quod ro-
strum habeat malè meritos, ex isto mites & aman-
batis! lo (quod res erga bonos : Sed esse Leones om-
nos etiam nes experimur, an tales sint vspiam
Shovell dici-
mus) simile;** liis Hermetibus relinquam) hinc tor-
vus Leo, illinc Pelicanus, qui e rostro
nero putatur sibi pectus pertundens pullulos suo
esse avis, quam Shusser præfecti moneantur, ex illo quid pos-
Germani di-
cunt quod ro-
strum habeat malè meritos, ex isto mites & aman-
batis! lo (quod res erga bonos : Sed esse Leones om-
nos etiam nes experimur, an tales sint vspiam
Shovell dici-
mus) simile;

quum contra pictores efforment rostro peradunco. Hieroglyphicum (quia frequens est & nobilissimi apud nos Collegii etiam Symbolum) alio Hieroglyphico, quantum possum suffulciam. Nam *O-*
rus in Hieroglyph. refert Ægyptios vulturi impun-
tare, quod è fæmore sanguinem rostro extundat, eoque
pullos famelicos saturet, Ideo non in historia sed in
nomine error putandus est.

Pelicani non sine causa f dubitant qui f Gesner. de
sunt naturæ à secretis. avibus.

His à Principe transeunte perlustratis, ad ista præsidis Conclavia (Excellentiæ recipienda destinata) deductus est: ubi literarii palestritæ tanto arbitrio in disputationum certamine concernant. In quo *Gulielmus Seymerus, Hartfordie Comitis ex Beuchampio filio nepos natu minor respondentis stationem tuebatur. Carolus, filius Comitis Wigornii, Edwardus Hartfordie Comitis ex Beuchampio hæres, Robertus Gorgius clarissimi Tho- ma Gorgii, equitis aurati, & præcellentis Marchionissæ Northampton filius, Chalonorii duo, & Gulielmus Burlafus, Equitum insignissimorum filii (adolescentes omnes natalium splendorem indolis virtutumque præstantiâ æquiperantes) amentatis argumentorum hastis strenuè iruebant. Quâ velitaxi pugnâ Excellenta ejus unâ & animum suum voluptate palcebat, & quanta cum voluptate Nobilissimi Adolescentes operam in optimarum artium studiis collocabant, ex quibus solis vera nobilitas comparanda est, intelligebat; manuniq; mox tanquam & gratia sua & eorum meriti testem, singulis deosculandam exhibuit.*

q Reginæ An. Et ita certè habet (ð unicum & Pænae mater So- tris tui, & Patriæ tuæ delicium Hen- phia Regina ce !) quicunque futuræ maturitatis Daniæ. Sed fructus eoru in tenellæ ætatulæ her- **Gracia** balspes elucer; jam nunc jacienda fun- **Sophiam Re-** damenta, quibus deinceps splendidam **gina Anna** virtutum Architecturam initi oporteat. Sine Doctrinæ verò Pietatisque **Jipientissima** bafi quadrata, & constanti, quid solidi vivide expri- mit.

h Henricus filius W. Con- usque grandia in ætate tua non grandi quæt Bellon- indicia, adeo certò, & de te optima, & clericusd: Elus nobis prospera pollicentur, ut non ob singularem tam per te felicitatem sperare, quām eruditionem, eam jam in te consecuti videamur. quam in hac M:cte vero & literas tui causâ, & Rei Academia publicè causâ literatos amplecti; cum consecutus est. q; natus sis ex Patre verè Sopho, & Ma- Quanquam tre g Sophia verè filiâ. cogita te quoq; sciam esse, qui felici omni ad Philosophi sperandum antiquitatum nomen provocari; ut Britannia nostra imperitus, etiam nostrum Bellosum h altero ite- bunc Grantæ rum Henrico Bello-Clerico glorietur. vendicet. Cum constet Henricum hunc diu regnum tenuisse antequam Croylandensis Jeffredus Grantanum horreum conduxisset, quo discipulos in primis artium rudimentis instituti curavit. Ex quo parvo fonte (inquit Historia) Plurimos nunc videmus Magistros & Doctores de Cantabrigia execentes ad Similitudinem Sancti Pa- radisi :

Sed

Sed ut instituto pergandum ista
Collegio Magdalenensi peraguntur, i Nam ad eò
 alius Academicos labor avocat, thea brevi accre-
 tico apparatu (quo Principes à cœ- vit, ut reg-
 na excepturi erant) intentos. Locus nante Ed. I.
 Scenæ præstitutus erat Aula Ædi- de studio
christiana, qua & spatiofissima, & Grauntbridge
 cœnaculis Augustalibus vicina. Ha- facta esset U-
 bent enim utraque i Propylæum inversitas, fi-
 commune, quo dupli latissimo- cut antea fu-
 rum graduum ordine ascenditur, erat Oxoniū
 quod propter Turris, arcuumque per Curiam
 sublimem amplitudinem, columnæ Romanam.
 unicæ incumbentium, peritissimos *Verba* sunt
 Architectonices attonitos tener. Mul- Petri Blesen-
 tiplices autem illius Turris concavæ, Roberti
 merationes, *Wolseus* totidem Scho- de Reming-
 las esse voleit, linguarum triunque ton, Camb-
 facultatum septemque etiam Attium deni in Icenis
 Liberalium, & Philosophicæ pio. nec uteunque
 crepet Londi-
 nensis Arbiter, ante illud tempus ullum erat apud
 Lenos Academie vestigium. i Hujus pars grandis
 (cum hic D. Elizabetha anno 1566. spectaculo
 interesseret) decidit ex infinite multitudinis confluxu
 & pondere. Cujus ruina permulti partim eneati,
 partim membris misericordè contusi, quam toto jam
 Regia commorationis tempore (Deo sic propitio)
 nem̄ aut hic aut ultri, (quod in tantæ frequentia
 periarum est) vel levissimam lesinculam pate-
 tetar.

fessoribus

fessoribus. Nec e. hic tam Collegium, quām alteram ferē Academiam in Academiā constituere præstiterat; eumque in finem lectissimum totius Universitatis florem delibatum hoc transtulit; non nulos etiam *Cambridge*, ubi literis non infeliciter operam dederant; sed quum propter fortunarum inopiam, studiis persequendis pares non erant, Cardinalis supplicibus eorum precibus, & amicorum solicitationibus permotus hic inter suos sedem subsidiumq; magnificè concessit. Quin aulam ingredimur? Turba adstantium impedit; perrumpimus sudamus, intrūs sumus. Interiora Aulæ dubium ampliora sint loci spatio, an Fundatoris sumptu, an artificum solertia. Fenestræ octodecim opere picturato amplæ, & sublimes; Aulæ totius ambitus supremè.

k Manil. l. i. *k Seu nitet ingenti stellarū halitus orbe, quasi continuis fascijs desculptrorū artis Heraldicæ ancylium præfulgidus: laquearium pensilia triplicaris intervallis deaurata, omniumque emblematum varietate rutilantia. Iстis (si alia hic spectacula non essent) satis essent spectaculo. Partem Aulæ superiorem occupavit Scena, cuius Proscenium molliter declive (quod actorum*

actorum egressui; quasi è monte de-
scendentium, multum attulit dignita-
tis) in planitiem definebat. Peripe-
talata Scenicâq; habitacula, machin-
is ita artificiosè ad omnium locorum
reūmq; varietatem apparata, ut non
modò pro singulorum indies specta-
cotorum, sed etiam pro Scenarum unâ
eâdemque fabulâ diversitate subito
(ad stuporem omnium) comparet no-
va totius theatalis fabricæ facies. Ma-
chinæ, quibus ista omnia latè obte-
gebantur, tam artifici manu & sus-
pensæ erant & depictæ morantibus
quasi nubibus, ut eas à Sole Bri-
tannico statim ingressuro, aufugien-
tes putares, ipsūmq; cœlum videre
crederes, nisi b Cynthiam & Syderab Reginam
mox inferiùs fulgentia contuerere. Annam cum
Ab infimis Aulæ tabulatis usq; ad Heroinis.
summa laquearium fastigia cunei pa-
rietibus ingenti circuitu affiguntur,
mediâ caveâ thronus Augustalis can-
cellis cinctus Principibus erigitur
quem utrinq; Optimatum stationes
communium: reliquum inter thro-
num & theatrum interstitium Hero-
inarum Gynæcum est paulò depres-
sus Rege Reginâq; ingressis, unâ cum
Henrico Princepe (qui illuc à cœna
essendo advectus est) incredibiliq; om-
nium

nium ordinum multitudine cuneos ca-
veámque occupante (adecò ut ipsi spe-
ctatores essent spectaculo) ab ejus-
dem Collegii Alumnis (qui & co-
thurno tragicō & socco comicō princi-
pes semper habebantur) *Vertumnus*,
Comœdia faceta ad Principes exhib-
ilarandos exhibitur. In qua tres riva-
les *Pomona* amorem ambiunt, *Cheri-
lus* poëta vanus, *Sylvanus* benè pot-
tus, & *Vertumnus*: hic multisformi il-
lamf uco aucupatur; primo Piscato-
rem, deinde Aulicum, tertio militem
induens, ut eam in amorem pelliciat:
sed hisce dolis voti minjmè compos,
postremo Virum exuit, & Mulier mu-
lierem aggreditur, illaque sub specie
mirabiles amores sui apud *Pomonam*
conciitat. quo facto, seipsum prodit, &
Vertumnus ipse ipsâ potitur *Pomonâ*.

Cui fabulae quum dcesserit nihil inge-
nuarum deliciarum quibus aut au-
res, aut oculi deliniri cuperent (quod
eruditæ ex ipso argumento conjecta-
bunt, & si è prelo, quod speratur,
emiserit facile intelligerent) tum nihil
Academicis, & Aulicis omnibus ju-
cundissi esse doruit, quam quod in
Principum pectora (unde propitio
Deo, omnia nostra gaudia proma-
nant) lætinæ rivulos vicissim reflue-
re

re tam liquidis testimoniis animad-
verterent. Qui enim ingentes Regum
molestias non intelligunt, iis ingenia
videntur valde stupida; & sed qui tantis
molestiis sua solatia, & quasi avoca-
menta necessaria esse non intelligunt,
eos nihil intelligere quivis intelligat.
Illud autem, etsi fortuitum non ta-
men prætereundum, quod cum co-
lumbæ aliquot (fabulâ sic exigente)
è transenna imitterentur,

(Aphicis ut veniant ad candida
tecta columba;)

earum una Reginam (pectus verè
candidum, & columbinum) petiit,
ejusque Cathedræ insedit ut multos
columbam aut arte fictam (uti illam
Archiræ) aut arte doctam, k ut il-
lam Mahomeris asseverantes audie-
tim. Quid multis? omnia placebant
omnibus, nisi qui aut non intellige-
gerent, aut somnum potius quam sales
appeterent. Rex autem in seriis sem-
per, iam etiam ludis vigil, postquam
luculento manuum applausu; vocisque
testificatione omnia comprobâset,
quem deinde regina, Princepsque cæ-
terique subsequuntur, discedunt om-
nes, ut oculos (media enim nox erat.)
in crastinæ dici spectacula refocilla-
tent.

k Quā Maho-
metes ex au-
re sua grana
tritici rostro
excipere edo-
Etam, postea
auriculae fre-
quentius ro-
strum injici-
entem, finge-
bat spiritum
fuisse sanctum
qui ei esset à
Deo nuncius,
omniāqae ei
insurraret.

Aga

A C T A S E C U N D A E
D I E I.

♫ ♫ ♫ Orientissimus Rex qui mo-
 ♫ P ♫ ram suam in Academia Aca-
 ♫ ♫ ♫ demicis exercitiis totam ad-
 ♫ ♫ ♫ dixerat, ut Musæ se non mo-
 dò Regem jam patroñ habi-
 turas, quem antea habuissent alumnū,
 sed etiam cum Jacobo quasi in eodem
 imperii fastigio se collocatas intellige-
 rent: sequenti aurora, quæ Theologi-
 cis disputationibus deputatur, ipsos
 Theologlæ Professores acceleratione
 penè antevertit. Ad divæ Mariæ (quod
 Templum istiusmodi Academicorum
 celebritatibus peculiariter inservire
 solet) longo platearum pulchre pa-
 tentium circuitu, Principes singuli
 singulis curulibus pompa regia dedu-
 cuntur, relinquentes (post Quadri-
 vium superatum) duo, ad lævum pla-
 teæ diverticulum, Collegia; alterum
 Cambro-Britanicum, Jesu nomini
 consecratum; alterum Lincolnense
 dictum, præclarum Richardi Stem-
 ing & Thomæ Rotherami Episcopum
 Lincoln:

Lincoln, opus quo vix aliud concinnius. Mense Iulio quotannis
aut pro tantula magnitudine elegans: quod felicibus auspicijs, à tridualis est
piis Præfulibus positum, optimorum illa comitio-
Ingeniorum laude jam inde semper rum celebri-
viguit, & nunc floret maximè. Ea tas.

Divæ Virginis Ecclesia à foro Qua- m Sic vete-
drivali versùs portam Civitatis ori- rum Romano-
entalem, ad lævam medio fere inter- rum more ap-
vallo, loco, ad vsum (centrum enim pellant Oxo-
feræ est omnium Collegiorum) am- nienses, An-
plitudine, ad capacitatem, structurâ, glorie tamen
ad dignitatem (vt par erat) commo- Acte, quod
dissime sita est. Ejus nulla pars est utcunque ad
quin ad Academiæ negotia obeunda gradus ante
peculiarem sui vsum ministret. Na- designentur,
vis Ecclesiæ (vt quæ capacissima) & eos tamen a-
ssiduis concionibus deservit, & an- Ætu d' com-
pniis (quum illustria Graduum Acade- plete non asse-
micorum Insignia conferuntur) in Co- quantur, nisi
mittus in Comitiis.

Celeberrima Cantabrigia maluit uti Gallica voce
Commencement. ut satis liqueat eam ad Aurelia-
nensis studii exemplum per Gallos Monachos primo
formatam: uti testatur veteris ad Ingulphum apper-
tis Autor. Petrus Blesensis, qy Camb. in Canta-
bridg. Hoc etiam in gratiam illustris studij Aurelian.
addam. Illud 300, prope annis antiquius esse, quam
Middendorpio fertur, qui excitatum dicit à Phi-
lippo Pulchro 1312. quum Hen. I. (cuius tempore
constat Monachos istos Cantabridg. Academiæ fun-
damentis primis.

mtiis

mitiis. Quorum ea frequentia, sive spe quae
 jaciendis, imi- & temus *Candidatorum* multitudine nonis e-
 tatos esse for- sive eorum qui ex remotissimis Regni quod
 mam studii partibus omnium ordinum innumerous,
 Aurel.) mor- illuc confluunt, sive exactissima inario
 tuus sit ann. omni disciplinarum genere yuvado. i.e., M.
 1135. Sed vi- pata, ut totius regni habeatur celestes, A
 detur Phil. berima n. mānūveis. Ala (aut si māvī Acad
 Pulcher Justo remigium.) Navis, boream spectans ia U
 Universitatis Cancellarii Universitatis Tribunal iurata
 privilegio pri- celebratur, cui, beneficentia Princi- insigni
 mo donasse pum (quorū cum singuli succederent ratione
 Scholam par- prædecessores suos aliquo privilegiis, qu
 vis ante ini- additamento superare contenderunt) entin
 tiis nixam. tantz indultz sunt immunitates, ut no bi
 non modo omnium o Academico antu
 rum, corūmque famulorum causiana
 quibuscunque controversz ibi transiur,
 gantur, sed nec eorum cuiquam adores
 aliud p quodvis regni Tribunal dicaxaft
 n Nihil habet intendi possit ne in 9 cædis quidem horu
 terrarum orbis aut proditionis causa. si Academia Chor
 is eo genere rei judicium sibi vendicarit. Chorus slica
 aut ritu solen- fulge
 nius aut ad speciem pulchrius inquit de comitiis Oxon.
 Fierberius, o Chart. Hen. 3. anno reg. 28. Maii 10. Iari
 & Cb. regum aliorum. p. Chart. Hen. 4. anno reg. 2. temis
 Maii 13. ubi permittitur Cancellarii voluntati an Nam
 modius procedendi esset secundum leges Regni, vel contrar
 suetudines Universitatis, q Chart. Hen. 4. anno reg. in Ac
 7. Jun. 20. (quz

specie pars Eurum spectans) peculiare
neoris est publico Academiæ Concilio, r. Quia non
regnus quod magnam r Convocationem dici Campanæ
meritus, quâ præside Magnifico Cancel- modo pulsatae
na inario, ejusve Procancellario, Theolo signo, sed Be-
vdo. ia, Medicinae, Jurisprudentiae Doctor dellorum eti-
celes, Artiumque Magistri, quotquot in am denuntias
navi Academia, in vim juramenti ad nego- tione in singu-
laria Universitatis maxima, si quæ oc- lis Collégis
unaturrant obeunda conveniunt, graduū rē repetita
inci insignibus ornati. Cui versus Septen- solenniter ad-
erentiorum adjacet Domus Concilii minor monetur, cum
legiū, quod Congregatio Magistrorum Re- Concilia mie-
ant) entium dicitur (Candidati enim pri- nora magne
, uno biennio Regentium titulo hono. Campanæ ran-
nico antur) quorum censura, & quoti- tum monitione
ausiana Academiz negotia expediu- indicantur.
nsiur, & eorum qui ad s Graduum ho. s Merito taxa-
adores aspirant, scientiæ, mores, merita, bat Fulvium
dix xastissimè, idque sub perjurii pluri- Cato quod is
dem horum Periculo, expenduntur. Ad levissimis de-
mia Chori intergerium Principibus Ba- caulis coronas
orupublica exquisito splendore & aulæis militibus da-
ulgentibus apparatur, ita ut ejusdem ret, quæ nisi
zon capto oppido
10 dari non solebant Gel. lib 6.c.6. Utinam omnes Aca-
d. 2. demiz in Laureis suis conferendis idem considerarent.
an Jam (ut ille de Adriani indico scriba) potest Cæ-
conar honorem dare, Rhetorem facere non potest. Dion.
reg. in Adrian.

Com-

Compaginatio vnâ cum ingenti cuneis latus
orum sublimium circuitu, qui ad parietes, & columnas templi suspende-
simis bantur ad lectissimam Spectatorum Respo-
multitudinem excipiendam speciem gustosam
exhibere planè Amphitheatram. ex ad-
Regi, à læve, Princeps adfuit Hen. Areâ-
ricus, à dextra, Illusterrimus Christi-
pherus Harlayus Comes Beumontii in Ar-
Consiliarius Francorum Regis Christi inter-
anissimi, ejusque legatus apud Serenissimum
Magnæ Britanæ Regem, & gradu
Dominus Nicolaus Molinus Legatus Ingre-
Serenissimæ Republicæ Venetorum. Varii v-
trinq; vltre Basilicæ latera, splendidis San-
simis Comitibus, hodiernis centissimi
Cancillariis, lectissimis Heroinis, ille Securi-
Iustissimis Baronibus, suæ sunt Or-
chesstræ, aureis tapetib; præfulgentes :
præ reliquis, ad dextram, Magi-
nificentissimo Academiæ Cancelleriū
Cathedra sua honoraria ; eodemquidam
latere sed tractu depresso, Eximius pandens
Procancellarius, & venerabilis Dotio-
norum in Sacra Theologia series, quæ non
admodum & ex adverso latere in Meisseni-
dicina Jurisque prudentia Professore scruta-
subsellia obsident. Quorum omnium
purpuratus ordo tantâ multitudine
toto coronæ circuitu præfulgebat, pante-
ut Templum istis purpuris, quasi au-
Equi-
laudentiis.

ne lexis splendissimis circumvestitum ju-
 padicares. Ad laevam porrò, insignis-
 simis Procuratoribus suæ Cathedræ;
 rum Respondenti: riam (icd proprius ab Au- t Defensoris
 iem gusto Solio) & Moderatori suæ: itidem fidei titulum
 em, ex aduerso, Opponentibus sua subsellia. Henrico 8.
 den. Areâ vnde cunque media, ingens eo- prium da-
 iftum concedit agmen, quos Magisterium a Papa
 nti in Artibus dignitas ornat: alijs enim mentiuntur
 isti inter istos cancelllos nullus aditus, Pontificiæ,
 eni neque horum cuiquam nisi byssinis quam ex Aca-
 m, & graduum in signibus, p[er]eque quadrato demia nostræ
 atu[m] ingraienti. Theses, quas Rex venti- Chartis li-
 ylati voluit, suere duæ, Prima: quidum sit
 dis Sancti & Angeli non cognoscunt co- nomen illud
 simi gitationes cordium. frequenter
 s, il Secunda, nostris Re.
 Or Grassante peste, non tenentur Eccle- gibus anti-
 gen. siarum Pastores invisere agros. quissimum ut
 Mag. Quarum Thesum alterâ, sigmen surpatum fu-
 larium Pontificum discuti voluit veræ esse.
 in quidei verus t Defensor, quo in nuncu- u Novimus
 miu pandis votis, reliquaque animi devo- enim qui ho-
 Dotione ascribunt Angelis eam cogitati- mines (aliqua
 quæ onum nostrarum intuitionem, quam jus quidem
 Me assuerunt Orthodoxi, nisi soli cordium note sed fronde
 fscrutatori Deo, sine sacrilegio tribuitis nullius (sic
 non apud exterios
 comminisce-
 bantur, sed Papizantes mentiri non est morum qui
 i au Æquivecationem. (id est Protestantium idiomate)
 lauentiendi autem scriptis publicis defendunt.

non oportere. Quid ergo? Num hoc
est in celeberrimo Theologorum se-
natū quærere, u An Angeli habeant auritu-
res? Aures quidem habent Bœoti isti viri
qui isti calumniantur: quod pecudum The-
genu., licet ita benè auritum, pessimare
tamen cum audiat, de rebus optimis un-
non potest non pessimè loqui. Alterum
rius quæstionis scrupulum subministrare
sic apud exte- strabat quædam vœcordia curiosulo-
ros commini- rum, qui, Peste gravissimè tum sacerduti-
sceabantur, sed ente, affirmarunt Fidelium neminem nam
Papizantes nedum Ecclesiæ Pastorem, eorum perag-
mentiri non est consortium fugere debere, qui ex monasteriis
mirum qui bis quanquam certissimò pestilentius id
Æquivocatio- bus decumberent. In quibus venti inueni-
nem, (id est landis, sub præsidio eximii Procam-
Protestantium cellarii, Respondentis munere defun-
idiomate) gebatur acutissimi vir ingenii Domini adu-
mentiendi nus Johannes Aglionbi, Sacrae Theologiae
artem scriptis logiæ Professor, & Aulæ Sandi Eden q-
publicis de- mundi præfectus. Opponentum par-
fendunt. quem
tes obibant Dominus Doctor Hollandiulè c
Regius Theologiae Professor, Dominus uant
Doctor Thomson Decanus Ecclesiæ port
Windesoriensis, D. Field Regi à laboro-
cris mysteriis, D. Harding Regius, qui
professor in lingua Hebræa, Dodisque
Rives Custos Collegii Navi, D. Ainslie in
Præpositus Collegii Regina: quorum Acade-
mico numero accensebatur per illustris viri sibi
Dominus

hoc Dominus Gordon us Hunslaus Decanus Sarum regio Scotorum sanguine et auro iundus, quem multiplici doctrina isti virtutéque insignem nuperrimè Sacrae dum Theologiæ honore Doctorali decoloraverat Academia, starueratque communi decreto, ut ei in istac disputatio- Alte num celebritate, Doctoratus insignia nisi traducerentur, eo consilio, ut Rex aliquas sulo antiquissimæ suæ Academiæ consue- lavi studines prægustaret. Ista creationis nem (nam sic appellant) solennitas primò orum peragit, quam insignissimus in Sa- monica Theologia Professor Regius (cu- entius id munus est) à succincta conci- entiuncula (pro more) exorsus est, qua ocanitam Pauli aureolam sententiam di- fuisse uide explicuit, x Qui benè ministrat, x Ad Tim. Domini gradum bonum sibi acquirent, & mul. cap. 3. v. 13. heo am fiduciam quæ est in Jesu Christo. Eden qua, postquam Principes suis parvumque sigillatum eulogiis brevius- landulè celebrasset, luculenter exposuit minu quanta cura prudentiāque provideri Ecclesia portear, ut dignitatum Graduumque à Successoratua conservetur iis eisque so- ciis, quibus vice, virtutum, literarum- Dolme merita suffragantur ad honores Annum in Repub. tum in Ecclesia, & orum Academia consequendos. Iis vero, is viu si sibi præmii spem proponunt, mul- tiplicia

plicia etiam officia, & quasi boni ministerij proponi scalam qua procedant, fidelitatem, scientiam, zelum, fortitudinem, sanctimoniam, prudentialiam, perseverantiam, perfectiōnem, sine quibus gradibus ad gradum praemij non licet ascendere. Quorum omnium sigillatim cum in clarissimo Gordonio viam imaginem exhibuerat, verissimique; cum laudibus extulisset qui illustrem stemmatis suo gloriam, Theologicæ Professionis accessione auctiorem reddere studiisset, eas tandem Ceremonias adhucuit, quibus Doctoralis in Theologia Inauguratio perficitur: quas, quia ab aliariū Academiarum versun non nihil dicitur creperint, forsitan atrexī cupiet quisquā

Primò Purpuræ (quā induitur chlamyde etiam humerali superadditâ) iudicatur: vestis ea olim y Imperatoribus & Regibus peculiaris, & etiam numerum quandam Regiminis, Majestatisque communionem arguit. Nec mirum Theologia enim cum Regno semperissimi omnes conjuncta fuit, non inter z Ethnici sacerdotio fūtū gebantur, Cæsar Scipio,

Antonius qui inde ab Augusto Cæsares fuerunt pontifices; sic qui titulus communis erat, Reges enim Sanguinorum dicitur; qui coronas etiam aureas Sacerdotum in V memorat Tertull. de idolat. c. 18. à Moses, Dav. So-

ter quos ; qui optimi Reges optimi semper Theologi; nihilque olim & inter *Judaos* & postea inter *Christianos* frequentius , quam ut Regum filii Stēmaris & Sacerdotii gloriam conjungerent: & ò felicem jam Britanniam tali potiram Rege , qui Sacerdotalem Civilémque nā gloriā in persona Regia b commistam esse & intelligat b *Cas. Alagoy* & agnoscat! Quid dico Reges Regūm . *Regia digni-* que filios ? quom præpotentis Dei si- tas non est illus nihil putarit tanto se Rege digni- merè laica, us quām Sacerdotium , quum se totum sed &c. sanguinis purpura indueret, ut *Regium* c Ut refert Sacerdotium in Ecclesia stabiliret. Quo (qui acta cōmagis purpuratos Theologos remi- cil. *Basil.* nisci oporteat ,ut illius magnanimi c scripsit) *Aen.* *Cardinalis Arelatensis* similes sint , *Sylvius*, qui qui cum Papæ tyrannidi in Concilio ipse postea *Basilensi* non sine periculo suo se op- Papa erat di- Poneret, palam professus est eo se ani- etus *Pius* se- mo purpuram induisse, ut semper recor- cundus. daretur (si quando opus) pro d Ecclesia d *Innocentus* Christi sanguinem effundendum. Eo. quartus papæ rum vero Cardinalium ut sine dissimi- qui trophyum les habet in Vati- cara erectum

quod Fredericum secundum Imperio privaverit ali- umque elegi Imperatorem jusserrit) prius dicitur Galerum rubrum Cardinalibus dedisse, ut cogitarent san- guinem pro Ecclesia Romana effundendum *Angel-Roch.* in Vatican descrip.

E

les, de quorum purpura argutè utreq;
ille. (glareo
Semi viros quicunque patres radiante
Conspicis, & rubra syrmata lon-
ga togæ.

CPileum etiā Crede mihi, nullo saturatas murice
Doctoralem vester.

olim Coccinei Divite nec cocco pallia tincta vides:
fuisse aut ru. Sed quæ rubra vides, sanctorum cœde-
bri coloris(uti virorum.

& Cardinali. Et mersa insonti tota crux madent.
um probabile Aut memor istorum, quæ celat crimi-
est ex ipso no- na, vestis.

mine Pyrreti Pro domini justo tacta pudore rubet.

(sic Pileum Istiusmodi quidem purpurâ non indi-
nominant Ju- gent exteriori, qui illius Antipatris
ris consulti) sunt simillimi, quem Alexander dixit
quasi Pyrrhe intus totum fuisse purpureum. In Bri-
tum Sic Au- tannia verò nostra præter Principes,
gustinus loqui- quatuor tantum sunt eorum ordines,
tur de pileo quibus purpuræ jus & prærogativa
rubro quod permittitur, Proceres Parlamenti, Do-
Pyrrhū dici. Dores Academicī; Præfēti Civita-
tur, & quod sum, Judicēsque quos penes vitæ necis-
Episcopū de- que potestas.

crevit, Au- Pileus etiam quadratus (coronæ
gusto in orati- vice e ad Purpuram accedens Regiam
one quadā ad (nam & cornā aureā Pythagoras in
populum Hos Schola usus dicitur) quod secundum
pin. de origine est Doctoris inaugundi insigne,
Monach. Theologis communis est cum sum-
mis

mis Regni Judicibus, quos / ut vide- f Insigniis Do-
tur) toto vestium apparatu conformes &orum potest
esse voluerunt majores nostri ut & Doct*or* uti, e-
Judices Theologorum sanctimoniam atiam ubi est
amplecti se debere intelligerent, & Princeps Pe-
Theologi scirent ab ipsorum labiis pen- leſnard. de
dere vitæ atque necis animarum po- Doct part. 1.
testatem. Dignum quod serio cogitent q. 3. Insignia
qui ovicularum animulas tantilli æsti- autem Docto-
mant. Regalem verò pilei Doctora- rū sunt Teg-
lis prærogativam testatur ipsum jus men Capiti
Imperatorum, quod f docet licere impositum,
Doctori etiam in præsentia Regis pi- Liber Annu-
leo indui Cui Academiæ Oxonien. lus, &c. Alci-
sis Prærogativæ, placide jam tum at. parereg. I.
ascensum præbuit Clementia Jacobi 8. c. 10.
Regis, quâ potentissima Majestate g Pileus apud
præsente, omnibus licet Regni or. Romanos li-
dinibus, pro debita humilis officii bertatis in-
ratione, exuto Capitum tegmine d. dex. ideo Bru-
stantibus Gordonius tamen pileo ho- tus à se &
norifice utebatur; quod eo magis Cassio patri-
huic Insulæ concessum videri debet, am in liber-
qua est ut fortunæ, ita & mentis & lin tatem vindi-
guæ g liberæ symbolum, quo induit catam signa-
cujusquam viventium gratiæ potius ficas num-
quam mos curabat
cudi, signa-
tos pugionibus & pileo. Dio, 47. Et nostro sœculo ho-
norificum habetur capite cooperio esse, cum servile sit
discooperto stare.

h Pharaonis quam veritati velificari rubescerent :
Exod. 9. 10. sed potius in cathedra Mosis seden-
 i Alciat. An tes , Mosis libertatem magnanimita-
 nulus in di- témque retinerent, qui nec h p̄æp-
 gito puri tibi tentis Regis, nec in solentis populi sce-
 ponitur auri, Iera metuebat redarguere. Quod vel
 Hoc quia sic audacter p̄æstare possint, si, ut veste,
 pacto partus ita & vita verè sint quadrati , & ad-
 Equestris versus omnes mundi impetus immo-
 honos. Neq; biliter constantes. Quod quò animo-
 apud veteres sùs p̄æstiterint , eò militari p̄æmio
 Romanos tan- digniores evadant. Aureus is est an-
 tum, sed apud nulus i Equestris & meriti , & hono-
 Carthaginensis index , quod tertium Theologo-
 ses idem obti- Doctori symbolum traditur. Semper
 nuisse testatur enim in Republica tuenda k commu-
 Arist. Pol. 7. nia erant officia literarum , & armo-
 c. 2. rum , idèque communis etiam ho-
 k Id veteres nos : nec plus lucri Respublica con-
 significarunt sequitur à Militia , quæ foris hostes
 quum eandem expellit, quam à Theologia , quæ l do-
 Palladem sa- mi cives compescit , retinetque in ob-
 pientiae Deam sequio erga Regem cùm æthereum ,
 & armorum

rum

finixerunt idemque voluerunt esse Herculis & Musarum
 templum , & Coronam lauream tam Doctorum quam
 Dutum mercedem Gell. 18. c. 2. 1. Solidissima Regiae
 Politiae basis est verum Dei cultum ubivis stabilire ,
 alias qui potest aut Deus Reges beare à quibus negligi-
 tur, aut populus fideliter colere, qui de obsequio suo non
 repte instituitur.

tum secularem. Nam sacram literarum in Imperio regendo potentiam , in Paradin. sensit & potentia , & literis Cæsar il- in Symbol. lustris, qui, eo nomine, in altera manu n Middend. gladium , altera librum tenens depin . Academ. lib. gebatur , cum hac Epigraphe , Ex u. 1. cap. 6. trisque Cæsar. Istam autem Equestrem o Cassanæus in Academicis Professoribus dignita Purpuratus, tem præter alios , decreto sancivit Ca aliisque. rolus Quintus Imperator , qui cum n p Segar, alias Bononiæ diademate à Clemente Sep. Norroy, lib. timo indueretur, non Equitum modò , inscript. Hos sed & Comitum prærogativa perpe- nor, Military tua atque insigni Professores Academ. and Civil. 4. micos insignivit. Quod ita consonum 6. 20. est cum Juris publici præscripro, ut nō q Nam non o Justinianæ modò , sed & p Britan modo sublimi- nici nostri Fœciales , eos qui aliquot ores illæ que annos q Professores Academicos ege- habentur Fas rint , agnoscant censendos esse in or cultates eo in dine Illusterrimorum, r quo tirulo post honore erant , principatum nullus sublimior agnos. sed & Sophi- citur. Sed ut equitem in Theologo st̄e, quo nomia nostro planè agnoscas , ecce ocreis ne Philosophi- procedit indutus, / id enim apud no. intelliguntur, stros Oxonienses insigne quartum & Gramma- Theologi tici tam Græ- ci, quām Latini, ut patet ex lege citata va'ent. r Nam summi Regni ordines dicuntur tantum illustres , Jūdices regnt , spēttabiles , Urbani magistratus Clarissimi, &c. Segar oco citato.

Theologi Doctoris) quoad militiam suam se expeditum indicet; ut qui jam in fastigio Academicæ dignitatis constitutus, id oneus sit, qui statim evolet ut etiam in Ecclesia emineat. Scilicet is primis Academiarum finis, ut inde tanquam ex Equo Trojano, petantur duces militanti Ecclesiæ.

Atqui undecunque potius jam hauritur quam à fonte, eosque r̄ ovibus Christi jam præficiunt, qui Academiam nunquam salutarunt, & quos frequenter ovibus suis præesse nolint. Verùm si quis miretur cur *Ocrearum symbolum* præter aliarum omnium (uti arbitror) Academicarum consuetudinem adhibeamus; intelligat is, nullam uspiam Ceremoniam Academicam hac antiquorem, utpote quam ipsi Sancti Benedicti saeculo acceptam referimus; cuius discipuli cum *Augustini Monacho Angliam* à ingressi an. 596. hoc institutum à primo institutore habuerunt b ut *Oceati* incederent, & hoc sui ad nos accessus testimonium reliquerunt, tantumque olim (quum nondum adeò contaminata esset eorum religio) Benedicti familiæ, Neoto præsertim *Aluredi* adjurori atque *Alcuino*, Academia nostra tribuit, ut *Senet Scho'asticæ* (quæ c Sancti Benedicti soror e- (rat

r Hinc Academiarū ruinā Ecclesiæ labes annon & Reip. periculam?
a Hospin. de orig. Monac.
b Sabellic.
Æneid 8. l.
Antonin. tit.
15. cap. 14.
perag 8. Po-
lyd. To.
c Et illa fra-
tri adjutrix
fuit in regula
instituenda.
Hospin. de orig. Monac.
d Ex antiquis
Academiarum monum.

rat) celebritatem religiosè in primis cEx lib. titer
coluerit & antiqua Benedictionorum a- Antiq. Acad.
pud nos bene merita e literis antequi- f Deut. 17. 7.
tus consignavit. Quinto traditur Sacer 18. requiritur
Bibliorum Codex, Genuinum Docto- ut Rex singuli
ris symbolum , sine quo nec rem ha- vitæ suæ die-
bet, nec titulum meretur. Hoc etiam bus in eo lege
olim f Regibus inaugrandis tradeba- ret & omnia
tur; illi, ut lingua , isti ut sceptri po- ejus mandata
testate veritatem Evangelicam non observare sa-
protegerent modò, sed etiam dissemi- tageret.
narent. Nec enim libro sacerdotis sed g Malac. c. 2.
g labro conservatur scientia ; ideòque v. 7. Ideo &
iis, tanquam falsariis, diae est intenda , Mucius Sce-
qui , aut doctrina vacui libri insigne la ipse Ponti-
gestant , aut post symbolum accep- fex Pontifici-
tum , quasi summum dignitatis mon- os dicitos cen-
tem assecuti h desides requiescunt. suit à posse &
Quid enim magis absonum quam eos facere, Cet si
Doctorum nomine gloriari (quales Etym. merito
in regionibus transmarinis i Codicil- displiceat
lares illi) qui literis non suis sed Re- Varroni(sed
giis illud nomen merentur ? Aut illu- voluit is non
stres, modo peritos
esse Sacerdotes sed peritiam suam exercere. Pompon.
Lxtus de Rom. Sacerdot. & Babelius de Rom. Magist.
h Sic Romani duces post triumbum comparatum otio
se dare solebant. Sed merito laudibus effertur Cato
qui nihilominus operam reip. navabat. Pomp Lat
Comp. Rom hist. l. 2. i. De quibus vid Middendorp
l. 1. c. 7. Guidonem aliòsque. E 4

stres Academias ea putida indigere Pe-
 k Petr. An- trik Rebussi excusatione; quod inter-
 chor. Proœm. dum indignos dignitate gradum ho-
 l. 6. Quan- nestent, eò quòd sperent eos postea ma-
 quam Zaba- jus studium adhibituros, ut gradu
 rellaræ judicio nomine suo digni evadant. Quòd si
 facile est do- fortè apud nos hujusmodi aliquando
 ctoratum me Codicillares, non Academicâ sed Re-
 reri. Nam ubi già gratiâ aut quavis alia Titulum Do-
 in Clement c. & oralem assecuti fuerint, solebant o-
 de Magist. lim z Majores nostri eorum memori-
 mentio doctri- am nominatim posteris scripto trade-
 na in iis suffi- re, eosque Cereorum Doctorum notare
 cientis ad titulo, quia sub cera & sigillo Princi-
 Gradū. Nota pum, dignitatem invaserint; addito elo-
 C inquit Zab. gio, quod a quemadmodum cera ignis
 in vocem suf- probationem ferre non potest, ita nec eo-
 ficientis quodrum ignorantia examinis Academicici
 in Doctore fervorem sustinere, Talisque plerumque
 sufficiat do- Mendicantes fratres fuisse. Quantum
 Etina suffici- autem Academico examini Reges no-
 ens, non emi- stri tribuerunt videre est ex b statutis
 nens requiri. Regni, quæ majorē concedunt præro-
 tur Doctum gativam Doctoribus Academicis quam
 Scævolam. hisce Cereis, tametsi peculiari Regis
 Z Ex lib. vet gratia ita promotis. Istis insignibus
 Stat. ceremoniæ succedunt aliæ: primo of-
 Lib. cit. culi, quo Pater purpurato filio (co-
 d 21 Hen. 13. enim

c enim in loco initiandus haberi so- c Obtinuit e-
let) non modò suum, sub cuius præ- rim ut dein-
sidio tantus eminuit , amorem testa- ceps eum sem-
tur, sed & matris Academiæ , tantâ fi- per patris ho-
lii gloriâ triumphantis , unâque etiam nore & nomi-
ad ejusdem amoris vinculum in Ec- ne colant, cha-
clesia Dei , evitato omni schismatis jus munere
contagio , conservandum cohortatur gradum con-
Solennis tandem benedictio sequitur , sequuntur, Ita-
quâ illi in Ecclesia , & per illum Ec- & inter Ma-
clesiæ fausta omnia comprecatur : & stros Incep-
ut pro præteritis virtutibus ab Acade- res in Arti-
miâ gloriam istam consecutus est , ita bus Senior
ut ex futuris ejus bene meritis Acade- Procuratorse-
mia vicissim gloriam consequatur, vo- per Commitio-
ta nuncupantur. rum pater di-
citur.

Postquam ista multâ ceremonia-
rum solennitate , magnâque Princi-
pum omniumque spectantium volu-
ptate peracta sunt, nihil jam restat, nisi
ut is , qui jam plenariam Cathedræ
Doctoralis possessionem adeprus est ,
aliquod sui experimentum suo tanto
titulo, tantâque Academiâ , sed tanto
imprimis Judice, & spectatore dignum,
ex sua Cathedra exhiberet. Idq; mox
reliquos inter Athletas disputando
cumulatè præstitum. Exantlato enim
inaugurationis negotio, clasicum ca-
nitur, & Hollandus provocat ad certa-
men , thesibus palam denuntiatis quas

respondens , ne quis de sensu scrupulus
subesset, primò versibus , pro more A-
cademiac (quæ illum Poëtis honorem
semper detuli) explicabat. Priorē istis.
*Non benè conveniunt Sanctis , nec talia
piscunt.*

Cœlestes animæ , que tribuenda Deo.

*Angelus , aut Sanctus cordis secreta vi-
dere.*

*Si poterit , poterit Sanctulus esse Deus.
Solus corda Deus scrutatur , peccata solus
Ille videt , Sanctis clausa , reclusa sibi.
Alteram istis.*

*Publica communi mandata est cura Mi-
istro.*

*Non ovis unius , sed data cura gregis.
Peste laborantem cum vi sis , publica lin-
quis.*

*Munera , deperdis spēmque gregēmque si-
mul.*

*Si moreris pastor , pecori tum succus a-
demptas ,*

Et via , nocturna stat patefacta lupo.

*Nulla futura salus si sit , nisi viserit ægros
Peste graves pastor , nulla futura salus.
Oratione deinceps , elegantiori dicā , an
intimā Theologicæ speculationis me-
dullā resertiori? ita omnes excussit ve-
ritatis rimulas , latebrásq; falsitatis , Bel-
larminiana præsertim ut si Cardinalis
præsens suas sycophantias , quasi detra-
ctā larvā , omnium explosui vidisset ex-
positas*

positas, nisi omnem proorsus mode-
stiam exuisset, vultum biteto suo ru-
bicundiorum prætulisset. Sed quis
ab ea fronte verecundiam expectet,
quæ Babylonici Scorti pigmentis &
pigmentis polluitur, quæque Bestiæ
charactere ustulata, adverlus ista li-
quidissima saeræ veritatis oracula se
obduravit ? z *Tu nosci solus animum* z 1. Reg. c. 7.
filiorum hominis. a *Quis hominum no-* v. 39.
vit ea quæ sunt hominis, nisi spiritus a 1. Ad Cor. c.
hominis, qui est in eo ? b Fraudulentum 2. v. 11.
cor ipsum supra omnia, quis cognoscit b Jer. c. 17.
ipsum ? Ergo Jehova scrutator cordis, v. 9. 10.
probatur renum, &c. Ex quibus ortho-
xus pugil noster istam solius Dei cor-
di-scientiam solidè asseruit, omnés-
que in Sanctis & Angelis cognoscendi
rationes ita subtiliter perscrutatus est,
ut omni sciæ revelationis nulla (quam
isti somniant) speciuncula compare-
ret ; speculum vero quod fixerunt,
quo in Dei facie omnia cernerent,
c *Postquam arma Dei ad Vulcania ven-* c Virg. A.
tum cest, neid. lib 1.

—glacies seu fululis iðu
Dissiluit, fulva resplendent fragmina
arenâ.

Parique eruditionis genere Pasto-
rum officia loco secundo enucleavit:
à quibus ita omnem diligentia vigi-
liarumque

Etiamque industriam exigebat, ut intellegerent tamen se publicos esse in domo Dei patres-familias, & propriæ in primis saluti oportere consulere, ut aliis ad salutem æternâ quam plurimis quam diutissimè possint prodesse. Quæ omnia quam argutè tractarit, quid resert verbis meis indicare? quum Doctissimus Rex (cujus accerrimo iudicio nihil unquam limatus) nullam voculam aut causæ defuisse, aut redundasse palam diceret, hominisqne

*Dicitus enim acumen d nomini consentaneum esse
Æglionby. planè Aquilinum. Et certè talem o.
Ægle autem portuit esse eum, cui jam, ut Æneæ
lingua patria olim, tam strenuorum fratrum.*

*Aquilam si e—stipata cohors foret obvia, Martis
enificat. Progenies septem numero, septenāque
c Virg. En. tela.*

Lib. 10. Conjiciunt.—

*tam spectata virtute, peritiāque Antagonistæ omnes, ut septemplici Aiacis
clypeo munitum facile agnosceres,
qui nisu immotus eodem*

Tirg. En. Corpore tela modo, atque oculis vigilantibus exit.

*5. Hollandus enim Gordonius, Fieldius,
& Rivius, primæ Theseos propugnaculum oppugnant; Secundæ, Thomfonus, Hardingus, Airayus: tanto omnes
in petu & telorum acumine, quanto
d ia.*

dia veritas, etsi vinci nescia, obruitamen poterat, nisi tantum propugnatorem invenissem; adeò ut quum eruditioñis eximiæ fructum semper uberrimum singuli percepissent, cum nullum unquam splendidiorem, quam quod unico hoc negotio duo reportarint splendidissima præmia; alterum, quod Regem (quo nunquam melior) intima conspicuaque voluptate persuadent (quid enim apud bonos obrabilis, quam in communem gaudii sui fontem aliquod vicissim gaudium regurgirare?) Alterum, quod apud Regem (quo nusquam doctior) non modò censuram, & quasi limam ferre potuerint, sed benignissimam etiam existimationem, & amplam laudem referre. Neque verò quis expectet aut hic, aut in sequentibus, prolixam argumentationum replicationumque seriem contextam; eam propter multiplicem varietatem, quæ ipsa volumen justum expereret, historiolæ hujus angustia non admittit; quantò minus orationis meæ, quinimò & pectoris mei, angustia complecti potest illas in Rege, & ut verè dicam, Regum miraculo, immensas laudes, non modò inauditæ candoris, quo literarii Athletæ tantum & tam benignum approbatorem.

rem habuerunt, sed etiam eruditio*nis* admirabilis, cu*jus* & hoc tempore, & etiam deinceps tanquam proprius in omni genere scientiarum, *Theologiâ*, *Medicinâ*, *Jurisprudentiâ*, *Philosophiâ*, tam illustra & sublimi solio testimonia exhibuit, ut parca jam nimis videri possit ea *Mercurii gloria*, quâ quod Rex Philosophus, *Theologus* esset, *Ter Maximus* dicebatur; adeo ut jam eximii literarum Professores, qui tam praepotenti auditore beatos se censemerant, tam praeclementi Doctore se judicarent beatissimos. Nec enim ullam argumenti jactulum jam contortum est, cu*jus* ille vires subtilissimè, non pensiculavit, ut quem tacentem summâ que Majestate assidentem, *Magnum patares Alexandrum*, eundem loquentem majorem crederes Aristotelem? Aristotelem dico? id quidem magnum; id tamen (nec tamen assentor,) nihilum: ausim enim asseverare, quantum recondita Theologiae mysteria minutis Philosophiae anteponuntur, tanto Regem, Theologorum Principem, Principi Philosophorum anteferendum.

Quum Jacobum sacra manu Sacra Biblia & solio solicite pervolventem contuerer, quum citara utrinque testimonia accuratè excutientem, quum argu-

argumenta objecta solidè refellentem ,
videre mihi visus sum , aut *Mosem* , ut
sceptro sic eloquio , Pastorem populi ;
aut *Davidem* , quum Prophetam , aut
Solomonem , quum ageret Ecclesiasten .
Si quis nimium me adulatoriè in tanti
Principis laudes lascivire censeat , aut
grandiori oratione nti quām res mere-
tur ; intelligat is (ut olim de *Crasso* &
Antonio dixit f *Cicero* (se ex iis esse , f *Lib.de O-*
qui aut illum non audierit , aut judicare rat . 3.
non possit . Cujus ex divinis sermonum
areolis , si quos collegero flosculos , aut
currenti potius pollice decerpsero , ut
ei , et si nequaquam parem gloriam tanti
ingenii sublimati , at pro meo rāmen
studio meritam gratiam debitāmque
referam , prudens facti mei interpres
id mihi indulgetur non invitus , quod
de eodem g *Crasso* à se descripto pō-
stulat *Marcus Tullius* , ut *majus* , atque g *In initio l.*
divinius de *Jacobi eloquiis* , quādū quan- 3. *de Orat.*
tum à me jam exprimitur , suspicetur .
Nec enim quisquam nostrum , quum libres
Platonis mirabiliter scriptos legit , in
quibus fere *Socrates* exprimitur - non
quanquam illa scripta sunt divinitas ,
tamen *majus* quiddam de illo , de quin
scripta sunt , suspicatur ; Quod tantò
magis mihi postulandum est , quantò , &
scripra mea *Platonis* , *Tullique* , inferiora ,

& Jacobus Socrate, Crassoque sublimior.
Verum enim vero Academiam istam
tam devotissimo Mæcenate indignam
existimarem, si exemplum hoc tam
sine omni exemplo splendidum, totu-
rus orbis notitiae, taciturnitate sua sus-
furaretur. Illud præ cæteris præterire
non possum (cujus nec unquam pos-
sum oblivisci) quum è Theologis jam
opponentibus unus, Pastorum de in-
visibilibus peste! laborantibus officium
ex eo Jacobi Apostoli loco astrueret,
h Infirmatur quis inter vos? accersat

h Jacob. c.5. *Presbyteros, &c.* Regem in scipio
34. conspicuum dedit testimonium illius
consilii, quo Henricum filium in isto
Libro aureo, & verè βασιλεῖων accen-
dere nititur; ut in Scripturis Sacris le-
gendis (audite hoc Pontificii & fren-
dite) peritus, & expeditus Textua-
lis, esse satageret. Loci enim cita ma-
nu adinventi, & alta voce prælecti cir-
cumstantias omnes tam Theosophica
indagine ventilavit, ut *Divum Jacobum*,
Jacobi Divi oraculum enucleatè ex-
ponentem, maxima cum voluprate,
sed incredibili admiratione susciperent
Academicorum etiam doctissimi.

*"Ea vero omnia quæ sacris
literis continerentur , ut non
homi-*

hominum , ita nec omnium
temporum propria censenda
esse monuit. Eam quidem fu-
isse temporum Apostolicorum
conditionem , propter mi-
raculosæ charisma sanationis ,
quo tum Deus Elii sui naſ-
centem Ecclesiam confirma-
re voluit , ut Presbyteri tunc
temporis quosvis morbis de-
cumbentes , non modò fine
lux salutis periculo , sed cum
istorum etiam frequenti re-
valescentiâ inviserent : & i-
tis id circò sacerulis , undio-
nis symbolum quām quoti-
dianum , tam etiam fuisse sa-
lutare : Istarum verò ceremo-
niarum necessitatem ab his
Ecclesiæ nostræ temporibus
manūm abhorrente ; quantum
à primitiva istâ miraculorum
frequentiâ longissimè reces-
simus. Unde evidentissimâ ra-
tionis luce ex ipsissimo con-
textu

"textu comprobavit hanc Apo-
 "stoli præceptionem Ministris cō-
 "nostrorum temporum non cō-
 "petere, cō quōd illi, de qui-
 "bus Apostolus loquitur, ac-
 "cercebantur quidem ut pre-
 "carentur, sed ungebant ut sa-
 i Historia Je- "narent. Quæ ratio evedentis-
 suit de rebus "ssimè evincit, unctionis pon-
 Indicis. Pe- "trus Maffetus "tifice sacramentum huic loco
 & Epist. Ja- "innitî nullo modo posse, cum
 ponieæ. Nec "nisi Pontificii agnoscant se
 certe ratio "non ungere ut ægrotos sana-
 fent ut Jesui- "rent, sed ut morientibus vi-
 tæ sacrificiu- "liq; sperent aticum exhiberent. Illud e-
 lios suos "nim sanationis donum cum
 evaluros ma- "jam) et si non raro se habere
 nū Dei per- "i mentintur fanatici homi-
 cutientem "nes non habent, ideò præee-
 quum uncti "ptum hoc presbyteros accer-
 ipsius Dei "gre possint "sendi extraordinarium fuisse,
 ægre possint "evadere ma- " & ad nostros jam minime
 num Jesuita- "pertinere, nisi forte se etiam
 rum Sacrifi- "corpose medicos profiteren-
 culorumque "percutientē "tar, qui esse debeant anima-
 rum

Apo-
cō-
cō-
qui-
ac-
pre-
sa-
ntis-
pon-
oco-
cum
se-
na-
vi-
e-
um-
ere-
ni-
ee-
r-
ē,
mē
m-
n-
a-
m-
rum. Nam utriusque etiam " "
Medicinæ peritiam habuisse " "
illius seculi Presbyteros mihi " "
plusquam probabile videtur " "
(& de Divo Luca, Medico " "
simul & Evangelista , planè " "
constat) quandoquidem ut " "
tempora tum erant , quuna " "
nullum unquam capitalius o. " "
dium esse poterat , quam de " "
Religionis causa inter Ethni- " "
cos & Christianos ; certissimi " "
res erat periculi si fideles , " "
morbis affecti , se vitamque su- " "
am infencissimorum hostium " "
curæ committerent . Sed e- " "
quum potius erat , ut qui in- " "
ter ipsos autoritate & do- " "
ctrinâ pollerent (quales erant " "
eorum presbyteri) iidem e- " "
tiam utramq; curam utriusque " "
salutis , tam æternæ , quam cor- " "
poreæ susciperent quo pacto " "
ægros suos melius poterant , " "
aut ad vivendum iterum con- " "
firmare

"firmare , aut ad moriendum
" (si sic Deo visum) præpa-
" rare.

Cui solidissimo Regis de Aposto-
lico sensu judicio quum judicium
Sancti Augustini (libro qui *Specu-
lum* dicitur, illud ad sua tempora ac-
commodantis) modeste opponere-
tur (quanquam *Gregorii* potius *Ma-
gni*, quam *Augustini* scriptum il-
lud suisse ostendebatur) subjecit Re-
k *Quales per* gum ut *Doctissimus*, ita *mitissimus*,
multas hic in *Pertinere quidem etiam dum*,
Anglia publi- quantum commode fieri possit
cis tribunalium sine periculo, sed ut releva-
judiciis deter- rent orando , non ut unguen-
etas egregie do sanarent quod fieri non po-
describit Har- test sine miraculo.
sinettus libro
inscripto. The

Imposture of
the Romish
Church.

I Nam earum
fere solaram
curam susci-
piunt, ut eo-
dem libro ve-
rissime decla-
ratur.

Digna sententia Orthodoxo Rege
hisce præsertim sæculis, in quibus post
explosa fiditorum Sanctorum mira-
cula vetera novæ succrescunt sanatio-
num à imposturæ , eorum præstigiis
præsertim indoctæ , qui se Patres so-
dalitii Jesu venditant, ut veros sodalit-
ii Jesu filios procliviùs fascinare pos-
sint quiq; I mulierculis (quas pro stu-
dio semper complecti solent) corporū
medelam pollicentur, ut earum ani-
mas

mas æternū trucidant. Quorum
sœdissimis fraudum incantamentis,
cæterorum Regum Christianorum
Serenitates imponi sibi minimè per-
mitterent, si Britannici Regis in sa-
cris Dei oraculis idque in Dei jussu
evoluendis, exemplum velint sequi,
tametsi illius in illorum mysteriis in-
dagandis sublime ingenium, assequi
desperent. Sed Papa illud prohibet. in Deut. 17.
Vocem Rege indignam! qui jussa Pon- v. 19. 20.
tificia curet, divina negligat; scilicet in Sic & eo.
reformidans ne ab offensio Capitoli. rum Athleta
no Jove, vel Anathematis fulmine ad Simon Comes
ima Tartara præcipitatetur, vel pul. Monteforten-
vere tormentario sulphureoque insis, cui quod
summum æthera displodaretur. Vah centū milia
Infernalem & Ignivomam Ignatii Albigenium
sobolem à Romanâ lupâ educatam. Hæreticorum
Intelligent tandem Orbis terrarum (sic pios no-
Principes nostro periculo, quibus arant) truci-
gumentis suadeat Pontifex, & quam dasset, & 80.
pia, quam mitis, quam charitate (si jam tradidis.
Diis placet) plena sit Religio Roma set Sixt. v.
nensium; quibus pieratis officia sunt, Trophæum
regna evertere, Reges trucidare, non statuit in Va-
ulgarem cædium modum dedigna. ticana, &
ri, nova, incredibilia, diabolica exco- Christianissi-
gitare, ut simul, & nictu oculi, inere. mi titulo do-
dibilis numerus Principum Nobili- natur. Angel.
mque, quibus terrarum Orbis uni Roccha def-
versus eript. vatican

versus selectiores non habet, lamentabili exitu contrucidarentur. Certum est, & indies nova exempla fidem facient, quod ubicunque Jesuita est, Garnettus est, Regum proditor est, scelerum machinator est. Sanctiores vos (*Baalis Sacerdotes*) qui vestra corpora crudeliter conscidistis, sed vestra tantum hi, ultra votu illius olim Tyranni, uno ictu totius Reip. jugulum confident, Sentier forte, licet sero Nobilitissima gens vicina, se quum Jesuitici flagitii monumentum destrueret, non in constantiae modò suæ Trophæum extruxisse, sed veteris etiam parricidii, nova exempla accelerasse. Sed qui olim *Jacobi Deum* se peculiari titulo ille vocari voluit, idem eodem nomine, quicquid eodem nomine se *Jacobi nostri Deum noscamus* esse Tutelarem patesciet perpetuo, deo quodcunq; Esauus Antichristianus, & Papicolarum infernale agmen diabolice machinetur.

At quo rapior, dum recordor officijs mei, obliviscor instituti. Nihil ominus, illud & jure meo superaddam. Ve quod aureo hic asterisco videtur non igneus, indignum, quodque & tum publice, & discepalias semper privatim, in Rege dñe cum gcepante mirari solent omnes, eum cum adeo veritatis indagandæ studio recto, vinen-

neri , ut quum tantâ sit Doctrinæ ingeniose subtilitate , ut refelli facile non possit , tantâ tamen sit facilitate ut sibi contradici non modo patiatur facile , sed etiam cupiat . Nec enim vivimus sub ejusmodi Rege , nec eo seculo , quo ranti sit periculi *contra eum* scribere (ut inquit ille) qui potest proscribere ; at nec illi jam contradicere , qui potest & aquâ & igni interdicere ; adeò nostrum hunc Imperatorem alienum esse patet ab ea o *Adriani Imo* o *Ælius* *peratoris* (alias non illaudati) moro- *Spartianus* sitate , suique superciliosâ confidentia , *in vita Adri* quam propter , veri saepius cognoscendi beneficio se privabat ; de quo non illepede Phavorinus , *Necesse est* (inquit) ut *eum omnibus Doctorem agnoscam* qui triginta habet legiones : adeò proclive est principibus , non in literariis modò negotiis , quod fortè levius , sed in arduis etiam Republicæ consillis , sibi præ sui præfidentia , veritatis assequendæ opportunitatem , præcludere .

Verum Cœlo jam serè medium sol igneus orbem Hauserat ; ideoque toto disceptandi negotio , non minore cum gloria omnium Actorum , quam cum voluptate Audientium exantato , visum est perexlimio Procancellario

112 *Rex Platonicus*,

rio (cujus id uti diximus munus) receptui canere, & (pro more Academizæ) totam controversiam suo calculo definire: ne cui sortè auditorum ilud contingenteret, quod p. *Sulpitio*, & *Cottæ* attribuit *Cicero*, qui audita subtili *Crassi* & *Antonii* concertatione, hæserunt animis penduli dubiisque, eorum utri credendum potius esset, an eorum neutri. Cujusmodi scrupulum omnem & orationis gravitate, & judicii, Doctrinæque (quibus plurimum pollet præstantissimus vir) soliditate, ita penitus exemit, ut merito primas in Academica dignitate ei delatas omnes agnoscerent, in quo, omnium non scientiarum modò, sed & virtutum primas conspiciunt. Omnia verò illa Angelos atq; Sanctos invocandi nugamenta ita conspectu önium, exposuìq; exposit & pontificum Romanorum (qui istum Coelium cultum quasi præcipuam Religionis suæ Arcem, mordicus tuerunt) vafrietatem avaritiámq; strenue detexit, ut non modò Romanam illam *Sandi Angeli* Arcem cum q. *Borbonio* iterum obsedisse censeret, sed etiam eandem & in eadem unà inclusum Pontificem, funditus evertisse. Ea verò beata

p Lib I. de
Orat.

q. *Guicciard.*
I. 8.

ta prædicavit regna (quæ autem illa, si non nostra?) quæ, ut unum Dæum unicè colunt, ita ab uno Deo amantur unice & coluntur; quæ & pacem stabilem, & religionem puram possident; quæ cum Literarum tūm Armorum gloria florent, quæ / quod omnium ferè caput est fœlicitatum) Rege fruuntur potentissimo, tamen pacifico, rerum omnium copiis florentissimo, tamen vivendi moderato, majestate & splendore supra summos, facilitate tamen, & affabilitate infimis pari, Rege dænique Pissimos & pitorum sautore, Doctissimo, & Doctorum summo Mæcenate, hoc est Jacobo, hoc est nostro. Ita actis, Deo pro tanto Rege, Regi, pro tanta clementia, patientia, candoreque gratiis, quæ concipi potuerunt maximis, voluptate incredibili perfusis omnibus, antemeridiani negotii pensum absolvitur, Regémque omnes omnibus fœlicitatum votis, unanimiter ingeminatis prosequuntur.

Ille verò, qui nullus unquam dapes sibi censuit jucundas: nisi quæ literarum sale condirentur, præteritæ voluptratis recordatione, & grata futuræ expectatione accensus, longa se mora destineri non patitur; ut qui

F ab

114 *Rex Platonicus*,
ab epularum lautitiis festinaudo, eo-
dē se esse àimo proderet, quo fuit *Al-*
phonsus Arrogonius consueram epula-
rum horam differendo; quo tempore,
consimili eruditorum colloquio diu-
tiuscule intrensus, cum ab esurienti-
bus Aulicis moneretur se ad mensam
expectari, nequam (inquit) hæ-
nū mīhi dapes, hi convivæ; sensi: que
nūlro jucundiorē esse gustum fer-
culorum, quibus anima alitur, quam
quibus gula saginatur.

Theologia quidem anima animæ,
Jurisprudentia anima reipublicæ, &
Jacobus qui utriusq; saluti prospicere
se debere intelligit, utriusq; artes stu-
dio quanto potest, maximo, & amo-
re affectat. Itaque pomeridianas ho-
ras Cæsarei juris professoribus impē-
dit, assidentibus à sinistra, Reginâ sœ-
minarum optimâ, & *Henrico Principe*;
à dextra, Legatis utrisq;, circum-
quaque Heroinarum & Procerum,
cateroque ut diximus, coetu specta-
bili. Prodierunt tum è reliqua Juris-
perito: ū familia sex lectissimi purpu-
rati; *D. D. Byrd*, è *Collegio Omnim*
Animarum, *D. D. Weston* ex *Æde*
Christi, *D.D. Martin* è *Collegio Novo*,
*D.D. Hussy Principalis Aulæ Magda-
lenæ*, *D.D. Buddē* è *Collegio Magdale-*
nensi

nensi, D.D.L. Loyd è Collegio Qmniū
Animarum, vires suas experturi om-
nes adversus Clarissimū virum, D.D.

Blencow, Collegii q Regalis Preposi. q Vulgo Au-
tū, Respondentem sub præsidio Alber- ryal dicitur
rici Gentili, Regii Professoris plurim forte quasi
mas scriptra ejus testo) literaturæ vac Aul- roial;
rietate rese: tissimi. Theses duas pro- nam & cole
posuit Opponentium meritò primus legium Rega-
D.D. Byrd, his Hypothesibus (more le & Aula
Jurisperitorum) descriptas. Primam, Regalis olim
Caius, Civitatis Papiensis Civis, cui. dictum ab
dam Julio concivi suo obviam factus, Ed. 2. Fudat.
cūq; maximo impetu, gladio destricto inde est quod
adortus fuit ab eodem Julio, se contra in chartis
vim illius defendente, interfectus, prae. fundationis
sente tunc fortè, atque inspectante illi Coleg, Regin.
us Civitatis Judice. Paulo post, cum de legitur fuisse
hac cæde in judicio quæstio esset, prodid antea Colle.
erunt quidam Testes, integræ opinionis gium Oxon.
dg famæ, qui prædictum Julium dg Regio nomine
infidias fecisse Caius, dg vim prius in sed Reginæ
tulisse testarentur. Qui aritur.

An predictus judec ferre sen-
tentiam debeat secundum pro-
bationes in judicio deducias, con-
tra veritatem sibi privatim co-
gnitam? Affirmat Respondens.

Secundam.

Inter duos Reges vicinos diuturno bello inter se contendentes, inducie nuper

*Etæ fuerunt; quibus inter cætera cautæ
erat, ut utriusq; regni subditis liceret
in hostili territorio tutò versari, usque
ad certiupr diem in dictis induciis no-
minatum; ita tamen, ut si post illum diē
quisquam ibi alterius dictionis subditus
maneret, occidi jure ab illius loci inco-
lis posset. Quidam cum ante diem præ-
stitutum ad suos redire parârat, &
conductâ navi, ab hostili portu solvisset
(quoniam alia recedendi via nulla e-
rat) in eundem portum, vi tempestatis
subito exortæ, rejectus erat, ibique ma-
nere coactus, donec dies induciis ex-
pressus elabaretur. Quæritur.*

*An iste alienus, & hostis, con-
tra jus induciarum prius pacta-
rum in hostili portu adversis ven-
tis detentus, jure occidi ab illius
loci incolis possit?*

Negat respondens: & oratione
secunda (qua facultate plurimum pol-
luisse semper habitus est) omnia ra-
tionum pondera, judiciorum exem-
pla, Jurisperitorum testimonia, adeò
copiose luculentérque congesſit, ut
nullam contâ proferri censeret potu-
isse vel speciem rationis, qua senten-
tia tot propugnacuiis communica cō-
velleretur. Atqui quid adeò munitū,
quod Jurisperitorum machinæ, & in-
venia

genia non labefactent? ita fit, ut dum acutissimi Opponentes utrinq; argutiuarum suarum impetu& ingenii quasi fluctu Decumano irruunt, Jurisconsulti, qui aliorum contentioneibus terminos imponunt, suis item videantur non posse. Quod, cum in aliis eorum litibus levioris momenti frequens sit, in istis tanti momenti controversiis conringere mirum videri non debet. In quibus, duo quæ sunt in rebus humanis maxima, quasi die dicto, litigant pro Tribunal; Lex, & Aequitas; Conscientiæ rectitudo, & Judicij; bonus Civis, & bonus Vir; & (ut verbo dicam) salus hominis, & salus Reipublicæ: quæ cum conjuncta sint, mutuaque inter se concordia consonantia, reos ab injuria. Judices à scelere immunes reddunt, utrósque verò calamitatibus involuunt, si in vicē distrahanter. Quæ enim homini acerbior laniena esse potest, quam cum *Meilio Suffetio*, opinionum quasi bigis membratim distrahi, dum hac, Lex civitaris, illac, naturæ te incitet, hac Regis, illac Dei, te sollicitet, & discruciet offensio? Hæ enim in utrāque Thesi distractiones officiorum obversantur; quorum iam æquabilitatem, quò acriori disceptandi contentione

tentione Cæsarei nostri concertatores investigant, eò profundius in *Democriti* puteum veritas demergitur.

Sed ecce nobis è machina verè Jovem. Non enim interea Auditor parum attentus sedet Jacobus; at nec Auditor tantum; omniaque non *Justiniani* supercilie, sed judicio libravit suo, docuítque oratione & frequenti, & ex conditissimis Regiæ sapientiæ thesauris deprompta, sublimius quidam esse intellectus donum, quo cœlitùs imbuit Deus pectora eorū Regum, quos charos habet, quām quod nostri ordinis homines, quantiscunq; aut ingeniorū, aut industriæ viribus assequi possint etiam si doctissimorum omnium monumenta suis lucubrationibus expilarint.

Testor te Dia veritas (*cujus ego vestigia semper adoro*) tantum abesse quicquam ut Regiis (*ne dum alterius cujuscunq; lectoris*) auribus dem, ut contrà vidiam mihi impense metuendum, ne tantum in tanto Monarcha literarum splendorem, cognitionisq; varietatem, orationis meæ maculis potius obfuscem, quām coloribus depingā. Hoc mihi (scio) tota apud nos cohors Cæsarea suffragabitur, de ea, quæ tum agebatur, quæstionum materia.

teria; nihil unquam abiis, qui inter ipsos totas familias ducunt, aut scriptum, aut dictum suisse ad institutum accommodatius, ad rei veritatem exquisitus; ad Reipublicæ usum opportunius, ad Jurisprudentiæ sentiū subtilius, ad legum moderationem salutarius, ad omnium rerum, hominum, temporum, necessitates sublevandas validius, quam quod istoc die auribus sipientibus, oculisque præ animorum gaudio planè lacrymantibus, ex isto inexhausto eruditionis fonte hausserunt. Tum præcipue, quum animadverteret ex Disputantium utrinq; decisionibus, non modò Judicē in duo discindi, sed veritatem etiam disserpi, nisi ipse propitius se sequestrem immisisset, eamque utrīsq; subduxisset: f Philippi illius more. C et si majore cum laude) qui arbiter factus inter duos Thraces, Regnum utrīsq; ab iudicatu sibi reservavir. Etenim sententiæ oraculo sic statuebat. "Nec hinc Conscientiæ notitiam negligendam, nec illinc legis præscriptum violandum fuisse, quorum anteà alterum ine- vitabile videbatur. Siquidem (in-

“quit) duplaci sustinet perso-
“nam, unam publicam Judi-
“cis, alteram privatam hominis
“Christiani. Quâ Judex est, ju-
“ramento Regi tenetur secun-
“dum legem judicare; quâ
“Christianas, Deo obligatur ju-
“dicare secundum conscienti-
“am. Quòd si aliquando con-
“tigerit, ut utrumque præstare
“nequeat, cò quod probationes
“afferantur contra veritatem
“privatum sibi cognitam, opor-
“tet in primis omnes aggredi &
“tentare modos, quibus inve-
“sigeret veritatem, & retegat
“testium falsitatem, & utram-
“que in lucem meridianam (si
“fieri poterit) protrahere. Sin
“adè testes desperatae sint ne-
“quitiae; & fracti, ut illud
“efficere, atque obuinere non
“possit, Rege tum demùm
“scriptis de re totâ certiore
“facere oportet, cuius est id of-
“ficium.

ficium, ut possit & debeat, tan- „
quam Angelus Dei , judicium „
rectum , & secundūm verita- „
tem ferre : atque ita, vel juxta „
conscientiam suam de re illa „
statuere, aut alium in prioris lo- „
cum Judicem substituere, eum- „
que in testem producendum „
decernere. Atqui si id Regi „
persuaderi non possit , eam ut „
provinciam atque curam in se „
fuscipliat , Judicem tamen o- „
portet potius Judicis munus „
deponere, & privati testis per- „
sonam ulcrò induere , quām „
contra conscientiam suam ju- „
dicare : eò quōd verissimum „
sit, quod quidam dixit, qui ju- „
dieat contra conscientiam, ædi- „
ficat ad gehennā: quib[us] dein- „
de subjecit , Nihil iniquius „
esse , & immanius , quām „
ut bonorum causæ falsis ma- „
lorum testimoniis æstimaren- „
tur ; sic enim neminem bo- „
num tutum esse posse , cum „

" nec Christo ipsi ejusmodi te.
 " stes falsi defuerint ; nihilo ta-
 " men magis injustum illumi-
 " Judicem excusari. Deinde verò
 quod illam *Boni Viri*, & *Boni Civis*
 distinctionem lubentiū à Domino
Gentili (quo cum honorifice & no-
 minatim extra ordinem compellato,
 frequenter disceptabat) usurpatam a-
 nimadverteret, quasi liceret cuiquam,
 ut Civi bono , agere , quod ut bono
 Viro, non liceret, eadem nihilo excu-
 sati judicem probavit ; præsertim ,
 " Quum possit, & bonum civem ,
 " & bonum etiam virum præsta-
 " re alteri cedendo , qui , in lo-
 " cum ejus surrogatus , possit
 " vel secundūm veritatem ex-
 " ploratam , vel sanam saltem
 " conscientiam ferre judicium ;
 Adeò illudut verissimū comprobavit
 quod quidam dixit, *Quid* (inquiens)
fiet de Cive bono , *cum Cacodemones* ,
malum virum ad inferos abripuerunt ?
 quo Judices istiusmodi admonerētur,
 ne quid sibi rei sit cū t justo illo, ne
 aliquando cum & injusto illo exclamare cogantur, sed frustrā : *Peccavi*,
prodito sanguine innoxio.

t *Mac. 27. v.*
19.

u *Mat. 27.*

v. 4.

Qua.

Quæ omnia (ut omittam alia fre-
quenter summo cum acumine inter-
jecta) tanto cum judicio elocutus est,
quanto credibile est Scævolam ali-
quem, aut quodcunq; aliud sapientiæ
oraculum, loqui voluisse: tantâ verò
orationis Majestate omniūmq; audi-
entium admiratione, quantâ certum
est, Præter Jacobum, neminem potu-
isse. Quod et si quivis rerum æstima-
tor prudens, facile deprehendet ex
nudis istis orationis lineamentis (e-
jus enim skeleton tantum aslequi po-
tui, ipsam verò pulchritudinem, &
quasi vitam non potui) mihi tamen
agnoscendum est necessariò, narrati-
unculæ meæ humilitatem tantum
esse infra rei dignitatem, quantum
aut Majestas est Regia supra meæ
fortunæ conditionem, aut Regia sa-
pientia extra mei ingenii captum.
Quod etiam indiciis non levibus, in
altera induciarum controversia elu-
xit. Nam quum rationes utrinq; pro-
latæ irreconciliabiles viderentur, a-
deò se peritum præstitit, non modò
Jurisperitorum jam decertantiū, sed
ipsius etiam Juris Moderatorem,
“ ut quum religioni duceret,
“ aut induciarum expressas san-
ctiones

ctiones violare, aut cu jusquam
(tametsi hostis) vitam tem-
rè impetere, utrique periculo
medicinam salutarem adhi-
beri oportere pronunciaverit.
Idque (*inquit*) facilè com-
parebit, si aliam esse rationem
Principis five Judicis supre-
mi, aliam subditorum, & Ju-
dicis subalterni, observave-
rimus; ideoque ut subditi fa-
cere debeat secundùm leges,
& sententiam Principis supe-
rioris, ita & Princeps debet
vim superiorem agnoscere,
Dei scilicet manum: Si ergo
Induciæ inter Me, & Turcam
seu Principem alium aliquem
factæ fuerint, & post induci-
arum tempus elapsum ali-
quis, quem tempestas maris
in partes Britanniae Boreales
adegerit, ibi inventus fuerit,
si ab incolis ibidem degenti-
bus dictum induciarum diem
cog-

cognoscentibus, non autem „
mentem Regis, occidatur „
non sunt in culpâ; quia super „
rior vis semper est agnoscen- „
da, nec ad illos pertinet, sed „
ad Principem strictum jus „
ex æquitate moderari. Judex „
autem inferior, hominem ita „
captum liberare non debet „
sed Regis arbitrio reservare, „
qui eum potest, & debet ser- „
vare. Nam Rex ipse debet „
etiam cedere vi majori, quæ „
à Deo proficiscitur, atque ita „
aliquid de jure stricto remit- „
tere. „

Sed quid ego tam sacra eloquia,
tam illotâ manu, tam dispari stylo ul-
terius contrectem? Credite, mihi cre-
dite, humeros tanto oneri impares
meos sentio; nec quicquam magis
metuo, quam ne tripodem illum con-
tumeliâ afficiam, cuius Oracula pro-
ingenii mei mediocritate, amoris ve-
ro immensitate, laude aliqua afficere
staruissem. Parcite, verò mihi pacite,
Florentissimi Oxonienses, si dum amo-
ris officio, & officii amore abripior,
ab

ab ingenio videar derelinqui; subveror enim, qua estis in Regem optimè meritum, optima voluntatum propensione & gratitudine, ne vestrum candorem suboffenderim, qui temerario ausu, calamóq; meos quid enim dissimulem?) vere anserino, eas Regiae loquelæ laudès profanem, quas ingenio, & acumine Aquilino, ore vero Cycneo, aut Phœbeo potius, concinū celebrarique debere censuistis. Quemadmodum enim amatores, Amasias aut Dominas suas tabulis depingi minus pulchras, quam eas ipsi animis finixerunt suis, ægrè ferunt; ita nec ita modò, sed multò etiam ægrius metuo feretis, eum quem vos habetis, qui que vos habet in deliciis, vili orationis meæ penicillo depictum intueri, vivóq; illo succo, & colere denudatum, quo præsentes præsentem tanta admiratione, & quasi miraculi loco habuistis. Testes incredibiles applausus vestri, in Academia antea inauditi, cum verò tam frequentes, ut eloquentem Regem ad singulas penè sententiarum periodos, quasi gaudii vestri impotes, acclamationibus impediveritis. Hic enim illud doctorum hominum x Nil admirari meritò defuit apud doctos, atque.

Nunc

*x Hor. ep. l.
i. Ep. 6.*

Nunc admirari prope res est una Numinis, quæ omnium animos eruditorum, quamvis etiam è Secta Stoica, vel invitos abriperet, vel ex invitatis redderet lubentissimos. Nec enim Academici soli tantæ voluptatis impotentia superati, sed splendidissima etiam Procerum caterva, venerandique Senatores manus suas, habenis Republicæ moderandis adsuetas, ingentis lætitiae sensu complodere docuerunt. Et, quod priori voluptati incredibilem fecit accessionem, *Regina Anna*, tanquam altera in medio plaudentium Heroinarum choro Diana, unaque *Henricus Princeps* exultabundus manus tenellas, & beatas tanquam communis letitiae lubentes restes, cœbris splendidisq; applausibus divexabant. Quid plura? qui tantæ delectationis impetu non parcellitur,

is mihi dura filex, aut flet

Marpesia cautes,
& qui gaudentibus omnibus, una non lætatur, ille per me, gaudentibus omnibus, solus lugeat.

Istas tandem jucundissimas deliciarum dapes, sole jam ad vesperū inclinato, claudebat doctissimus *Gentilis* oratione disertâ, quâ beatam prædicabat jurisprudentiam, quæ tanti iterum

rum g Justiniani auspiciis fuerit illustrata. Jurisperitis verò suis meritò congratulabatur, qui tam potentem Monarcham, eo ipso die, non facultatis tantum suæ peritum, & studiosum, sed sui quasi Ordinis Professorum, & Mecænatem experti fuerant. Ita, omnibus seriò exultantibus, disceditur.

g Et hujusmodi quidē Justinianum & desiderat & jam sperat Britannia in legibus Municipalibus earumque in numeris Professoribus (totius fere regni hirudinibus) in ordinem redigendis, & reformandis; graviora enim dāna patiuntur sāpe Cives ex ipso jure, quam ex iuriis quibus propulsandis jura conduntur.

Sed brevis est intermissio voluptatis, quam statim à Cœna renovant per jucunda Tragoediæ spectacula, & quasi seriæ antegressæ disputationis condimentum Fabulæ (quam delecti ex universa Academia adolescentes egerunt) nomen AJAX FLAGELLIFER, titulo ex Sophocle mutuato, sed re, tam diversa, quam idiomate. Cujus argumenti factus est delectus, non tantum quod splendidâ pomposâq; representationum varietate, tantis spectatoribus delectationem affluentem ministraret; sed quod materia etiam videretur Aulicis, Academicisque auribus, animisque perquām accommodata. Celebris enim representatur illa de Achillis defuncti armis contentio, quæ sibi pro militaris virtutis præmio vindicavit Ajax, sed obtinuit Ulysses, prudentiæ merito, & literatæ facundiæ. Vixus miles theatrum,

trum, circumq; omnem furioso compleat boatu, Furias evocat, Deos hominésq; execratur, nihil præter minas, & vindictam spirat. Sed & vanæiræ, sine viribus & vires sine prudentia; inq; domini perniciem cedit ferocia, quam non literarum & doctrinæ cultura temperat. Post varia furibundæ hominis facinora, ovium grege, ducū Græcorum vice, contrucidato, ingenti arieti pro Ulysse immaniter flagellato menti tandem restitutus sibi mortem consiscit, dementior quam quum demens. Domini mortem miserrimè luget *Tecmessa*, sed exultat Umbra *Heitoris*, quæ *Aiaci* infensisima, Chori præbebat vicem. Quæ omnia quam mirifica, & aures, & oculos varietate pascerent, facile non est dicere, eóq; magis quod pro materiæ varietate, tota Scenæ fabrica, & artificiosus periperasmatum apparatus, iterum atque iterum, mirantibus omnibus, invocaretur: ubi modò *Troja*, & littoris *Sigæi* ideam vivam conspexeras, mox sylvas, & solitudines, horrenda anrra, & furiarum domicilia: hisq; subinde vanescentibus, Tentoriorum Naviūmque faciem jucundissimam inexpectato contuereris.

A C T A

ACTA TERTIAE DIEI.

*a Tac. in vit.
Agricola.*

Tametsi ex istis literariis delitiis, quibus & diem rotam, & noctis etiam ferè medietatem principes patientissime impendissent, non modo ad satietatem haufisse, sed ad tedium etiam exhausti videri possent nisi eorum incredibilis esset erga sapientiae studia propensio; Jacobus tamen, quasi a Sol ille, quem in Britannâ non occidere, aut resurgere retulit *Tacitus*, sed ita leviter tantum noctû transire ut finem atq; initium lucis exiguo discrimine internoscas; primo mane præsentia fulgorisque sui Phœbeâ iterum lampade eruditos Phœbi alumnos illustrare statuit. Nam post communem

munem animarum Reique Publicæ
salutem, ex legibus divinis, atque hu-
manis (quæ superioris diei pensa) æ-
stimatam tertiam jam curâ corporis
saluti, id est Medicinæ, impertien-
dam censuit; ut potè cui probè inno-
ruisset illius dicti veritas etsi à a na-
turo nescio quo contorti) quo tria il-
la quæ possidemus, & quæ nostra di-
cimus, animam, corpus, & fortunas
intelligimus, non ita esse nostra, ut
arbitrio nostro habeantur, & regan-
tur, sed dependere potius animam à
Theologorum, fortunas à Jurispru-
dentium, corpus autem à Medico-
rum, etsi non arbitrio & libidine,
(ut dixit ille) at disciplina tamen, &
institutione. Quo in genere cum eos,
meritò plurimâ prosequamur vene-
ratione, qui ita operam navañt suam,
ut quam plurimis prodefesse possint,
nemo nisi iniquissimus rerū æstima-
tor bonique publici pessimè invidus,
Jacobo nostro recusabit immortalem
gloriæ aram figere, qui ipse adeò mi-
rabilem in Theologiæ, Jurispruden-
tiæ, & Medicinæ arcanis peritiam,
eamq; planè (si negotiorum immen-
sitatem spectes) divinitus assecutus
est, ut si quid fraudis fucique in pul-
cherrima ista studia irrepserit, illud
uni
a Clerk de
Aul.

universum, non modò divino ingeniosicam,
possit deprehendere, sed affectu e poster
tiam Heroico extraditionum suarum mittit
oras amandare satagat.

Invaserat quidem gentem nostram is eti
Britannicam exoticis semper inenorū
ptiis plus satis addictam. Indici medi empe
camenti dicam, an morbi? affectatio; qui no
dùm omnes plerique Nicotiani fumam
(anon fumi potius?) halitu ita præpsis
gravantis capitis defluxus devocant, ecur
ut eorum cerebra verè levissima, nevissim
ingenioli quidem pondere opprimuntur.
Homines ipso, quem hauriunt, sunt
fumo leviores; quorum quia pérquam tetra
multi, serà ducti poenitentiâ, illud de An
suo medicamento experti fuerant, cum
quod de Maria, Syllaque dictum, Mor
medicinam morbo multò deteriore:
pharmaci hujus vires, virūsque subi- Mos
re jam Asclepiadei hujus Lycæi exan Cap
men debere censuit prudentissimus
Rex; ut ita & Regiâ & Academica Mar
censura, & nigri θῆτæ adjectione in
exilium æternum (si fieri possit) ejici
ceretur. Atque hanc disquisitionem
usui publico indultam voluit; alteram
verò privato suo; quamquam & ea
maxime in publicis sunt ducenda,
qua vel privatim ad Principes spe
ctant. Nam quum ea Principis verè In
bona

bona cura esse debeat, ut rem publicam, qua ipse florenti potitus est, posteris etiā suis immortalem transmittat, frustrāq; de illa civium fœlicitate consultaturus est, qui de liberis etiam suis, ab ipso ortu, virtute, morumque probitate imbuendis, empestivè non delibereret, ecquis est qui non istam in Rege optimo, maxi- sumnam ex osculetur curam, qui ne de præpsis sobolis suæ cunis, & vagitibus tunc, securus esse potest, nisi omnis vel levissima indolis contaminandæ suscipio præcidatur? Hinc iste emercent, sunt quæstiones duæ, suo utraque quæstrio tetraстicho explicatae. Prior.

*An mores Nutricum à puerulis
ant, cum lacte imbibantur?*

Mores vix Mater, Nutrix minus inservit; indit.

*Mos mores; corpus lac alit, haud anima.
Capra Jovi Nutrix, Cyro canis, &
lupa Proli*

*Martigenæ, ex illis num lupa, capra,
canis?*

*Posterior, Utrum frequens sufficiens Nicotianæ exoticæ sit sanis
salutaris?*

*Quid censum (vereor ne sensum) ine-
sumimus herba?*

*verè India, quā mittit, sed minus inde boni.
Num*

*Num sani, insani qui fecimus aspidas
 bæneas Sylmerces?*
 vius, de rebus Q[uo]d proposit s[an]us non habet, æger habet
 gestis Alphon. Utramq[ue] harum splendidâ, copiosâ, e-
 si. radicâ oratione illustravit vir per-
 c Nam Equi- quā illustris, Dominus Gulielmus Pad-
 tum, Armige- dæus, tam purpuræ Hippocraticæ qui-
 rorum, Comi- Equestris balthei splendore nobili-
 tum, Ducum, tatus; eo quidem nomine nobilior
 tituli plane quod cum illinc, splendentium Au-
 militares sunt licorum, hinc, certantium Academi-
 ideoq[ue]; Medi- corum ordines contueretur (quorum
 cus aut Legu- utrorūmque gloria conspicuus erat
 leius, qui E- maluerit se eorum numero adjunge-
 ques audire re, qui literarum quam qui fortun-
 ambiteq[ue]; pru- splendore florarent. Quo facto, & il-
 denter agit, ac lam prudentis Imperatoris b Sigis-
 si bellator ob mundi sugillationem prudenter ev-
 rem bene ge- ravit; qui cum Georgium Fiscellum
 stā Medici Doctoris, & equitis unā insignibus or-
 aut Juridici natum videret, Doctořū subseliis te-
 nomine remu- lictis, Equestribus se libentius adju-
 nerari cuperet gere; Stulte (ait) qui literis c Mil-
 d Hic ent. n tiam præfers! Nam ego Equites, mil-
 titulus est me- uno die fecerim, d Doctorum unumi-
 ritati, non gra- todide
 tiæ, sed Papa liberalior Imperatore fuit, quum crea-
 omnes Doctores qui starent supra pontem, unde que-
 nata est in Foro Papali, an Muli qui tum stabant sup-
 pontem essent Doctores; quid n[on], quum Imperator R[omanus]
 manus faceret Equum suum consulem (teste Dion.
 Caligula) cur non Papa Romanus faceret mulos a-
 que etiam Asinos Doctores?

totidem annis, & Regis cum præsentis, multumque Sigismundo sapientioris exemplum cum piæsens pro modulo imitatus est ; qui quum omnes, qui usquam gentium, Principes gloria superaret, gloriæ suæ accessionem non minimam censuit, si Regio dia-
demate laurus Academica emineret.

Et hujusmodi certè progugnato-
re opus fuit, qui & Eques animosè, &
Doctor eruditè (et si alias animo in
Nicotianā non nimidūm hostili) im-
petus adversariorum tam potentūm
sustineret. Erant ii ex omnibus Æ-
culapii filiis purpuratis lectissimi, e-
ruditione multâ, praxi longa, conspi-
cui; Dominus Doctor *Ailworth*, pub-
lica diu Theoriæ Medicæ Prælectio-
ne plurimum laudis consecutus, Do-
minus Doctor *Gwyn*, è Collegio San-
ti Johannis Baptistar. Dominus Do-
ctor *Gyfford* è Collegio *Novo*, Domi-
nus Doctor *Ashworth*, è Collegio *O-
rialensi*, Dominus Doctor *Cheynell*, è
Collegio *Corporis Christi*, quorum
singulorū singulare judicium ita re-
tum controversarum scrupulos, & in-
volucra excussit, & acumen, aures
animumque Regis intelligentissimi
delinuit, ut inde omnes intima vo-
luptate perfunderentur, Quum Re-
gem

gem suum optimum tam etiam volu-
ptate persusū cernerent Regis verò
ingenium solidum à summis in primis
abhorrebat, & auditis, summique ju-
dicii lance perpensis singulorum u-
trinque rationibus.

“Istum Nicotiane suffitum, seu
“potius fætorem (sic enim dici
“malevit) nullum aut in usu so-
“briorum hominum , aut in
“Schola Sapientum Medico-
“rum locum habere oportere
“palam indicavit. In omnibus
“enim Artibus & Scientiis cer-
“tissima quædam fuisse earum
“facultatum Principia , & A-
“phorismos; cujusmodi, cum in
“Medicina ab Hypocrate , Ga-
“leno , & aliis tradita fuerint,
“nihil facile temerèce opor-
“tere admitti in communem
“medicandi usum, quod ab eo-
“rum sapientissimis institutis
“abhorreat: Istorum verò Prin-
“cipium Medicorum neminem
“adhuc reperiri , qui sumos
“(præsertim fætidos) cerebro
“potius noxios esse quam sa-

Iutares

tutares non docuerit. Nemi-
nem autem nisi insipientem
usurpare solere, quod à ne-
mine sapienti præscribi intel-
ligit, Oculus humanus ex fu-
mo lacrymam emittit, & hu-
morem, idebne fumum oculo
prodeesse asseverarem? Præte-
reà, quis est qui nescit fumos
in fluorem converti solere,
præsertim frigiditate cerebri
accidente, ut videri possit
non tam elicere humorem,
quam efficere? Quinimo ple-
rūnq; sit ut humor, qui ex se
innoxius esset, nec cerebrum
læderet aut vexaret, istius te-
ri (& foris venenati) fumi
fuligine interveniente, & ce-
prægravet cerebrum, & ma-
lignantate lædat. Quòd si quid
aptum ad cerebrum purgan-
dum, & à superfluis exone-
random quæratur, alia pro-
batissima olim à Medicis præ-

G scribi

scribi remedia, aliósque modos
absque istis fœtoribus, qui ma-
gis noxia inducunt, quām ex-
cernunt, ideoque si salutares
censeantur ullis sanis, at certe
nec sanā, nec sobriā mente
præditis. Quandoquidem sit

e Paulo dete- contra eorum c Principia il-
rior sed sua- lud hausto fœtore efficere,
vior cibus & quod cum bono suavique o-
potus meliori dore effici possit. Illud por-
quidem dīn- grato præfe- ro cum altero Medicorum
rendus, Hip- principio planè pugnare, qui
pocr. Aphor. certis morbis certa etiam re-

38. media præscribunt; nec mor-
bi tantū rationem habent,
sed & temporis, quo mederi,
& hominis, cui mederi cupi-
unt. Sed nullum unquam me-
dicamentum sanis omnibus
& insanis, omnibus in locis &
temporibus (*preter Nicotia-*
nistas) ulli uniuersam sumen-
dum putarunt. Itaque qui hoc
faciunt, faciunt quidem & si-

ne certo commodo , & sine ,
certo ullo exemplo , sed non ,
sine certo fœtore sibi ipfis , & “
nauseâ aliorum. Cui tamen Re-
giz adversus sumum censuræ, accessit
quamvis adversa , per opportunè ta-
men facunda & ad, hilaritatem deco-
rè concinnata oratio , qua , Oppo-
nentium ordine quidem novissimus ,
sed meritò Medicorum nemini secū-
dus, *Dominus Chrynellus*, sumi tubuli-
q; (quem manu prætendebat mira-
biles laudes, & præ reliquis omnibus
pharmacis) potentem virtutem ad
cœlum extulit. Cujus eruditi pru-
dentissimèq; temperati sales, eò ma-
gis Regis ; reliquorūmq; omnia a-
mimos oblectabant, quò liquidius in-
dicabant , ipsum tam animo fuisse
Nicotianæ hostem , quām lingua pa-
tronum ; præsertim quum postea o-
stenderet Medicos nostros fumi hu-
ijs rectum usum à Medicis *Indiæ*(ubi
& herba nascitur, ejusq; primo virtus
innovuit) discere debere; illos autem,
etiam quum ipsi maximè fruantur
sanitate , nunquam nisi funio hoc
prius inebriatos , ad ægros accedere
consuescere; idq; lege sub gravi poena
esse sancitum; quasi esset & ægris salu-

140 *Rex Platonicus*,

re, & Medicis honorificum, neutri
ut sobriè inter pharmaca versentur.

Cujus vesanæ consuetudinis comme-
d Benzolæ 1. morationi, d Benzonis etiam testi-
Novi Orb. c. monio comprobatæ, subjecit Rex :
26.

" Satis quidem apparere , tam
" barbaram consuetudinem ,
" non nisi à Barbaris & Indis
" traxisse originem , qui tantam
" habent peritiam Medicinæ ,
" quantam morum civilitatem.
" Quòd si qui fortè sunt , quo-
" rum corpora melius viden-
" tur se habere propter hunc
" fami usum, id non tam facere
" ad laudem medicamenti ,
" quam ad vituperium ipso-
" rum , quorum corpora ita in
" barbarorum naturam degene-
" rârunt , ut iisdem tantum de-
" lectari , & sanari possint , qui-
" bus Indi & Barbari. Ideoq;
" quotquot apud nos sunt Me-
" dici Tobacconistæ, censere se
" æquum esse , adeoque percu-
" pere, ut in Jndiam istam (unde
orū

orti sunt) relegarentur , ubi " absque nostratum hominum " contagio aut nauscâ , unâ " cum ebriis istis Medicis li- " berè se inebriarent , ibique de- " inceps artem suam exerce- " rent,

Reliqua quid morer? aut quid sine
gulorum disputantium laudibus , quas
anteâ semper maximas meritò com-
paraverant , nobili tamen istoc cer-
tamine insigniter amplificarunt , in-
sistam! Quanto minus istum in Rege
meritò mirando , meritò amando ,
laudum quasi Oceanum , atramenti
atq; encomii mei guttulâ augeri pos-
se sperem? Sed nec spero , nec moli-
or. Cupio tantùm cum e Stratone illo; e *Juſt.*
mundo huic cæculo , nubibûsq; signo-
rantiæ serviliter obfesso , Solem huc e-
tiam , in occidente nostro orientem
digito ostentare , quem orientes po-
puli mirentur , Principes imitentur.
Æternâmq; atri , & terri sunto & ha-
bentor , qui non tam cute , quam cor-
de f Æthiopici , Solem , quo magis *f Herod.*
luceat , eò magis execrentur.

Toti huic tandem antemeridiano

G 3 cer-

142 *Rex Platonicus,*

certamini fœlicissimè decertato laudissima oratione, coronida finémq;, imposuit eximus in Medicina Doctor Professórque Regius Dominus, Warnerus, qui omnia luculento genio polivit, quæ aut ad utrūque Thesin illustrandam, aut tantam præsentiam demerendam quisquam, et si avidissimus optaret. In Nicotianæ præsertim fumo denigrando fœlix; cuius insundibulum seu fistula (sic enim appellant) et si jam apud Nobiles nostros in patrium morem æque inoleverit, ac olim apud nobiles Athenienses tibiis insufflatis canere deceret tamen Alcibiades nostros, illius gAtheniensis exēplo, nostrāsq; Heroinas exemplo Palladis, fistulas tam deformes; tam fœtidas, tam spurulentas despueere, constringere, abjicere. Quid dico Alcibiadis exemplo, aut Palladis? quum domi habeant Alcibiade multo potētiorem, doctiorem, sapientiorem Jacobum, parémq; Palladi prudentissimam consortem tantæ spurcitie deformatatisque non improbatores modo, sed osores etiam manifestos.

Regis ad exemplum cur non componitur orbi?

Archiatri tandem Warneri vota; comprecantis Regi, ne Medeineæ (quam eo

g. A.Gel.l.
150.

eo die tam sublimi præsentia, orationis, attentionisque suæ honore a. h Tempore Ed. fecerat) ipse unquam ope indigeret; 3. sed eo loci omnium idipsum altâq; omnia fœli- fuisse Neoti- cia comprecantum vota, strenuè (tēpore Alu- subsequuta sunt. redi) Collegiū:

Partem aliquam (quinimδ & om̄ et inde hoc Col- nem) Vente divūm referatis ad omnes. legium reti-

Istæ dum aurium , animūmq; gra- nuisse Neoti- tissimæ dapes Princi pibus apponun- nomen (et si tur, in Templo Beatæ Mariæ, aliæ in- propter affini- terim ad palatum apparantur fin Collegatam vocis legio Beatæ Mariæ, quod vulgò Novū Anglica val- (et si reverā h perantiquum) dicitur; gus Novum ubi toto Regiæ in Academia commo- appellat) re- rationis spatio, diversari placuit Can- fert Foxus in cellario Universitatis, Dynastæ verè Martyrol. cu- magnifico : quique jam serenissimos jus tamen cō- Principes, Legatos, rotūmque Nobili jecluram ut tatis comitatum illuc invitārat. Col- acutam magis legium id à Templo ad Euro septen- quam veram trionem mediocri ultra platea (i Mu- crederem, hoc imprimis fa- cit, quod nul'um antiquioris ædificii vestigium , tem- pore Wiccam extiterit , quem latissimum ill'um terræ ambitum, in quo Collegium ab illo fundatum nunc splendet , maximo pretio , diversis personis coemisse, testatur situs Collegii elegantiſſime descriptus in Ar- chivis ejusdem. i A Catis, seu Murilegis dictam Cat- street, quanquam non male conjectant, que antiquitas Catharinæ plateam dictam putant & contrae Cate- street quod ibi olim esset Aula S Catharina.

rilegorum nominatam) per Cervinam
Studiosorum Aulam, diverticulo, dis-
sum; Gulielmi Wicchami summi olim

D. Martinus Angliae Cancellarii, & Episcopi Wint-
lib. de vita nensis splendidū opus. Erat is, præter
Wicch. ubi e. illustrem Doctrinæ gloriam, illius se-
ruditate eorum culi k nominatissimus Architectus,
calumniā re quā singulari peritiā, tantum est &
fellit, qui eum gloriae consecutus apud alios & gra-
literarū fuis- tiæ apud Regum suum Edwardū ter-
se imperitum, tium, ut splendidissima illius ætatis æ-
& Mechania difica Regia, arces, propugnacula,
cæ tantum quæ numero splendore, sumptu, ultra
Architecturæ fidem Rex ille optimus, fortissimūsq;
laude commē dicitur excitasse, hujus solius, exqui-
datum vul- sito ingenio fideiq; ascriberentur, ip-
garunt. sūmque vicissim à quo sunt excitata,
I Ideo crede ad ingentes honores excitarent. Quæ
rem in ejus utrāq; (ut alia infinita taceā) in unica
gentilitiis illa, in Arce Windesbriensi ab illo con-
spici insi structa, comprobat amphibologia,
gnibus (quæ quam istis voculis insculpi jussit,
eadem sunt Hoc F E C I T WICHAM: quo
Collegii) in nomine cum ei ab invidis apud Re-
der tres Ro- gem odium concitaretur, quasi Regiæ
fas, binas acu magnificenter gloria ad se suffura-
minatim de-

flexos trabes, quales adhibentur ab Architectis in sum-
mis edificiorum fastigiis. Cheuronas Heraldi nomi-
nant, & Architecturæ peritiam his dentari agnos-
cant. m. Cand. in Attre.

retur,

retur, eam sapienter æmularum suorum sycophantium diluebat, cum Regi responderet, nō se scripsisse, quod ea illustria ædificia fecisset Wiccha^mus, sed quod ista fecissent Wicchaemū, eumq; excitassen ad eamquam iū pollebat)Principis sui gratiam. Nec n Cujus p̄ minorem Architectonicæ subtilitatis tem inferior gloriā, pietatis verò majorem mul rem, quam tò assecutus est, ex iis , quas sumptu Navem ap suo, literis religioniq; sacravit, stru pellant, ea turis planè Regiis. Quis enim nisi qua jam vi Regiæ magnificentiæ æmulus(ut in situr magniterim incredibiles in n Ecclesiam fidentia re Wintoniensem expensas taccā)duo si stauravit; mul ausus esset tā immensi sumptus , partem enim splendorisq; Collegia moliri , quām superiorem , ille Oxoniæ posuerit, & Wintoniæ; eosē chorale animo; ut ex illo Wintoniensi resertis. (quo vix us simo alveario perpetuò surrogentur, piām etiam quot-quot spei sunt optimæ, atq; in splendidius dolis,in hoc celeberrimum Oxoniense. pluribūs re In quo, sub unius Custodis regimine, galium ent septuaginta socii bonarum artium quītatum mo studiis infudant, & triginta Sympho numentis il niaci Templum, quod ibi conspicitur lustratum) augustissimum , insigni modulatio Foxus Col num æstimatione nobilitant. Famulilegii Corpo (pro dignitate tantæ fundationis) ris Christi perquam multi ; redditus etiam, pro Fundator, dignitate tanti Fundatoris, perquam extruxit.

opimi. Totius & Templi, & Collegii structuræ amplitudo, & maiestas , architectum verè regificum loquitur; & subcelsi parietes, altero jam inscriptio- nis suæ sensu superbiunt, plenéque sine amphibologia jactant, *Hoc fecit Wiccam.* Has ille fecit Pyramides, quæ procul advenis à planicie Boreali o- culos tenent. Hanc ille Ecclesiam magnificentissimam , pinnarum multitudine , & elegantiâ spectabilem ; *Hac* ille claustra speciosa, eruditissi- morum hominum deambulacris fre- quentata ; *Hanc* ille triplicem *Bilio- thecam*, ornatissimamque , quâ animi studiosis saurantur ; hoc ille nobile *Campinile*, à quo incolis toties mul- centur aures; hos ille muros/ horros, viridaria , topiaria delicate ambitu complexos) quibus vix uspiam firmiores, quosq; eo consilio tales se fecisse

*O In Statutis
Collegii.*

o restator, ut hostium si fortè bellum ingrueret , possent obsidionem susti- nere. Ita suos tam Marti quam Mer- curio voluit esse, eumq; in finem du- arum turrium ejus propugnaculis , amplam Collegii aream munivisse videtur , quarum altera aditum or- nat, altera ferè opposita, propyleum occupar sublimis Aulæ Regio jam convivio destinatæ , ad quam amplâ spectabiliq;

spectabilisq; scala lapideâ ascenditur.
Principibus ingredientibus ; Poeta-
rum pro affectu lascivientium gratu-
labundæ Camoenæ undiquaque mu-
ros vestiunt; & de te, Cæsar Britanice,
sincere, quod de Romano illo dictum
hyperbolice, parietes mediis fidius lo-
quuntur clementiam tuam. Cui accessit
diserta seria, minimèque poëtica, aut
lusoria amoris gaudiisque testificatio
(nād' gaudium res seria est, inquit Se-
neca) quā Principes aulâ jam potitos
acceptit Insignissimus Collegii Custos
Dom. Doctor Rives, primo orationis
suæ limine excusationem sui totiusq;
etiam Academiæ præfigens & quissi-
mā, Quod ita nullum unquam finem
dicēdi facerent sed novus semper præ-
cedentibus congratulationes adjunge-
rent, Serenissimæq; Majestati Regiae,
quocunq; incederet, ubicunq; insisteret
officiosam, & verbosam hanc molestiā
exhiberent: cū duo sint, quæ ad id im-
pellat, cogantq; incredibilis ille in Re-
ge longè optimo virtutū splendor, & im-
mensa beneficiorum quibus per ipsum
fruimur magnitudo. Altero enim, non
nos solum, quos divina clemētia tā op-
tabili, atq; amabili imperio subjecerit,
sed totū ferè humanum genus ita de-
vinciri, ut exteræ nationes, sedibus su-

“is excita, conspectū tam angustā, rāq;
“propitiæ Majestatis avidè desiderent:
“alterius vero seu coruscantibus radiis
“intimos illum animorum omnium re-
“cessus penetrare, eosq; in admiratio-
“nē rā cœlestis, et jubaris instar mican-
“tis excellentiæ rapere, & accedere,
“quā nec uspiam doctrinæ, virtutis,
“pietatis, quicquam reperiatur, quod in
“sacratissimo divini istius pectoris
“scrinio sedem & domicilium non col-
“locarit; nec ulla unquam beneficia ma-
“jora hominibus concessa, viderimus,
“legerimus, acceperimus, quam qua
“Deus plenā, & quasi exundanti manu,
“per aureum istū impluvium in nos ef-
“fuderit. Sed istas Encomiasten a-
“gendi partes modestè à se, quasi im-
“pari tantarum virtutum præcone, de-
“precabuntur. Ideoque multo liben-
“tius gratulandi partibus suscepis,
“Augustissime ratorum Principi Ma-
“iestati adventum ad magnificum istud
“Collegium congratulabatur; imprimis
“quidē nomine Illustrissimi Herois, Co-
“mitis Dorsetensis, Honoratissimi nostri
“Cancellari, Summi totius Angliae Thea-
“saurarii, bonarūmq; literarū fautoris,
“& Mecœnatis optimi, qui tum demum
“se omnium laborum, vigilarum, expé-
“sarū quibus ille mirificè hanc Acade-
“miam auxit, provexit, ornavit, & quā
“marmoream

marmoream invenit, aurea effecit) se
fructu uberrimum percepisse arbitra-
batur quod Regia sublimitas, non solu
Academiā invisere, sed & hanc domū
adire, ejusq; hospitio uti gratiōsē di-
gnata fuerit: deinde etiam Wicchami-
corum omnium nomine loci & Colle-
gii illius incolarum, quibus nullus un-
unquā dies lētior affulsa, quād quod
Sacratissimam Majestatem Regiam,
cujus (post Deum) solius munere, pa-
cem tranquillam, rerum omnium af-
fluentiam, literis imbibendis otium,
& quod caput est, religionem, non mi-
nus à superstitionis face, quam schis-
matis novitate repurgatā possident,
intra suos parietes, & in istius Colle-
gii praecepsū conspicere daretur. Quæ
quam brevitate & elegantiā tempe-
stativā onerasset, vota nuncupavit
Regi fœlicia, ut & vitam longam
multā cum fœlicitate perageret, &
quum naturam vivendi satietas ex
pleturus esset, de Regno in Regnum,
sed multo excellentius; de vita in vi-
tam, sed multo beatiorem; id est, è
terris in cœlum, ab Anglis ad Ange-
los, transiret, ibi q; coronam gloriæ im-
marcescibilem, & vitam nullis secu-
lorū periodis finiendā consequeretur.

Quantum Rex ista amoris offici-
iq; testificatione delectaretur & ver-
bis

tis statim amantissimis explicuit, & beneficio posteræ diei, quâ clarissimum *Rivium* sibi à sacris deinceps privatoribus futurum honorificè adscivit.

Epularis aulæ tantis convivis jam beatæ, supremam partem Regale ornavit Conopeum; Sacráque in medio ad mensam accumbente Majestate, à dextrâ sed longè ad ipsam Regis mensæ extremitatem dissitus, Princeps accumbebat *Henricus*; cui ad alteram mensæ extremitatem; objecti aſſidebant Illustrissimi Legati duo, mediisque à ſinistrâ Regis intervallo, Reginæ resplenduit pulchritudo. Totam inde Aulæ dexteram longitudinem (quæ planè ſpectatissima) Dynastarum, Satraparūmq; mēnsa obtinet. Sinistra universa, pectorata, & ſpectacula vasorum ex auro argentoq; proſuſ Attalica refulgent. Ita porrò omnia dulcissimis harmonicarum deliciarum dulcedinibus demulcebant excellentissimi Musici, (qui Cancellario ſemper in familia) ut non palati modò ſed & oculorum atq; aurium hic epulas existimares. Ipsam verò epularum magnificentiam insolentem, ſi tantâ ornare molirer verborum varietate, copiâ, ſplendore, quario

quanto ad ornandam mensam omnia
instruebantur, metuerem ne omnes
mihi verborum apothecæ, & i Apicæ
scriptoris nunquam famelici nomen-
clatura esset exhaurienda: & si non
alium ornatiori meæ ponerem, quæ
magnificentissimus Cancellarius suis
sumptibus posuit modum, modum
ponerem nullum. Etenim nullus mo-
dus, ejus vel in principes officio, vel
in Academicos amoti; quorum u-
trinque gloriæ, existimationiq; cen-
sus, sensusq; suos omnes lubet devo-
vet; idque vel hinc perspicuum est,
quod quam diu Regium Jubæ Aca-
demiam istam illustratet, hujus quoq;
magnificentia splenduit fulgor con-
tinuus. Non sores modo omnibus
apertæ, sed & mensæ pérquam multæ
per varia triclinea omnibus sine dele-
gu advenis splendide paratæ; Nobi-
libus autem Aulicis atq; Academicis,
conviviorum perpetuò fastus adeò
Regificus, & ita splendidis famulanti-
um ordinibus spectabilis, ac si non
hodiernis tantum, sed quotidianis
mensis principes exceperisset. Nec his-
ce contentus, quasi istæ amplissimæ
Ædes pectoris sui magnificentia es-
sent impares, farq; angustiores, quos
opportune mensa non potuit excipe-
re,

i Scripsit is de
omni dapum
lautitia in-
struenda li-
bros decem.

Quanquam
hunc censem
a ium esse ab
apicio illo ce-
lebri apud Ro-
manos Gulo-
ne, de quo Se-
nec ad Elbi-
am matrem.

Plin. lib. 6.
bist nat. c. 17.
Athæneus l.

1. & 4 Ap-
pian. Alex. li-
brum scripsit
περὶ τῆς ἀ-
ποκίας τρυπῶν.

tare, eorum domi mensas prodigè ornat epulis; nec ullam erat Collegium quod amoris, atq; honoris ergò, leđissimæ Ferinæ generosissimiq; vini copia non donavit. Quid autem Nobilibus tantum hospitibus immoror? quum eorum multitudo non minor, quibus major indigentia; quorum curam adeò piam gessit Cancellarii Amplitudo, dum munifico ciborum apparatu, eorum multiplices, & seriatim dispositi ordines assidue pascentur ut facile sit videre, amplissimum illius pectus, ita Agamemnoni devotum, & Ulyssi, ut Iro etiam suus locus, suus affectus sanctè relinquatur. Neq; hic quisquam, nisi invidia macilentus, orationem meam increpet, incilétiq; quod in illiuc munificentia verè heroicæ gratam recommendationem verbis prodigendis non parcam, qui incredibilibus tū sumptibus in Academia ista cohonestanda non pepercit. At nec sumptibus tantum & quanquam illi & tum, & semper alias immensi sed nec vigiliis pepercit noctu nec laboribus diurnis, nec perpetuis curis, atq; assiduæ sollicitudini, ut qui putaret æstimationem jam suam saluti suæ præponendam, gloriam tamen Academiac etiā suę.

soræ anteferret. Quæ ejus illustris
in Regem officia , in Academiam be-
neficia, candidissimum pectus Regi-
um non latuerunt, ac ne alios late-
rent, Rex , priusquam à mensa sur-
geret, magnificum Cancellarium ad
se vocatum, poplitèq; prostratum, cu-
mulatissimis gratiis remuneravit, inq;
amoris acceptarissimi indicium, Re-
gio craterem, vino spumante provoca-
vit: quem iterum , iterumq; à Rege
exporrectum , cum submissimè re-
cusasset, vino , quod è craterem Regio
Reliquum, in Scyphum prægustato-
rium effuderat , genibus advolutus
respondebat.

Rex interim (more suo) quantum
istis tragediæ saturatur, tantum da-
pum philosophicarum appetitu ac-
cenditur ; Aulicisque festinationis è
convivio insolentiam , & insaturabi-
lem Regis literatissimi φιλομαθίαν
mirantibus ad Templum denuò con-
conclamat. Ibi enim principes item
rum expectabantur à sagacissimis ar-
canorum naturæ indagatoribus , qui
duarum iussu Regio selectarum The-
sium examen pollicebantur: Primæ,

Utrum operâ artis possit aurum
confici ?

Sye

*Spe solâ dives Chymicus , re vivit eo-
genus.*

*Naturæ proprium dum facit artis opus.
Ars impar , par pœna; Midas res ver-
tit in aurum*

*Omnes,hic nullus vertit,utérque perit.
Secundæ ,*

*Utrum Imaginatio producat rea-
les affectus ?*

*Qualia nostra parit , quot vis phanta-
stica formas ?*

*Quam vaga fert Proteus , quām nova
Nilus habet.*

*Concipit Æthiopem dum fæmina
mente nigellum ,*

Ventre simul fætum cōcipit alba nigrū;

*Quibus eruditus subtilitatum in-
vestigator , Artium Liberalium Ma-
gister Ricardus Andrews è Collegio
Sancti Johannis Baptiste,tuēdis ornā-
dīsq; sufficitur;ventilandis autē, Ma-
gister Lapworth è Collegio Magdale-
nēsi,Magist.Baskerville è Collegio Ex-
onienſi,Magist.Clayton ex Aula Glo-
cestrenſi , Magist. Mockēt è Collegio
Omnium Animarum, Magister Pink è
Collegio Novo , Mag. Bolton è Colle-
gio Ænei Nasi,viri omnes selectissimi,
& sacratoris, secreriorisque Philoso-
phiæ commercio & insignibus insi-
gaes,& quos istius diei gloria ita insi-
gniter*

gniter decoravit, ut illorum laudibus
viritim iostere non gravaret, nisi
Cynthius aurem velleret. Velleret? imo
mihi, Academicisq; omnibus floren-
tissimis mulceret potius, animosq;
adhuc suavissima recordatione oble-
daret. Nec enim satis habuit Rex
φιλοσοφάτας singularem subtilita-
tē, quæ multiplices in argumentando
se offerebant, scrupulos sigillatim
scrutari, eaque rationum acumi-
na laqueosque, qui in alterutra
Thesi ingenia vel perspicacissima
perplexa tenere poterant, retun-
dere atque solvere, nisi etiam (quo
est ut erga sumos ita & fucos omnes
animo hostili) universa Chymicorum
fallacium auri pigmenta igneo illo
ingenio distilaret, eorumque putrida
aurisegmenta Lydio judicii sui lapide
penitissimè probaret, reprobarerque.
Agnoscebat quidem (quod necesse
erat) Multorum Principum, “
Nobilium Philosophorum, “
animos istius Chrysopoeticæ “
possibilitatis opinione jam “
diu facinatos. Veruntamen, “
si ejusmodi rationibus ceden- “
dum esset, & Principes esse, “
atque

“ atq; etiam jam adesse , adesse
“ nobiles (nominatiū illustris-
“ simū Academiæ Cancella-
“ riam, Regnorumque suorum
“ experientissimum Thesaura-
“ rium designans) adesse deniq;
“ Philosophos Academicos ,
“ qui priores illos Principes ,
“ Nobiles , Philosophos , ridi-
“ cule , serio tamen delusos , de-
“ mentatosque certò scirent . Isto
“ enim argumento ditatum ne-
“ minem , deceptos fuisse mul-
“ tos , dum id aggrederentur ,
“ quod facultatem peritiāmque
“ superaret , non modò homi-
“ num , sed & Demonum , qui
“ utcunque illudant (quod nun-
“ quam non faciunt) credulis
“ hominibus , quos auro sup-
“ positio interdum lactant ,
“ aurum tamen creare , aut trans-
“ mutare non posse , furto qui-
“ dem surrippere , & è loco in lo-
“ cum transportare , & posse

Dæmo-

Dæmones, & solere. Multò " minūs posse aurum crescendo " multiplicari (quod non nemo " censuit) ex auri semine in modum tritici terræ concredito " (cujusmodi semina k *Caligula* " la equo suo consuli facto " k *Dion in Calig.* apposuisse dicitur, & l *Aristoteles* circa *Philippos* & *L. de minab. Audit.* Macedoniam, spicam auri " previsse narratum refert) " quod si fuisset verum, jam " pridem habituros non fuisse, " non agri-culturam, sed auri " culturam, omnésque ad istam " colligendam messim cupidè " cotvolaturos. Quæ cum ea quæ sum- mè decuit, hilaritate, eaq; fronte, qua nobis cœlum terrāsque serenat, præli- basset, solida hac, accuratāque oratione, vitrea, & singulina omnia Chy- micorum chrysibula irreparabilitè confregit.

Si quis (inquit) humano " ingenio, aut creari aurum pu- " tet posse, aut transmutari il- " lum

“lum niti oporteret, vel autho-
“ritate divinâ vel ratione hu-
“manâ, vel experientiâ. At
“authoritate divinâ quâm pa-
“rum stabiliatur auri Chymi-
“ci fabricatura, non allunde
“opus esse quærere quâm ex
“iis, quæ legimus in sacra Co-
“dice ipsius Dei, quem quum
“Principio *Geneseos* omnia cre-
“âsse didicimus, in cœlis astra;
“in terris bruta animalia, volu-
“cres qui in aëre, & qui in
“mari pisces, sub terra etiam
“metalla creâsse omnia neces-
“sario est intelligendum, quia
“dicitur creâsse omnia. Quorū
“in numero quum aurum etiam
“censeatur, quicunque aurum ex
“non auro, aut ex aliis metallis
“facere sibi arrogat, putandus
“est partem istius gloriæ, quæ u-
“nico debetur Creatori, sibi
“asciscere. Nam quæcunq; tum
“facta fuerunt, Deo indige-
“bant

bant Creatore, id est sapien-
tiâ, & potentîâ infinitâ : ideo-
que non possunt eadem ab ho-
minibus, quorum & sapien-
tia, & Potestas valdè debilis
est, denuo fieri, aut recreati,
sicet ingenio humano per-
mutari possunt. Nam inter
creationem, & transmutati-
onem plurimum interest.
Nemo enim nescit ab homi-
nibus fieri ex canabe, aut li-
no vestes linteas ex his ite-
rum contritis, & confusis
chartam confici; linum autem
& canabem divini opus esse ar-
tificii, non hu mani ; Ita au-
rifices monilia faciunt aurea,
aurum nequaquam ; Ita & a-
lli, rerum externam formam,
& eam tantum transmutant,
Materiam autem ipsam, natu-
ramque rerum, & speciem
nullo pacto. Ita enim specie-
rum transmutatio, si in me-
talli

“ tallicis speciebus concedere-
“ tur , cur non etiam in aliis ?
“ cur non & hominem ex bove,
“ aut bovem ex equo facere
“ possemus ? nisi quod voluerit
“ Deus ut ex iis , quæ ipse for-
“ mārit , homini ne muscam
“ quidem facere posse concede-
“ retur.

“ Deinde testantur iudicem
“ Sacri codices , Solomonem , uti
“ ditissimum , ita Regum om-
“ nium sapientissimum fuisse ,
“ Quam immensā autem auri
“ vi indigebat ille ad sanctum
“ Dei Templum , idque ex man-
“ dato Dei extrucendum ? Quod
“ tamen quanto cum labore ,
“ quot annorum expectatione ,
“ & quam longe petitum &
“ transvectum acceperit , Sacra
“ Literæ loquuntur At cur
“ non ipse potius fecisset , si fieri
“ potuisset aurum ? Num impe-
“ ritus erat , quem Deus testa-
“ tur

“ter omnium sapientissimum.
“& novisse omnia ab infima
“planta ad Cedrum in Libano?
“Illud ergo divina authoritate
“non constat.

“At neque humana ratione
“constat. Nam primò cum
“aiunt mutari posse ut cibum
“in alimento, sic metalla vi-
“liora in aurum, nihil habet
“simile. In cibo enim exco-
“quendo cibus ut patiens est,
“homo autem per vim natura-
“lem dicitur agere: at in hac
“transmutatione aliter habet,
“in qua secundum ipsos, au-
“rum patiens est, alia vero me-
“talla agentia.

“Secundò non potest ali-
“quid crescere aut multiplicar-
“i nisi per semitalem virtu-
“tem injectam in locum à na-
“tura, fovendi causa destina-
“tum, tanquam in propriam
“matricem; propria autem au-

H ri

" ri matrix est terra ; ergo ex-
 " tra terram nequit fieri aurum,
 " magis quam homo possit si-
 " ne muliere generari , aut
 " quodlibet aliud animal per-
 " fectum sine foemina.

" Tertio , omne naturaliter
 " genitum habeat necesse à
 " Deo tempus præscriptum ad
 " maturitatem : (ut mulier spa-
 " tium aliquod mensium ad
 " uterus ferendum) at isti
 " profitentur aurum in instanti
 " fieri : ergo naturali rationi non
 " innititur.

" Denique nec experientiâ :
 " ut cùnque Regum aliorūm ;
 " nomina recenseri soleant eo-
 " rum , qui id aggressi , se tandem
 " deceptos senserunt . At quis
 " unquam hanc artem , cùdem
 " dives factus , laudavit ? Ejus-
 " modi ego novi neminem ; at
 " qui inde pauperes sunt facti ,
 " constat esse permultos ; quod
     planè

"planè auri naturæ contrarium
"est: idcōque consultiūs faciunt
"qui ab illiberali hac arte ma-
"lunt tempestivè abstinere, quām
"serò pœnitere. Istam Regis Plato-
nici, aut *Platonis* potiùs Regis Theo-
logico-philosophicā orationem, quā
arrectis auribus imbiberimus, nō sum
exprimendo satis, quantiscunq; pha-
leris, verborūmq; lenociniis indulge-
rem. Vidimus, & audimus in *Jacobo*
plusquā *Trajanū*, in nobis vidi *Jaco-*
bis, gaudio quidē. (etsi alias dissimi-
les) plusquā *Plinios*; quosq; tum vidi-
stī *Jacobe Cæsar* Jexultatione extra-
se raptos, eosdem gaudia sua *Pliniano*
Eulogio ruminantes, bonus δ̄ foelixq;
audias. Testis enim ipse es, quæ tū in
omnium ore lætitia, inde resultantia
vocibus teēta, nihilq; tantis clamoribus
satis clausum: quis tunc non ē vesti-
gio suo exiluit: *Quis exiluisse sensit?*
multa fecimus sponte, plura instinetu
quodam δ̄ imperio. Nā gaudio, quoque
vis cogendi inest. Num ergo modum ei
tua saltem modestia imposuit. Nam
quantò mágis à te reprimebatur, ex-
arsimus; non contumacia (*Jacobe Cæ-*
sar) sed ut in tua potestate est, an gau-
deamus, ita in quantum, nec in nostra.

m Virg. *A.* Nam quum merita *Trajanī* fiunt tba
neid. lib. 12. cur nou*Plinii* saltem gaudia, unā &
n Virg. Eod. l. encomia fierent nostra; Nec tantum
de *Eumude*. nostra, istis enim in gaudiis suæ etiam
Avus enim partes fuere *Annae Reginæ*, scemina-
Henrici Prin- rum optimæ, tantâ consortis sui glo-
cipes erat Hē- ria modestissimè superbienti,
ricus Scotiæ m *Indum sanguineo veluti violaverit*
Rex. *ostre*

o Idem l. 12. Si quis ebur, vel mista rubent ubi Li-
p Is est Chri- lia multa Alba roja:
stianus præ- Henrico etiam Principi juvētutis; qui
sens *Rex Da-* (o Nomine avum referens animo, in-
niæ, *Reginæ* genioque parentum)

Annæ frater, sacro pii parentis lateri adhærens,
Hector vere haurientibus oculis futuræ suæ imi-
bellicosus, qui tationis in Patre exemplum præocu-
pio amore, fa- cupabat; discebātq; cum erudita tur-
māq; Jacobi ba iis Parentis virtutibus applaudere,
excitatus, quibus ipse apud eruditos applausum
classe Britan- demereri studer.
niam appulit, (Tu facito, mox dum matura adoleve-

anno superio- rit etas,

ri; quo Rege, Sis memor; & te animo repetentem ex-

nemo buc un- emplatuorum ,

quam Hōspes Et pater Aeneas, & p avunculum ex-

optatior ac- citet *Hector*.

cessit. Quos dum virentior Nobilitatis flos
exulantibus istis gaudii indiciis con-
comitatur, Senatorum ætate maturi-
orum humescentes oculi applausum
suorum

suorum fidem, lacrymarum veritate
comprobarunt.

Inter ista ovandi, disceptandique
molimina, Procuratoribus Academiæ
indicantur, à Rege jam statim expecta-
ri alteras in Philosophia Morum dis-
putationes, quas, quia dies jam incli-
narat, in posteram auroram dilatum
iri sperabatur; qui, accepto nuncio,
omnia accelerabant: móxq; ipsis mo-
mentibus, eruditissimus moderatur,
Rogerius Porter è Coll. *Ænei Nasi*, po-
litissima oratione, multaq; cum laude
claudebat omnia. Ita Philosophiæ
Naturæ succedit sororia Philosophia
Politiæ; cui procedit patrocinaturus,
qui id optime, & potuit, & præstítit,
Magist. Gulielmus Ballow ex *Æde Christi*, homo si quis aliis, politissi-
mæ literaturæ, suavissimiq; ingenii;
cui compares ascendunt adversantia
subsellia selecti Philosophi, *Magister Johannes Bartram* è Coll. *Corporis Christi*, *Mag. Langton*, è Coll. *Magdaleniensi*, *Magister King* è Coll. *Mertonensi*, *Magister Winniffe* è Collegio *Exonienſi*, *Magister Jucks*, & *Magister Thyrton* ex *Æde Christi*, qui
sub præsidio eximi viri *Mag. Richardi Fitz Herbert*, Almæ Academiæ
clarissimi Procuratoris, strenue u-

erintque; fœlicitérq; ventilarunt binas
ipsis à Rege commendatas Theses.
Primum.

*Maius esse imperii fines tueri,
quām amplificare.*

*Quāris Alexander mundos? an sufficis
uni?*

*An facile imperium hic unicus orbis
habet?*

*En fūta! encædes, mīstōsq; rebellī-
bus hostes!*

*An facile imperium hic unicus orbis
habet?*

*Define plura tibi proponere, pārta tu-
ere.*

*Non facile imperium hic unicus orbis
habet.*

Secundam.

*Justum, & injustum non constare
sola lege, sed etiam naturā.*

*Est modus in rebus, non vocibus. (Athee) pec-
cas.*

Dum reētum in solis legibus esse putas.

*Id reētum est reētæ rationis, opinio non est,
Sceptice naturam consule, Scepsis eat.*

*Si, nisi quæ fuerint positæ diētamina legis
Nulla forent reēti, non ita multa forent.*

*Quæ omnia tum doctissimus Re-
spondens omni historiarum rerūmq;
undecunq; conquisito flore pingere
polirētque dūmq; adversi pugiles ea-
dem*

dem telorum varietate, ingeniorumq;
acumine, quo ab altero excipiuntur,
confidenter irruunt, Rex ira ut in-
tentis oculis, & attentis auribus om-
nia hauriebat, singulorumque argu-
mentis præsentissima accuratissimâq;
responsa accommodabat, ut hoc ipso,
non facilitatis modo suæ (quæ pluri-
ma est erga eruditos) sed sui etiâ de
eruditis judicii illustria exhibuerit
specimina. Facilitatis quidem suæ, quod
quû ipse optima nobisq; salutari ex-
perientiâ conciperet solus, quantum
esset, aut imperia amplificare aut tu-
eris quorum utrumq; fœlicissimè præ-
stítit, & ð diu, diuq; præstet!) homi-
nū tamen in umbra Academica deli-
tescentium judicia de rebus Regiis
planeq; maximis exquirere, eorumq;
dogmata rationumq; momenta pati-
enter (patienter? angustè loquor)
summa cum voluptate, summa cum
approbatione, grata, gratiæq; imbi-
here & amplecti dignatus fuerit. Ju-
dicii verò, quod abhorrens à teme-
rario p. Ducis malè rigidi ingenio, im-
peritè censentis Oratori in pacis ar-
tibus senescentem, de bello peritè di-
cere non potuisse, censuerit potius
politiorū, eorumq; qui in negotiorū
tumultu versatur, facta omnia ad trā-

quilla Philosophia theorematā eya-
minari debere, quām divinas huma-
nōq; generi salutares Philosophorum
vigilias , à polypragmaticorum som-
molento superciliosi vilifendi, atq; de-
spici. Et quod adhuc illustrius Cle-
mentiam Regiam studiūmq; erga li-
teratos singulare demonstrat , quum
jam adesperāceret, & Academiz
Procuratores ex eorū acceleratione
animadverteret sollicitos, ne nimia to-
tius diei nunc etiam & noctis mole-
stia, Regia abutarentur patientia , eos
lenissimis verbis iterum atque iterum
securos esse jussit, nec pro ipsius tē-
dio, sed pro suo arbitrio & pergere, &
consistere. Eorum etiam aliquibus,
quibus procuratorum festinatio , &
authoritas, vocem præciderat, Regia
patientia , & authoritas revocavit. Ita
finem sermoni suos cuiq; pudor, non
tua (*Jacobe*) superbia fecit.

At divini sermonis tum tui, quem
aut laudandi finem aut initium ex-
primendi reperiam? Mirum esse dice-
rem (si quid in te mirum esse posset)
nihil à quoquā produci potuisse, atq;
urgeri, etiamsi summā ex longa me-
ditatione subtilitatem adeptum , cui
tu subitaneo responso non æquè sa-
tisfeceris, ac si longè antea cogitatio-
num

num nostrarum penetralia perspexisse. Mirum esse dicerem, nihil esse in
 universis divini Aristotelis, Principū-
 q; Philosophorum scriptis ita ardu-
 um, atq; reconditum, cuius omnes
 obscuritates, quoiquot tum aut cau-
 sp; natura, aut disputantium acumen
 objectavit divini ingenii tui luce non
 illustraveris: omnēsq; scrupulos amo-
 veris, ac si non tantum sacris eorum
 vigiliis totam æratem impendisses,
 sed Pythagorica etiam πελογερσια
 eorum animas sensusq; omnes in Au-
 gustum pectus tuum transtulisses.
 Quibus ingenii tui virtutibus hanc
 etiam pietatis / tanquam comitem,
 aut ducem potius) annexetere solenne
 habes, dum ita omnia Philosophiæ
 placita ad rationis limam trahis, ut
 rationem etiam ipsam Sacra Templi
 Statera, hoc est divino verbo appro-
 bandam esse censeas, aut alioquin re-
 spuendum. Hæc enim omnia nobis
 præstissem vīsus es, quām in Justitiæ
 norma disquirenda, fontem
 quidem ipsum in Deo, uni
 versi illo æqui bonique fonte,
 indigitandum. præmoneres,
 In rebus autem ipsis, aut ho-

“minibus catenis quicquam
“esse justum, quâ cum divinæ
“voluptatis, Justitiaeque idèa
“conforme sit. Illius enim fon-
“tis guttulas, & quasi genui-
“nas notitias inditas esse etiam
“hominum improbissimorum
“mentibus, etiam si alio naturæ
“vitio tenues isti igniculi op-
“primantur. Inde quidem fie-
“ri, ut ab Aristotele in Politi-
“cis latrocinium, etiam quo
“victus quæritur, numeretur
“inter ea quæ naturâ duce fi-
“unt, sed aliud naturale esse ex
“affectu sensuum, aliud ex le-
“ge rationis; affectus incita-
“menta plerunque esse naturæ
“vitia, rationem autem, (nisi
“depravatam) vitia naturæ
“corrigere, talique ratione la-
“trocinium injustum judicari.
Annon & illuc spectabat memorabi-
lis hac in re conciliatio, &, *Theologica*
veritatis cum Philosophica, & Ari-
stotelis secum ipso, qui totâ hanc na-
turalis

turalis notitiæ doctrinam visus est
demoliri , quum animæ primò infusæ
omnes prorsus rerum notitias abne-
garet , & tanquam abrasam tabulam ,
nudamque proponeret? Sed quum tu
ingenii tui omnia penetrantis cuspipe
“ inter notitias rerum , & rerum
“ species discrevisses & osten-
“ disse Notitias has æqui , ho-
“ nique judicandi , nobis à Deo
“ naturaliter inditas , tanquam
“ lucem , quâ videmus , non tan-
“ quam species , quas videmus ;
“ Quis non statim (te docente)
“ agnovit , Aristotelem , & spe-
“ ciebus animam nudare potu-
“ isse , & genuinis tamen notiti-
“ is vestire ? Quid autem aut subti-
lius , aut sanctius , quād quum Justū
“ ex præcepto Dei , & justum
“ ex præscripto naturæ , etiam
“ tum , quum maximè pugnare
“ videbantur , fœdere reconcili-
“ aisti ? Ita enim in Abraham
“ mo filium Isaacum oblaturo ,
“ pugnasse præceptum naturæ ,
quæ

“quæ prohibeat patrem inter-
“imere filium, cum præcepto
“Dei, qui jubebat; utrūque ta-
“men præceptum justum: Nec
“enim Abrahamum obtulisse,
“quâ pater erat crudelis filio;
“sed quâ servus erat fidelis
“Deo; Deum autem esse supra
“naturam, idque præceptum
“naturæ cedere oportere præ-
“cepto Dei, idque naturam ip-
“sam præcipere, ut Deo natu-
“ræ pareamus. Neque tamen
“voluisse Deum, filii sanguine
“paternas manus maculari, sed
“(in probationem tantum a-
“moris sui) experiri, an in om-
“nibus, ut oporteat, Deo ob-
“temperare vellet. Verum ut a-
“mantibus discedentibus, ea verba,
“quæ sunt novissima, hærent in ani-
“mo diutissimè, sapissimèque revol-
“vuntur: ita, si quid unquam divinissi-
“morum sermonum tuorum nobis ex
“animis elabatur (quod nunquam fu-
“turum audeo yaticinari) illud tamen
“elabetur

elabetur certe nunquam, quod aut ex
instituto tuo, aut ita potius linguam
dirigente Deo (qui tibi semper in pе-
ctore vicinus) ad extremam catastro-
phen (tanquam post convivium pla-
centam) distulisti, & pientissimarum
virtutum tuarum, etiam nostrarum
expectationum, quasi Epitomen, æ-
terna memoria retinendam reliqui-
sti. Istiusmodi enim nobis visum est,
quum de acquirendis tuendisque im-
periis ita desinires, sive pace vivi-
tur, sive in bello, sive Regna
quærimus, sive parta tuemur,
illud solum Regibus magnum
gloriosumque, solumque Rege
dignum haberi oportere,
quod verâ cum virtute con-
junctissimum sit. Nec eo in
genere quicquam anteponen-
dum esse piæ, tranquillæque
Rerum publicarum, & bono-
rum civium tutelæ, quâ fieri,
ut non Respublica modò ci-
vibus, sed cives etiam virtu-
te probitalèque florent, glo-
riosam tamen esse Regnorum
etiam

“etiam acquisitionem, modò
“justam; in justam enim non
“Regum esse, sed latronum,
“eò quòd, ut omnibus ita Re-
“gibus imprimis scala virtutis
“proposita sit, quâ solâ ad glo-
“riam ascendant. Tibique id-
“circò sive in acquirendis, sive
“tuendis imperiis tuis, id uni-
“cè placere(quod, Magni Re-
“gis Persarum auditio nomine,
“usurpavit *Agesilaus*) idque te,
“de te semper usurpare velle,
“Nemo me major, nisi qui ju-
“stior.

Hæc tua tum(*Jacobe Maxime; Ju-*
stissiméq;) vox novissima, quâ non
tam indicasti, quid omnes de te po-
steā expectarent, quām quod antea
universi sint experti. At cur ita par-
cus es laudum tuarum enumerator,
qui magnitudinem gloriæ tuæ, justi-
tiæ tantum tuæ magnitudine metiris?
Nisi te justior: at talis nuspiam; potu-
isses addere, nisi te doctior, & talis nu-
spiam; nisi te sanctior, nisi te clemen-
tior, nisi te prudentior, & talis, certè
talis

talis, nusquam. Harum enim, aliarumq;
virtutum Regiarum omnium magni-
tudine, longo intervallo Reges om-
nes à tergo reliquisti, & quasi in vir-
tutum summo monte collocatus,

*Cernis anhelantem dura ad fasti-
gia turbam.*

Istis ita, uti diximus, transactis, omni-
bus jam Scientiarum regionibus à Re-
ge, non perlustratis modo, sed ejus e-
tiam splendore, & præsentia illustra-
tis, quid aliud restaret, quam ut om-
nium, quotquot ab initio in palæ-
stram coram tanto arbitro prodie-
rant, Academicorum etiam reliquo-
rum omnium nominibus, tam im-
mensi amoris Regii agnitus, quam
gratitudinis, & amoris sui contestatio
exhiberetur? Quod, ut publico omni-
um nomine, ita & à publica persona
(is erat, quem diximus, Academiæ
Procurator senior) & publica om-
nium approbatione egregiè præsti-
tum. Non quod cujusquam (et si di-
fertissimi oratoris) oratio potuisset
eam gratiarum magnitudinem verbis
complecti, quam Academicæ animis
complexi sunt, aut Regi eam laudum
infinitatem lingua renumerare, quam
ille meritis est consecutus: sed
quod illam in gaudiis Academiæ ex-
primen-

primendis quam *Timanthes* in luctibus *Agamemnonis* depingendis, laudem assequeretur, & eleganter explicaret, quam gratiæ gratitudinésq; florissimæ Academiæ essent inex-
plicabiles, Qui quum publicæ grati-
tudinis, tunc exprimendæ, nunquam
finiendæ, finem faceret, Clementissi-
mus Rex, ut publico etiam testimo-
nio indicaret (quod privatis collo-
quiis crebro inculcaverat) quam si-
bi omnia grata, accepta q; fuerant, &
quam gratiosa, honorificaque æsti-
matione Academiam hanc verè suam
complectenteret, universos incredibi-
li attentione excitatos compellavit
oratione pia, benigna, Regia; cui dum
exundans lætitia inhiamus, ejusdem
materiæ vehementius intenti, formæ
suavitatem penè totam amisimus, sen-
su rāmen (quantum postea recordan-
do potuimus recolligere) ferè hu-
jusmodi.

PR O conclusione litera-
tissimi hujus exercitii, non
potestis à me comptam ali-
quam & politam orationem
expectare, Neque enim un-
quam

“ quam (ita me Deus amat) sa-
“ tis mihi otii fuit cum viris
“ doctis & disertis colloquendi,
“ adeoque nec disertus, nec li-
“ teratus esse possum. Si ergo
“ Prisciano vestro in his exer-
“ citiis vim fortè aliquam, &
“ injuriam intulerim, illud de-
“ betis condonare mihi. Hoc
“ tamen à me expectare, & per-
“ suasum habere potestis, quod
“ ut literarum, atque literatorum
“ omnia semper antea fuerim,
“ ita & jam sim, semperque fu-
“ turus sim *Mecænus* amantissi-
“ mus. Quod vero ad illumini-
“ hanc, & egregiam Academi-
“ am Oxoniensem attinet, hoc
“ certo certius persuadere vo-
“ bis potestis, quod ei semper
“ sim futurus propitius. Vos
“ verò purum Dei verbum, ut
“ est apud vos prædicatum, de-
“ betis retinere: Romanas su-
“ perstitutiones omnes fugere, &
“ fugare

" fulgare; schismata autem , &
 " novellas opiniones renuere,
 " respuere & aversari. In arti-
 " bus autem vestris , & discipli-
 " nis (ut heri unus ex ornatis
 " vestris Theologis dixit) non
 " oportet vos gradum fistere,
 " sed progressus semper facere
 " & praxin cum Theorica con-
 " jungere , ut vita vestra cum
 " professione vestra semper
 " maneat conciliata . Sic &
 " Dei gloriam , & expectatio-
 " nem meam implebitis , meque
 " Regem vestrum honore reple-
 " plebitis , & gaudio , & vobis
 " ipsis fructum uberem facietis,
 " & locupletem.

Inde omnes , animis mirifico gau-
 dii imperu concussis , longo acclama-
 tionum tractu comitantur Principes
 accēsis funalibus (nam nox satis pro-
 cesserat) discedentes , Aulāmq; Regi-
 am reperentes . Unde mox *Henricus*
 Princeps à suo Nobilium comitatu
 deducitur ad *Collegiū Magdalenense*,
 ubi in Aula Collegii publica à *Mag-*
dalenen-

dalenenibus invitatus cœnare decre-
verat. Supremæ mensæ medium solus
ipse occupabat, unde, quasi, de loco
superiori, prospicere posset in cæte-
ros omnes, qui simul ibi cœnabant :
quorum ordines ita distributi sunt,
ut Aula media Comites atq; Nobiles
Aulici discumberent; ad utrâque au-
tem Aulæ latera, ejusdē Collegii So-
cii omnes atque studiosi, qui ita cum
frequentes aderant suóq; graduū ha-
bitu decenter ornati, ut Princeps eo-
rum multitudine, & ordine plurimū
delectaretur, eōsque omnes pileis
(quos gestabant) quadratis discubere
opertos benignè iusserit. Et ne quod
eis incomparabilis humanitatis suæ
indictum deceperet, scyphum vino sou-
mantem generoso arripiens, unāque
studiosos alta voce compellans, eo-
rum omnium saluti propinavit, sta-
timque omnes in pedes eretti consi-
stunt, donec per totum Aulæ circui-
tum, suavissimi Principis saluti respon-
deretur. Nec illud porrò obscurum
eximiæ benignitatis argumentum,
quod frequenti sermone consueve-
rit quasi jure peculiari Collegium illud
suum nuncupare, seq; Magdalenensem
libenter nominare, ejusq; se tanquam
acceptissimi Hospitii sui curam per-
petuo

petuò summam habiturum pollicitus
 fuerit. Qui vicissim ne quod aman-
 tissimi Principis demerendi officium
 præmitterent, sedulo curabant, &
 publici, privatique amoris, quoties se
 daret opportunitas, exhibebant indi-
 cia. *Pandulphi Colinucii Apologos*, li-
 brum manuscriptum auro, & marga-
 ritis affabré contextum, jubente Col-
 legii Præside, tradidit lectissimus ge-
 nere, virtute, literis, adolesens *Guli-*
elmus Graius, *Arthuri de Wilton*,
Baronis filius, natu minor, alienum
 donum Principi commendans illustri
 oratione sua, ut etiam *Edwardus* per
Chalonerus virtutis Paternæ hæres,
 qui duo insignium, auróque fulgen-
 tum chirothecarum paria, pro uni-
 versi Collegii voto, & *Richardus*
Worflæus adolescens illustris, libellum
 exoticarum linguarum versibus ele-
 ganter exaratam dono dedit: ut isti
 usmodi etiam munusculis levioribus,
 benevolentiae magnitudo æquè facile
 conspici potuerit, ac cœli amplitudo
 fenestra, et si parva.

Sed à coena, ad scenam properan-
 dum est, qua loco suero, Principibus
 à *Johannensibus* representatur AN-
 NUS RECURRENS; fabula, focco
 Comico, sed pede Tragico, Tragicis e-
 nim

nim senariis ad novitatem scripta,
Scena in formam Zodiaci exactissi-
mè efficta, & Sole omnia Dodecate-
morii signa splendido artificio per-
transente. Cujus decursu quatuor
anni tempestates, quatuor ætatis hu-
manæ progressus, quatuor humorum
cotoris varietates, & si quæ uspiam
sint varietates aliæ, aut fortunarum,
aut ingeniorum, aut amorum, aut lu-
dorum, omnes delectabili harmonia
in theatrum productæ, & in Micro-
cosmo repræsentatae, adolescentे pri-
num Academico, aliarum deinde
omnium conditionum varietatē ex-
periente. Sed quid ego ista? quum
ipsa jam è prælo emerserit festivissi-
ma Comœdia. Incepta est, Sole ari-
etem ingredientiæ finita, quum Pisces
Solis igne coquerentur. Digna qui-
dem quæ toto vertente anno dura-
ret, sed ideo Zodiacum suum festinan-
tius Sol visus est transisse, ut Prin-
cipibus multo istius diei rædio lassis,
quiescendi otium concederetur.

A C T A

ACTA QUARTÆ

DIE I.

Nostro illucescente die,
Pre Regi optimo exhibitos ab
 Academicis suis ingenio-
 rum fructus benignissimè
 recordanti, gestit animus
 & alvearia contempla-
 ri, in quibus apes tam sedulo confide-
 rent & viridaria, è quibus mella tam
 jucunda legerent. Collegia (inquam)
 & Bibliothecas, quibus utrísque tam
 numero quam splendore, vel invidia
 judice, omnes ubivis gentium Aca-
 demias, Oxeniensis longissimè ante-
 cellit. Quæ singulæ, etsi oculos intru-
 entium, & animos illucubrantium
 mirificè oblectent, BODLÆANA
 tamen, quam cum primis invisere Re-
 gi

gi placuit, singulorum & delitias, & utilitates in se omnes, ad commune omnium emolumendum derivasse videatur. Ex qua quota, quantaqueunque gloriæ scientiæq; beneficia in Academiam redundant, THOMÆ BODLEO viro Equestris splendoris, sed Regiæ magnificentiæ, literatorum amantissimo, amantissimoque Mæcenati, universa debentur. Nam quo olim augusto loco, nobilissimam illam à Duce vere magno Humfredo, Beaufortio, Kempis, excitatam audiisset Bibliothecam, ibi cum miserando spectaculo, nihil videret præter araneos tanti monumenti testes, paricos sicut, sordibusq; squalentes, libuit Heroi, privato census dispendio, resarcire damnum publicum, suaq; imensa munificentia, infamem eorum memoriam sepelire, qui privata, aut rabie, aut rapacitate, rei literarum publicæ tam preciosam suppellebilem subduxerant. Nec ita modò beneficus, sed providus etiam, ne ista sua, consimili unquam calamitate (quod scelus absit) concuteretur redditus & opimos, & Regio diploma te in omne ævum constabilitos comparavit, quibus & custodum perpetua vigilancia sex enim diei horis inter sunt

sunt, suūmque, ingressum exitūmque
a Sic dictum campanæ sonitu significantes) copio-
a Gualtherus sè remuneretur , & omni temporum
de Merton injuriæ occurratur. Sed non est mihi
qui Episcop. mei tanta fiducia, ut te (BODLÆE)
Roffensis , sperem calamo victorum meo. Vives
Henrico tertio tu satis virtutibus tuis, atq; literato.
a consiliis & grum gratitudine, quos virtutibus tuis
summus Reg. & eternum devinxisti,
ni Cancellaria. Noménque tuum laudésq; manebunt,
rius, Collegi- quam diu Oxoniæ nomen laudésque
um istud si manebunt. Satis mihi sit meo a Mer-
seculi ratio- tonensium Collegio gratulari , cujus
nem spele- per te antiqua gloria revirescit, quod
mus omnium cum seculis retro actis magnis do-
præclarissi. Atissimorum nominibus floreret Bas-
mū, fœlicis-cono, Burlæo, Occhamo, Scoto, Brad-
simis auspi- wardino, Gatisdeno, Dunbletono,
ciis pietati Nicholas Gorham, Suitzeto , b-
dyliteris con-
secravit, an. 1254. b Quibus (nisi quod nollem
in nominibus recensendis ambitiosus videre,) præ-
ter Episcoporum infinitam multitudinem Archiepisco-
pos Cant. sex proximis pene intervallis ex hac domi-
sibi invicem in sede illa Metropolitica succedentes ad-
dicere potuisse, Cardinalium etiam aliquot speciosa
nomina; illud autem in gratiam pontificiorum non pos-
sum non adjicere, hujus Collegii socium & alumnū
faisse Gulielmum Grysant, Medicina gloria cele-
bratissimum qui pater fuit Grimoaldi Grysant Papæ,
cui postea nomen Urbanus quintus; Ex Registro Col-
legii Mertonensis.

quatuor

(quanta illi omnes Europæ lumina?)

Nostro seculo una cum Henrico Sa-
vilio, istorum cuivis æquiparando, te-

Produxerit; qui ejusmodi doctrinæ c Ita nomina-
eruditissimus es hæres, & ejusmodi tum quod,
doctorum futurus es felicissimus pa- Gualterum
rens. Situm quidem est illud B O D. Stapletonum
LÆ I Minerval loco ad lucubrandi Episcopum
secessum peridoneo; remotum enim à Exoniensem
civium strepitu, & sequestrium parie- habuit fun-
tum interjectu, & Collegiorū, Scho- datorem; qui
larūmq; artium Publicarum adjectu. Aulam etiam
Inter quæ tamen omnia tam super- Cervinam
bā magnificentiâ altitudinéq; Pyra fundavit. E-
midum eminet, ut & procul compa- rat is Henri-
reat, & Bibliothecam ingressis modò co 2. à consi-
in Civitatem universam Collegia que liis, & sum-
circumquaque conspicua, sed in ad- mus regni
jacentis etiam regionis planitiem & Thesaurari-
irrigua prata exhibeat pulcherrimum us, temporéq;
despectum. Cui illic oculorum ob- turbulentissi-
lectationi accessio sit non mediocris, mo maxima-
ex perjuncta illi accuratissimi Regni nego-
herbarii atque hori(quæ parieti Au- tia Legatio-
strali adjacent (vicinitate Collegiij; nésque pru-
etiam c Exoniensis, quod occidentali dentissime fi-
delissimèque

obivit, quumque Rex ei Custodiam Civitatis London
tradidisset, quam regina exercitu tam hostili appe-
tebat, Seditiosi Cives tumultu furibundi, eam una
cum fratre. Nobilissimo Equite capite detruncato, trus-
cidarunt anno 1326.

adhæret lateri. Cujus Collegii Fūdatoris aliorūmq; Patronorum insignia, ita elaboratis ibi describuntur areolis herbarum, ut illustrium Mecænatum; (Domini in primis Peeters , Baronis de Writtel doctissimi Nobilissimique Herois, cui, tanquam secundo Fundatōri debere se gratissimi Exonienses profitentur) virentem semper cernas dabatur eru- gratam memoriam atque honorem, ditissimo Ri- Crescent herbae crescentis honores.

chardo An- Illuc cum ascendisset verus litera-
gervilio Epis- rum cultor Jacobus , & admirabilem
copo Dunelmē tot millium librorum multitudinem,
si, qui hic Ox- tot turgentium receptaculorum spe-
oni & circa ciosos ordines, tantum concamerati-
annum 1340. onis ex auro insigniūmq; conchyliis
Bibliothecā splendorem deambulando perlustra-
præstantem ret, mirari quidem primò hominem
extruxit in tā sumptuosè c φιλοβιβλον; sed quum
publicum stu- libris, quibus libuit, aliquandiu in-
diosorum u- hæsisset, manuscriptorum antiquita-
sum, eumque etiam in fine, Mathematicorum instrumenta, pre-
librum scri-

psit Philobiblon inscriptum, quem è cœca nocte, qua se-
pultus latuit, in communem studiosorum usum eripuit
Thomas Jamesius an. 1599. Cujus Episcopi immor-
tales laudes consimili librorum amore cum Bodlæus
superarit, tum titule Philobibli adæquet nemo istius
quam Bodlæus.

ciocissima

ciosissima omnium nationum, & linguarum monumenta, incredibili, & sumptu, & labore etiam à remotissimis mundi partibus conquisita per volvisset, tum demum tanti Literarum Thesauri magnitudinem æsticare, & Academizæ fœlicitatem simul & Bodlæi pietatem prædicare. Atque equidem (*inquit*) à quo Academiam hanc invisi, sedulò perpendicular eximios ingeniorum fructus, quibus me Academici toties donârunt, sed ante hunc diem hortum non vidi, in quo crescerent, & unde legerentur. Effectus huc usque vidi, causam jam video, & videndo letor. Dùmque intentos oculos conjicit in Bodlæi statuam (quam ex alabastro dedolaram & inductis coloribus vivide representantem illustrissimus Cancellarius benè merito amoris ergo posuerat) suavissima allusione ad pientissimum hoc Bodlæi opus (lingua fñem Patria primæ tantum literæ discrimen est, inter Bodlæi nomen, & Pii Thomæ Godly nomine insignavit, eoque potius nomine, quam Bodly deinceps meritò nominandum esse

I 2 censuit

censuit móxque vetustissimas Sacrorum Codicum translationes manuscrip-
tas, quæ ibi plurimæ, pulcherrimæ-
que (etiam eæ, quas seculis antiquis
Patrio Idiomate usurpavimus) studi-
osè versat. Exemplaria imprimis Æ-
thiopica quorum de fide, ac authori-
tate, aut stabilienda, aut minuenda
t Gaguinus de more suo t summo cum judicio dis-
puritate con-ceptavit. Unicam illius de Guagino
ceptionis im- præ cæteris censuram verè sacram
pres. ¶ Parisiis præterire mihi religio est: cuius cum
an. 1497. posteà libellum titulo invitatus per-
u Nam etiam contasset, & controversiā Theologi-
Pontificiorum cam (u si modo controversiā) poeti-
præstantiores cā, non levitate modò, sed obscenita-
nobiscum sen- te etiam de honestatam observasset,
tiunt D. Vir- “ Evidem(inquit Dynastis astan-
ginem in pec- tibus) non miror hoc genus
cato conceptā, “ hominum, controversias e-
idebqne & Christum Ser- “ jusmodi in Theologia comni-
vatorem su- “ nisci audere, quum ausint eti-
um agnovisse; “ am tam impudicè, profanèque
& communem “ eas pertractare. Istum enim
fuisse Ecclesia “ authorem ita de Puritate
sententiam o- stendunt ipsi “ scripsisse, quasi eam in titulo
Pontificii li- “ tantum libri reperiri voluerit.
bello ea de re “ Quam scribentium lasciviam
scripto.

" ita se habere odio indicavit ,
 " ut etiam in animo secum s̄x-
 " pius statuerit consultiūs esse
 " futurum studiosis ; ut omnes
 " hujusmodi impudici (in reb. ^x Qualia hac
 " præsertim sacrī) scriptores Cūr negat
 " prorsus tollerentur , quām ut alma fides
 " ad ingeniorum , morum , reli- sudoris more
 " gionisque corruptelē tolera- liquari semi-
 " rentur . Verūm non incom- na posse viri
 " modum forsān esse , dum in isti- dum pia vo-
 " ta gerit ? At-
 " usmodi Biblophylaceis con- que equidem
 " serventur , ubi & librorum credo (salva
 " improbitas difficulter nocere pietate) Ma-
 " & authorum improbitas fa- riam , Puritu
 " cillimē deprehendi detegique nullo germi-
 " posset . Censuram (inquam) verē Si potis est
 sacram , & ab eo pectorē prolatā , quod jactum ster-
 quum ipsum Pudicitiae / rarē in Au- tenti obdu-
 lis Principis virtutis / laude pluri- cere semen
 mum celebretur , alios etiam ad om- Incubus , &c.
 nem puritatis æmulationem exem . Nec stat pol-
 plo suo accendere pervellet . Gagui- latus Oseas ,
 num verō quis non Veneris sacra po- castus in af-
 tiūs concinere puraret , quam Divæ sumpta dum
 Virginis Genethliacon ? Cujus ideo meritricem
 & versus hic producendos non cense- coit , & simi-
 rem lia .

*y Illud erat
insigne diver-
sorii.*

*z R̄sus, ver-
ba, jocos, ful-
cra, cubile,
merum &c.
a Albentes
coxas, ingui-
na, crura, na-
tes, & Vene-
ris. Sed pudet
Pergere.*

*b Utic testatur
D. Edwin*

*Sandys libro
in script. A
relation of
the Religion
in the West
parts of the
world: and
Hetricus
Stephanus
lib. 2. Apol.*

rem, nisi eo fortè animò, quo Sparta*ni* servos fœde temulentos liberis suis conspiciendos producebant, ut rei fœditate commoti, ab eadem dis-
cerent abhorrire. Quod è magis castissimum Regis, & Poetæ etiam Regii animum offendere merito po-
tuit, quum eundem poëtam cerneret, huic de Purissimæ Virginis puritate poemati, impurissimum lasciviæ ami-
culæ suæ encomium subjungere, quā etiam (se Divæ Virginis loco colere os impudens!) deprædicat. Epi-
gramma enim sic exorsus,

*Cum faēturus iter Vernonem intra-
veris Hospes.*

*Aspice quā pendet y Diva Maria
domo.*

quum mox Hospitæ illic, & z mores,
& a membra sigillatim depingeret
(carmine lasciviori, quām quo char-
tam hanc polluere ausim) profano
disticho concludit tandem,

*Si me non alio curatū turba vocâset,
Contemplarer adhuc sedulus ora Dea.
Quod quid quæso aliud est nisi quòd
multo pejus sit quām cùm Praxitele,
Deam Cypriam ad Phrynes Amasisæ
suæ similitudinē pingere? Verum quid
opus est cum Praxitele illo compo-
nere? Quum etiam passim b Italici
Praxiteles*

Praxitiles, Sanctissimæ Mariæ vultum exprimere volentes, Meretricum publicarum pulcherimas convocare ausint, ut ad æstuantis libidinis flac grantiam purissimæ virginis imaginæ repræsentent. Sed solenne est Pontificiis *Gaguinos* agere; de puritate Divæ Mariæ contèdere, de suo securos esse; & post encomia (quasi sub Insigni) Sacræ virginis, lascivas Hostias, & scortilla, solitæ Hyperduliae suæ cultu amplecti, sic ille nobilis Cardinalis *Johannes Cremensis*, qui post multas horas, pro puritate sacerdotii contra legitimas nuptias acriter collocutas, noctu sequenti, cum Meretricula pàlam deprehenditur. *d. Jovinianus Imperator*, quum Magicos in celebri *An-
tiochena Bibliotheca* libros deprehē-
deret, Reiq; publicæ perniciosos, ipsā
Bibliothecam maluit funditus abole-
re, quām de librorum pernicie amo-
vendā providere. Temerariū exem-
plum! idq; propter Græcorum Phi-
losophorum odium & scurriles jocos
pertulit. Sed & sapientiùs & Sanctius
Jacobus Cæsar, qui ebrietatem excin-
di maluit, quām vitem; & librorū isti-
usmodi venena præcaveri, sed phar-
macopœias & conservari, & ornari.
Idcirco quum vnā mente revolveret,

*c. Mat. Paris
Hist. Ang. p.
67. d. Fox.
Martyrolog.*

*d. Neceph. I.
10.*

quām esset hic locus opportunus o-
mnium antiquitatum fidei, veritatiq;
conservandæ, quam recentium tem-
porum sacrilega rabies (ut mundo

*c Indices Ex jam constat) conspicuis c Indicibus
purgatorii in- expurganda conspurcavit, statuit æ-
diciia impu- ternam amoris sui tesseram in Aca-
demicos , in literas , in veritatem i-
siorum, qui psam,hic,tanquam sacram fidei aram,
cum verita- consecrare.*

*tem non fe-
runt, ejusdem palatiis, quod non Bibliothecas habe-
Testes sacri-
lege corrumpant, quid ve-
ro mirum si, qui Scriptu-
ras Dei sub-
trahunt, Scri-
pturis homi-
num subtra-
hant.*

Nullum ferè ex omnibus Regis
runt, ejusdem palatiis, quod non Bibliothecas habe-
at preciosis literatæ antiquitatis reli-
quiis (quantuscunq; Regibus anteces-
soribus contrahere licuit) ditissimas.
Harum omnium copiam Bodlæo egi-
ficè pollicetur, eas excutere jubet, &
scrutari, quicquid ibi sit canicie vene-
randum; scriptorum fide optabile, rei
pretio, hominumque estimatione ra-
rum, & singulare (quid autem ibi non
ejusmodi?) asportare, inque hoc mi-
rabile Musarum Gazophylacium pro-
perè liberéque traducere; & ne quid
impedit institutum, Regiam hanc
donationem Regio sigillo firmata ac-
cipere.* Ita qui anteà studiorum ot-
ium à Regis imperio, nuper ab ejus
præsentia studiorum solarium habui-
mus deinceps (quod ad pedes Regi-
os demississimè devoluti gratissimè
tv. Reliq. Bodl. p. 205. prædi-

prædicamus) ex immortali ejus beneficio, studiorum & adjumentum, & incrementum percepturi sumus.

Nec vestræ interim obliviscemus beneficentia, Carole Howardæ, spectatissimæ virtutis Thalassarcha, tuq; Rose berte Cecili, alterum jamp, ost Gulielmum desideratissimum Patrem, veræ Politia columnæ, qui tum præsentes benevolentissimis vocibus, & posteâ opere honorifico, Regiæ munificentia promptitudinem promovistis. Nec valdè tamē miramur, quod ita in nos alieno amori non defuerunt illustrissimi Proceres, qui suis etiam magnificis muneribus hanc eandem Bibliothecam auxerunt. Quod & reliqui fecerunt splendidi Britanniæ. Toparchæ, quorum (uti aliorum etiam omnium, quorumcunque liberalitatem Bodlæana invitavit) & memoriâ grata recordatione deosculatur Academia, & nomina munerumq; amplitudinem Bibliotheca conservat, æterna testificatione pulcherrimi pretiosissimiq; voluminis, quod aureis umbilicis, fibulisq; fulgidum, ut omnibus ingredientibus aperram Academiæ, minimèq; dissimulandum gratitudinem exponat, eminentissimo semper recubit loco, quâ supremâ structuræ frôtem

e illud est in tem lumen augustissimum illustrat. signum ejus Illuc enim à forib. longo, spatioſoq; Epigraphe, & de ambulaci tractu, recta ascenditur, quanquam mediōq; tramite, inter numerosas la fortuito, com mode tamen quarum singulæ ita singulis fenestris contigit, ut ornantur, ut grandem studiosorum Bibliothecæ multitudinem admittant, non modò hujus primus sine omni invicem impedimento, sed aditus, qua etiam conspectu. Iis autem monumē tuor Coronatis, quæ arctiorem custodiam desiderorum die p̄ raut, suæ sunt utrinq; ædiculæ, canteret. nempe cellis partim auratis, partim cœruleis

6. Idus Nov. affabre concinnatæ. Omnes etiam qui dies sacer Facultatum, Artiumq; omnium ordi est Severo, nes tam prudenter dispositi, aureisq; Severiano, inscriptionum characteribus specta Carpophero biliter distincti, ut usui simul, & viui & Victorino concinnissimè sit consultum.

fratribus Nec dignitatis minus splendorisve Martyrium suprema laquearium fastigia venu sub Dioclesiu stat; ubi perpetuâ jucundâq; vicilano perpessis; studine, insignia Bodlæi pendulis an quorū nomina cyliis, Academiz tessellis intersplen quum diu non dent. BODLÆUM, præter gentilitia potuissent re symbola, decorant coronæ tres periri Quatuor (*e QUARTA PERENNIS ERIT*) Coronati ve quarum meritò gloriam ab Academia derivavit, cuius gloriam incre dibiliter, adauxit. Nam & Academia totidem coronis aureis dignoscitur, quarum

quarum medio d Librum patentem , septem fibularum quasi septem Arti- um liberalium ornamento decorum e DEUS ILLUMINATIO MEA, il- d Quæ senten- lustrat. Quo honorifico symbolo li- tiola libro in- bri atque coronarum , Academiam , scribitur. quum eam restaurarer, donâsse credi- e Unde viden- dur f Aluredus doctus , qui ipse ad tur Paris. A- huc ex libris plus gloriæ retinet, quā *cademia ty-* ex corona sua. Nec iis repugno ta- pum mutuo men, qui putant Librum g Apocalyp- accepisse qua- ticum septem signaculis clausum(at inter tria li- clausum nota , cum hic noster aper- lia librum tus)designari.Similitérq; triplici co- patentem ge- ronâ trium Primiarum Facultatum stat. *Theologiæ, Medicinæ, Jurisprudentiæ, f Sed putem-* gloriæ quam soli Oxonienses in Britan- multo esse re- nia floruerunt, etiam ad ea usq; secu- centiæ hoc la , quibus ex decreto generalis h symbolum. Concilii, omnium Nationum consensu g Apocalypsif cap. 5. v. 1. ♂

clausum volumen non esse commodum symbolum Aca- demiæ Doctrina celebris , sed alicuius potius aut re- centis, aut nondum literarum gloria satis illustratae ; patet actio enim libri apud faciales arguit doctrina manifeßationem. h Vien sub Clem. 5. Ideo que ex om- nibus horum regnum partibus pensiones Professorum olim exigebant.Clem.c. de Magistris : unde ♂ Cas- saneus de gloria mundi, Est (inquit) etiam studium generale in Anglia Oxon. dictum : non aliud hic unquam agnoverunt exteri.

comprobari

comprobari, unicum hoc Angliae, Scotiae, Hibernia&q; GENERALE STUDIUM agnoscebatur. Utcunq; se res *Studium au-* habet, antiquioribus seculis liquet, *rem generate* unico BOVIS AUREIS CORNI- ampliusquid- BUS sublimis, symbolo, tum urbanam, *dam est quam tum Academicam multitudinem suis- Academia e-* se insignem, eo tamen discrimine, quo *tiam quam u-* Poeta antiquus id ipsum descriptis his *niversitas , versibus.*

*que nomen
habet quod u-
niversae ibi
disciplina
tradantur ,
quum Gene-
nerale Studi-
um proprius sit
quod à Ge-
nerale Con-
cilio, & in
Totius Chri-
stiani Orbis
usum institu-
atur, aut
confirmetur.*

*Corniger Albionis dat Bos insignia
Athenis
Cur Bos? indoctos hec mage signa
decent,
Scilicet: ergo Bove hoc fuit Urbs,
Schola cornibus auri
Nota: Schola tandem, tria corona
datur,
Et Musas diadema decet, dant Ci-
vibus inde,
Cornua, utrosque satis jam sua signa
decent.*

Atqui ab aureo illo Aluredi seculo
nemo unquam Regum, aut hic, aut
vspiam gentium floruit, qui splendi-
dius tam in se, quam in nostra Oxo-
nia, & libros & literas evexit ad Co-
ronam, & Coronam demisit ad lite-
ratos. Itaq; serio demisit, ut Biblio-
theca hac diu, sedulóq; perlustrata, &
animo

animo, & voce eam k Alex. Magni k *Qui conspe-*
imitaretur optionem, &, si Jacobus *eto in Dioge-*
no fuisse, posset hic esse Aca- *ne Philosophi-*
demicus. Nec illud modò, sed cum *co mundi con-*
carenulas, quibus libri singuli vinci- *temptu dixit,*
untur concinnè, contueretur. Equi- *Si non essem*
dem (*inquit*) si unquam mihi in *Alexander,*
fatis sit, ut *Cat* dicens hæreo, & nisi *Diogenes.*
tu dixisses, nollem *Jacobe dicere il-*
ludque tuus nosterq; vertat Deus o- *I Nam istius*
men in hostes) captivus ducar, si *Minervalis*
mihi optio daretur hoc cupe- *pars superior*
rem carcere concludi, his cate- *Scholam The-*
nis illigari, cum hisce conca- *ologicam ha-*
ptivis concatenatis ætatem con- *bet: ordine*
terere. *multo aptiori*
quam Bono-

Quo dicto cum descendisset à Io- *niæ, in Ædi-*
co isto, quo quasi conduntur sciætiæ, bus *Sandi*
ad locum inferiorem, quo promun- *Salvatoris,*
tur, novo trahitur videndi desiderio, ubi ædificiæ
ipsosque aliquâ dignatur gratiâ pari *pars superior*
Bibliothecā,
inferior promptuarium vinarium, media resectorium
habet, de quo triplici structuræ ordine *Cardinalis Bob-*
ba ingeniose sententiam se tulisse censuit è Prov. c. 9.
v. 1. & 2. sapientia ædificavit sibi domum, miscuit
vinum, & posuit mensam. Angel. Reccha. in Kato-
can. p. 395.

ctes,

etes, qui iis ferè perpetuò resonant
Academicorum eruditis laboribus,
quibus ipsa Majestas ex paucolorum
dierum quasi gusto tam mirificè cae-
piebatur. Ea est quam dicimus, Schola
Theologiae, cuius ibi sublimis Carhe-
dra eminet; quanquam & Medicinæ, otur
ac Jurisprudentiæ, linguarumque plan-
Professoribus regiis nobilitetur assi-
duè, triūmque Facultatum istarum
frequentibus disputationibus cele-
bretur. Nemini enim ad aliquam gra-
duum in Facultatibus istis sublimi-
tatem aspirandi spes est, qui non pri-
ùs crebro sui experimento sub gra-
vissimo eruditorum hominum exa-
mine & censurâ, celebratissimo hoc
eruditionis Areopago iterum ite-
rūmque se exposuerit.

Ædes ipsæ, ut nomine & usu, sic
Dædalâ rotius fabricæ politurâ, pla-
nè divinæ; & de quibus, nisi omnium
advenarum oculi fascino decipientur;
magnum illud Eulogium à magno il-

*m Camdeno
in Dobunis, qui illud Zen-
xidis huic structuræ ac-
commodat.*

lo peritissimóque judice *m verissimè*
fit usurpatum. Invisurum facilius ali-
quem, quād imitaturum. Parietes u-
trinque sublimibus fenestrīs toti ferè
vitrei, ut architectonices imperitis
miraculi sit instar, istiusmodi fulci-
mentis tam immania pondera (nam
ingena

nant agentem quam dixi Bodleianam Biblio-
bus, iothecam gestat) sustineri: Neque ta-
rum men aut trabium quicquam est, aut
caeligneæ materiæ; saxo cudent omnia
schola purissimo, saxoque dices, si recti pul-
the. cherrimè arcuati, pendulæque scul-
næ, turæ mirabilem texturam spectes,
nique planè vivo, & cujus seria contempla-
ass. io non nihil n eorum firmabit sen-
rum tentiam, qui nescio quot vicenis an-
tele. nis tantum opus partu laborâsse fe-
gra. runt: meritóque (quicquid ingratia
imi- detrectent) Majores nostri o Hum-
pri. fredi Ducis Glocestriae (tam eruditio-
gra- ne, & eruditorum patrocinio, quam
exa. Regiis natalitiis splendidi) immor-
hoc tale opus, immortali nomini memo-
ite. rizque sacrabant.

Quibus diu varióque sermone in-
sic eredente lustratis, reliquas Artium
plas liberalium Scholæ Theologiæ ad-
ium acentes Scholas, petit Jacobi Sere-
eur; niras. Sunt illæ longo spectabilique
il. ordine decem, quarum tres Metaphy-
mè sica, Politiæ, & Physicæ auditoribus
alii destinatae; reliqua septem totidem
s u. Scientiis Liberalibus his olim inscri-
erè tionibus distinctæ.

Gramma-
tica,

Dialec-
tica,

Rheto-
rica:
Litteræ

n Quod etiam
astruitur ex
archivis A-
demiaæ.

o Quod pos-
sim videri est
in Archivis
Academie li-
terisque ad
ipsum scriptis
vid. lib. Epis-
tolarum A-
cad in Bibl.
Bodleiana &
Catalogum
Fundatorum
& Beneficio-
rum Oxon.

Rex Platonicus,
 Literas Impostu- Persuade-
 disce. ras fuge. ant mores, sub
 Arithme- Musica: Geome-
 tica: tria,
 Numero om-Ne tibi-cura que
 nia constant. diffideas, domi sum
 Astrologia.

Altiora nete quæsieris.

Omnes, si usum spectes, non incon- la
 cinnæ & quas elegantes potius dice tur
 res, quam magnificas, si cum vicini nos
 ædibus conserantur. Quod facile a Cer
 nimadvertisit, qui tum simul aderat eti
Henricus Howardus, Northamptonensi voo
Dynasta, literatæ Nobilitatis decus, mu
 qui, quam ipse est insigniter doctus, to
 tam etiam intimè favens doctis, quum num
 Regem Scholis contemplandis in quæ
 tentum cerneret, illius (etiam si cat
 care nunquam indigentis) munificen- que
 tiam visus est accendere voluisse quæ
 audiente Rege, *Artes* diceret libe
 rales quidem dici, sed aliorum
 tamen liberalitatem desiderare;
 opusque *Regia* prorsus magnitu-
 dine dignum fuisse, ut non *Ar
 tes* modò *Artissimique Professores*.

sed
cun
fut
san
ado
Illu
mu

Sive Musæ Regnantes. 201

uade sed etiam istæ Artium Scholæ
nores sublimius erigerentur.

Longam hanc Scholarum seriem
distinguit à Schola Theologica nobis
le deambulacrum, SCHOLARUM
PLATEA, insignitum, frequenti stu-
diosorum concursu celebre: eò quod
quotidiè, (nisi statis Academicarum
seriarum temporibus) Scholæ singu-
lare suis decem Professoribus occupen-
tis dicitur, nec cuiquam ullus in Artibus ho-
vicini nos conceditur, nisi in his publicis
Censorum theatris ad frequens Le-
ctionum, Disputationumq; examen e:
nienti vocato. Quadragesimâ præsertim, guntur duo è
ecus, multò maxima m frequentia; quo ro-
to tempore nunquam hæ disputatio-
num acutissimarum jejuna Scholæ; eò qui reliquorū
s in quod hic tum habeantur quotannis omnium (ii
Comitia Baccalaureorum in Artibus, 200. fere an-
ficien quemadmodum mense Julii tua sunt nuatim sunt)
Doctoribus & Magistris in Templo Bea-
tae Mariae, Baccalaureorum enim com-
cuntur, quo munere hoc anno fungebantur Illustrissimi
Juvenes Dominus Franciscus Stuartius Jacobo Regi
sanguine conjunctissimus, doctissimusque d' Nobilium
adolescentium flos Dominus Carolus Somersettius
Illustrissimi Comitis Wigornii, Oxoniensibus, addo
& doctis omnibus colendissimi dilectissimique filius
multo dignissimus.

muni

munis titulo insignimus eos, qui in quacunque facultate proximum à superiore gradu assedit sunt, sive in Theologia, Jurisprudentia, Medicina, sive in artibus liberalibus. Illum autem supremum gradum in iis omnibus, ne eodem titulo compellemus, usus obtinuit. Usus (inquam) non Ratio aut *Æquitas*. Nam quoniam jam *Magistros* tantum in *Artib.* nominemus, in reliquis autem facultatibus *Doctores*, temporibus antiquioribus utriusque compilationis jus erat commune; quando dicitur in *Theologia Magistri* dicebantur, & in *Artib.* *Doctores*. Sic Papa a olim in literis suis Stephani Landonum Archiepiscopum Cantuariensem, ait, fuisse Doctorem non solum in artibus liberalibus, sed etiam in *Theologia*. Quod & ipsa adhuc b statuta nostra comprobant, quæ eos Cathedram Magistralem ascendere assertunt, qui aut in *Artib.* aut reliquis facultatibus Doctoratum assequuntur. Quod quia sint qui dubitent, rem manifestam reddet c exemplum per antiquum Johannis illius Florentini, qui post mortem Francisci, Franciscorum Generalis primus eligeretur. Erat ille quidem primus Judex in Foro; sed meditabundus aliquando è fenestra despici-

a *Mat. Paris*
ad annum
1208.

b *Lib. Stat*
Procan.
Oxon.

c *Hospin. de*
Origine Mo.
nachatus.

despiciens, audiēnsq; Pastorem por-
carium dicentem, *Intrate Porci in sta-
bulum, ut Jurisperiti & Judices in in-
fernū, veritate dicti, metūque ge-
hennæ percussus, abjurata Jurispru-
dentiaæ professione, ordinem fratrum
Minorum intravit, posteaque humili-
tatis ergo instituit, ut nullus ex d
ordine suo, unquam *Magister* dicere-
tur, sed tantum *Frater*. At *Alexander* 24. c. 9.
de Hales, quum relicto Oxonio, Lute-
tiz studeret, adversus *Parisiensem* U-
niversitatem victoriam obtinuit, ut
non obstante statuto istius *Florentie*
ni, possent in cunctis mendicantium
ordinibus, sine conscientiaæ scrupulo,
creari *Magistri in Theologia?* quorum
omnium ipse primus erat, & hoc ipsum
in tumulo ejus *Parisiis* in conventu
fratrum Minorum, adhuc visitur de-
scriptum his versibus;*

*Clauditur hoc tumulo famam sorti-
tus abundè,*

*Gloriam Doctorum, decus & flos
Philosophorum.*

*Autor scriptorum, vir Alexander va-
riorum.*

*Inclitus Anglorum fuit Archilevita,
sed horum*

*Scriptor clericorum, frater collega
Minorum*

Fatius,

e Segar lib. *Factus*, egenorum sit Doctor primus
in script. Ho- *eorum.*

nor military, Scrupulus verò iste Conscientiae in-
L. 4. c. 15. de exortus est, quòd Ingens illa di-
f Qui dupli- gnitas Magistralis (id est Doctoratus)
dignitate co- cum Fratrum humilitate minimè co-
honeftatus alecere potuisse videbatur: imò nec
est, præfertur cum nomine Fratrum convenire,
ei, qui uni- quia propter summam reverentiam,
cam tantum e nemo debeat Doctorem unquam
habet, unde Fratrem compellare sed Dominum
Doctor utri- unde liquidò ex veteri etiam Aca-
usque juris demiarum transmarinarum consuetu-
præfertur dine constet, eandem penitus esse
Doctori unius Magistris & Doctorig. tam nominis
Bald. in l. quād dignitatis communionem.
Nobiliores c. Quod hoc in loco, tametsi fortè alie-
de *Commenc.* nori, præteritum nolui, ut quorun-
G mercat & dam (si fieri possit) Academiarum
in l. Nemini gravem errorem corrigam, saltem in-
c. de *Advnc.* dicem, qui quum fortè Doctoris in-
divers. judic. *Musicā* vocem legerint, tantâ inde tei-
Et ille debet meritata proruperunt, ut ejusmodi
præferri cujas hominem omnium Scientiarum Li-
exercitium berarium Magistri gradu antepositiū
est commu- censuerint. Perabsurdè. Ut qui unicæ
nius & uni- Collusque tantum non Mechanicæ
versalius facultatis Doctor evaserit, eo præstan-
l. Nam ad ea tior evadat, qui & istius, & faliorum
D. deleg. Bo-
et. de ord. gradu 41. Cravet. in Rubr. de leg. l.
n. 55.

omni-

omnium multò nobiliorum Artium
Doct̄or evaserit. Tantum, etiam Doct̄is,
error nominum vocūmque ignoran-
tia interdum imponit.

Cæterū (ut me revocem) licet
Quadragesimali Disputantium calo-
re, istæ maximè serveant Schole Ar-
tium, reliquis tamen anni temporib-
us; minimè frigiscunt; sed horis an-
temeridianis, Magistrorum Regenti-
um, Pomeridianis, Scholarium in
Artibus, disputationibus celebrantur;
qbarum illas *Quodlibeticus* & *Mag-
nas*, has (quia iis inferiores, *Par-
vass*, jam etiam corrupto nomine)
Parvissas dicere consuevimus; ut in-
telligent illi errorem suum, qui has
ita dictas censem, quia per *visum*, &
præsidium Baccalaureorū ista Scho-
larium certamina regantur. Nec ta-
mē his in Scholis omnia *Baccalaure-
orū* gymnas mata continentur; sed
quæ à Magisteriū ambientibus præ-
standa sunt, ea, ut nobiliora quodam
examine trutinentur, sub præsidio
duorum præstantium Magistrorum
(quos tum ad id munus obeundum,
tum etiam ut scholis præsint annua-
tim eligimus & Scholarum Magistros
appellamus) in Tēplo B. Mariæ spe-
ciali concursu jam celebrantur; o.
lim

mus
in-
di-
tūs)
co-
nec-
ire,
am,
uam
num
aca-
etu.
esse
inis
em.
lie;
un-
rom
in-
in-
te-
odi
Li-
siū
icā
)
an-
um
I,
ni.

n Adhuc e-
nim dicuntur
Disputatio-
nes ad Augu-
stinenses,

o Ex Arch.
Acad.

lim autem in celebratissimo hic *Agu-
stinensium Monasterio, (quāndiu
ejusmodi Cœnobia florebant) habe-
antur, unde & nomen adhuc reti-
nent; quod eo factum est consilio, ne
quis tantum gradus ambiret dignita-
tem, qui non omnium ordinum tela,
& tentamenta ingeniorum sustinen-
do esset; unde & frequenter conti-
git, ut inter o omnium ordinum Mo-
nachos, reliquosq; Academicos, gra-
vissimæ & implacabiles similitates
confererentur. Quod si tamen adve-
nis alienigenis hæc aliisque loca pu-
blicarum exercitationum minori ali-
quando auditorum concursu orna-
ri, quām in exterris Academiis cen-
seantur, iis audire libeat, tantum hoc
abesse ab Academiæ nostræ dedeco-
re, ut ejus aliqua pars sit gloriæ, quæ
alias Academias antecellit. Nec enim
florentium Britanniæ Academicarum
eam esse conditionem, quæ gentium
aliarum; ibi, plerūnque, ab istis su-
blicis Professoribus studiosos pende-
re omnes, apud nos verò quot Colle-
gia, tot Academias videri; quibus sin-
gulis, quom linguarum, Artium libe-
ralium auditionibus quotidianis, per-
petuisque disputantium disquisitioni-
bus studiosi somnes privatim multó-
que*

que maiore cum fructu distineantur,
patimur non molestè, publica auditoria
iisdem horis videri infrequentia.

Hujusmodi spectaculis, sermonibusq; à publicis Literarum Domiciliis studiosus Rex dilabitur ad privatum. In propinquo est Ænei Nasii Collègium spectatu dignum, cuius præ foris, nominis antiquitatisque index, Nasus monstrosoe prominent abeneus. Regem statim venerabilis, D. D. Singletonus, & reliqua studentium cohors, prostrati omnes, officiosa oratione excipiebant. Qui dum postea circuit, perlustratque omnia cupidè, cupientius tamen sermocinatur de Bacono, celebratissimo Oxonienium Mathematico, quem ibi peritiæ suæ ferunt illa fecisse pericula, quæ merito peritissimi admirantur; & si vulgus imperitum fabulas supra fidem stupendas admiscuerit, quasi is unus Deos, Dæmones. Homines, suo nuntiu coiceret, cùmque æneo quod formârat, capite cuius reliquias Nasum istum putant, de reb. maximis familiariter colloqueretur. Atqui, quod ignari somniant, prudentes sæpe credunt. Credibile est exquisito ingenio suo aliquid ejusmodi fabricasse quod imperitorum oculis

(nec

(nec hoc artificiale) imposuerit; etiam oculis forte peritorum. Quidni? Quum satis consticerit Albertum Magnum, statuam ad vivam hominis imaginem construxisse, quæ libramentis quibusdam rotisq; intrâ latentibus & linguam quadam machinarum disciplinâ peritissimè moventibus, verba quædam articulatè pronunciareret. Quam statuam quum aliquando Thomas Aquinas (ab Alberto missus in cubicu-

m Scaliger et Iulio, ubi illa latebat) in opiniato clarus Cardan.

n Hinc est perterrefactus, suscitare machinam con-
quod Collegi- fregit; quâ re statim intellecta, pal-
um istud op- (inquit Albertus) triginta annorum
tijorum in- opus uno momenti contrivisti. Hujus
ingeniorum modi quid à Bacono subtiliter exco-
Seminarium gitatum non negarim, quum tanti in-
seracissimum genii polluerit subtilitate, ut merito
appellat Jo- in illum quadrare possit magnum il-
hannes Ca- lud eulogium quod subtilitatem
sus lumen, m Judices de Suiteto Calculatore
dum vixit Scoto & Occhamo (nostris Oxonien-
Oxoniensis fibus & n Mertonensibus meis) pro-
Acad. in pro- nuntiarunt, quos supra omne pen-
amis com- humani ingenii fastigium collocantur.
ment. ad odo Quod nobilissimi certe recentiori
lib. Phys. & atatis Mathematici gratae agnoscerunt,
o Diggs & qui quicquid mirificum assecuti fu-
alii. rint, illud Baconi scriptis acceptum
referunt. Sed quantum Academia no-

quæ suorum etiam mortuorum tuorum æstimationi consultum esse cupit) sando unquam acceperit, à Magis-
cis istis Dæmonum imposturis non
minùs abhorruit, quām in mirabili-
bus illis scriptorum suorum reliquiis
(quas Bodleiana Bibliotheca conser-
vat) seriò se testatur abhorrere.

Collegio quidem huic fundator as-
cribitur Honorificus Episcopus Lin-
colniensis Gulielmus Smith , multis à
Bacono saeculis, qui voluit tamen no-
men id Collegio suo manere, quod
excitarat ex ruinis Aulæ perantiquæ
Ngsi Ænei nomine & insigni notissi-
mæ. Ad cujus olim Aulæ literariæ
præfecturæ creditur accitus Baconus è
Collegio Mertonensi & ea etiā postea
deposita, ut tranquilliùs in Matheseos
contemplatione scriptionemq; se ab-
deret, p Religionis habitum induisse.
Nec tamē nescio esse, qui temporum
subductis calculis, dubitent, quo pa-
cto tā varia tamq; temporiibus discre-
pantia, de hoc Bacono verè asseveren-
tur; Quorum ego calculis etiam me-
um adjicio, planéq; censco plures hic
Oxonie Baconos floruisse, omnes exi-
miis literarum laudibus florentes; do-
minis tamen errore contigisse, ut eo-
rum omnium laudes in unum conge-
rerentur ; quod ipsum in Hercule,

p Nam in cœ-
nobio hic Fra-
trum Minorū
tumulus ejus
atque epita-
phium non ita
pridem vise-
batur.

K Sibylla

Sibylla aliisque factum legimus quo-
rum singulorum separatam gloriam,
scribentium partim error, partim af-
fectus in unum aliquem cumulavit.
Nec sine magnis authoribus ita cen-
sco; è quibus constat, quum hic q. O.
xonia & Henricus tertius concilium in-

q. An. 1233. dixisset Baronibus, r eum duos tum
r Mat. Paris in colloquium admisisse Baconos, al-
hifst. ad ann. terum Robertum de ordine Prædica-
torū, cuius concionibus Rex apprimè
1233. capiebatur, Rogerum alterum, jucun-

Sive Pet. de dis sermonibus Regi per dilectum;
la Roche E. qui cum viderent offensos Barones,
pisc. Wint. quòd Rex nimùm abduceretur &
factus ann. pisco*Wintoniensis*, ejusque filii con-
1204. summæ filiis, Robertus suasit Regi ut eos à
gratiæ etiam consilio amoveret; Rogerus, callida
apud Regem suggestione insinuans Imperantium
Johannem, conditionem inter fluctuantem po-
qui eum sum- pulum, similem esse navigentibus in-
mum Angliae ter fluctus maris, & quid (inquit)
Justiciarum Dominè Rex, maximè impedit Navis
creavit; filius gantes? cui Rex, id melius noverunt
etiam ejus facientes operationes in aquis multis:
e' at Angliae tum ille, Et ego (inquit) novi; Petra,
Thesaurarius, & Rupes; tacita allusione Episcopum
vid. Mat. Pa- Wintonensem, cui nomen s Petrus de
ris, & Godwin Rupibus, ejusque filium, Petrum de O-
de Epis- rivalle, quasi somites seditionis desia-
copis. gnans. Præter hos etiam duos Baco-
nos, aliis erat, Johannes, Rogeri frater,
r - incep

t Princeps eā ætate Theologorum , t Fierbert .
qui viginti septem libris Testamen - descript . A-
tum novum illustravit , quem eun - cad . Oxon .
dem esse arbitror , cuius alia erudita u Nescio an
opera u Baonthorpii nomen adscive . hic potius erat
runt . Sed juxta hanc Baconi Aulam , Baconus Cole-
& alia erat illa multò antiquior , quam legii Merto-
etiam Collegium hoc Æneanafense nensis socius
ambitu suo includit , aut potius absor . quam Rogerio
psit ; quæ Aula Regia cluebat , nobi - us .
litata tum Fundatoris sui gloriofissi-
mi Regis memoria , (Aluredum enim
vendicat ; qua causa fundus Collegii
Æneanafensis adhuc jure spectat ad
possessionem Collegii Universitatis
priùs ab eodem Alredo fundati) tum
Johannis Erigenæ immortali gloria ,
qui eam x primus rexit , homo ob e-
ruditionis ingeniq ; mirabiles dotes x Id est quod
Bacono multū anteferendus , nec apud innuit . Balæ-
Italos modò Gallosq ; sed inter Græ- us quum dicit
cos & Arabes celeberrimus ; ideoque eum fuisse
etiam jam ostentant se illic , ejusdem primum qui
Aluredi unāque Erigenæ facies , opere Aluredi jussu
perantiquo affabré formatæ , quas legerit Oxo-
grata posteritas , è ruderibus conser- nii .
vatas parieti præ foribus Refectorii
affixit . Hanc de Erigena , hic tunc tē y Balæus in
poris legente , assertionem ita indu- uit Aluredi
bitaram historiarum certissima fides & Johannis
reddit , ut y Balæus , vir in historiis Bri- Erigenæ , alias
frater , tannie Scoti .

tannicis exercitatus , licet inter Oxonienfis gloriae invidos meritò numeratus, tamen & id ingenuè agnoscatur, & z suorum tum imperitiam, tum impudentiam verè coarguat , qui eum Cantabrigia & Bedam legentem audisse fingunt, nisi eum 170 , annis vixisse simul concederent. Sed quid opus est eorum fabulas refellere , qui à scriptoribus non nostris sed a suis, mendacii indies deprehenduntur? Bedam verò ipsum unquam Cantabrigia & fuisse quis nisi celebri læsi pntat? quum ipse disertissimis scriptis suis afferat, se nunquam extra Monasterium suum operam literis dedisse, at ne inde unquam ferè egressum à pueritiâ; Cantabrigiam verò , suâ ætate adeo Academiam celebrem non fuisse , ut fuisse planè desolatam civitatem asserat.

sim refellit sir Quod genus narratiunculis quum miles eorum Regem aliquandiu detinuissent , ita *fabulas & fin* postrema sua editione expungit , quæ temere priori inseruerat . Author historiole Cant. (quæ præfixa erat priori editioni vitarum Archiepiscoporum Cantuariensium) ait eos magna sedulitate typis divulgasse incertas , & à vulgo acceptas conjecturas potius quam veras aut vel probabiles rationes. Et vere omnes: nam ita me veritas amet, neminem unquam legi ita serio mentientem ac Caium Cantabrigensem.

hic primus unius Collegii conspectus placuit, ut ulterius & ad alia pergere placuerit. Nec ullum propinquius, aut spectabilius splendido b Collegium Chichlæi Archiepiscopi Cantuariensis Omnium Amonumento ; qui præter alterum in nimarum disuburbiis D. Bernardi nomine exi- etum, ubi Li- miè extructum, hic h etiam *Omnium nacer socius Animarum memorie pulcherrimum erat*, Thomā excitavit. Nam prudens simul , & Morum dici-magnanimus Archipræsul , quum a- pulum habuit nimadvertisset viros in Aula Regia Stapleton in militares sacrilegè Ecclesiarum pos. Thomis, in sessionibus inhiare, ut eorum rapaci vita Mori, tates ad aliam prædam diverteret , i. Epist. Henrico Quinto , delibato militiæ flo- Mori ad Dorri, calcar adhibuit ad suum in Gallia pium, unde jus imperii armatis copiis recupe- videre est randum q Regi in illa memorabili quam sincere gloriofissimâque expeditione Galli- egerit Mid- cā adfuit à latere , quūmque animo dendorpious , revolueret quot tum millenis anima- qui utrosque bus Gallicanum illud Diadema su- Grant. alam- umque consilium Regi constitisset nos mentitus (quanquam ea causa justissima) ut est, ubi cum at- tamen suis ostenderet, Ecclesiæ Præ- liquot alios sulum saudi Papa Pontifex, particida viros eruditos rum Pater non modò sacras manus, nominet, uni- sed mentes etiam, & consilia à cædi- cus Fisherus vere illo in numero habendus. Middendorp. Acad. in Cantab. q. M. Parker in vita Chichlæi.

bus abhorre debere, quibus viram ademerat, eorum tamen mortis hic stabilire voluit, suæque simul magnificientiæ æternam memoriam. Quò Regi ingredienti, ob viam it venerandus Collegii custos D. D. Hovenden, qui reliquo sodalito genibus subsidenti cinctus, suam, suorumque omnium devin&tissimam gratitudinem, & amorem gratulatoriæ officiosèque commendat. Regii deinde, & pedes expatiantur, & oculi; quicquid in ædificiis spaciosum, in Templo magnificum in Bibliotheca spectabile, videt omnia, probat omnia, & quò plura videt, eò plura videre velle profitetur.

Sed quòd Collegia omnia videndi, suæq; Majestatis præsentia decorandi, otium non esset, quantumvis percipienti, ea saltem videre placuit, quæ essent instar omnium, quæq; reliquorum omnium lucentem imaginem referrent. Quo animo *Divæ Magdalene Collegium*, et si extra Civitatis muros remotius, invisurus pergit, ut aedes Domestico quidem splendore illustratas, Henrici verò dilectissimi filii sui præsentia, hospitiōque jam multo magis gloriosas, suæ etiam Serenitatis, Benignitatisq; jucundissima acceſſione redderet beatissimas. Eò dum pergit,

pergit, oculis discursantibus omnia a Cognomento
contemplatur: à dextra, a Aluredi Re- Magni, &
gis (ante hæc sæcula) doctissimi, im- meritissime,
mortale opus, antiquitatis, authoris magnus enim
q; majestate venerandum: qui quum Imperio, pie-
videret hostili, civilique rabie mise tate, munifi-
cabiliter imminutam Academiz glo- centia.literis,
riam, qua olim à seculo Britannico nam eximius
floruisse, Regio literarum, pietatis habitus Phi-
que ardore inflammatus, b tria hic Iosophus, Rhei-
illustria fundavit Collegia quibus tor. Geomet.
(teste, qui cum vixit Afferio) fili. Balaus in vi-
um suum Etheldredum, unà cum om. ta ejus,
nibus penè Regni sui Nobilium filiis b. Ross. War-
ad liberales capessendas Artes edu- wic. Leland.
cavit. Qua fortè causa hoc cum Col. in commen. in
legium, Universitatis d Aula Magna Cygneam Can-
dicta, nomen postea dederit omnibus titionem de Isi-
nostris studiosorum hospitiis, quo. dis vado.
rū ferè ducenta olim habuit hæc A-c Vid. Asse-
cademia Quo minus mirū videri de- rium Mene-
bet quod aut Armachanus c scribit, vensem de
rebus gestis

Aluredi. d Anas enim Principum & Nobilium Æ-
des dicere solemus, ideo Lipsius Basilicas dici mavult
hujusmodi studiosorum ædes, quas & Lovanii Halas
dillas ait, eoq; nomine designari soleri ampla & pu-
blica Nundinis celebrandis destinata ædificia Lipl. in
Lovan. & hujusmodi loca à Franc. Hallas dici testa-
tur Gaguin. l. 6. de gest. Franc. e Ut constat ex Ar-
chiv. Acad. unde eorum omnium nomina situmque tot
tamque fere institutionem colligere non est difficile.

se hic triginta e mille studiosorum cognovisse : aut, quod Historici nostri testantur, Reges, viginti tum milia passuum undique à Civitate iis in annonam sequestrò possuisse. Quanto autem ea quæ diximus, ab Aluredo posita cum sumptu, facile æstimabit

f Afferius.
Leland loco citato Polychron. l. 5. c. 1. Gulielm. Malmsburiensis de Res gibus & alii. Comment. in Cygneam Isidis vado. Archivis Acad. li. Epiphred Du-

quis, qui æstimare potest tanti Regis fortunas , quarum omnium partem f tertiam huic Scholæ locuples scriptorum sententia *Aluredum* addicasse testatur. Quæ omnia *Lelandus*, quamvis æmulus, ingenuè satetur: et canticem in si g Illud in *Cygnus* suo parùm candide , cum afferat in Academiæ nostræ historiâ, *Aluredi* nullam, proisus nullam, beneficium extare mentionem, aut stolarum Aca- agnitionem. Nam h antiquas quæ a- demic. in Ep. pud nos manent, rerum temporum ad Hum- que testimonia, *Aluredum* beneficen- phred Du- tissimi Mæcenatis nostri laudibus in- cē ubi dicitur signiunt. Quin etiam (quod *Lelandus* Ducis valde vult) Fundatorem inter- fuisse omnium dum compellant ; sed alio, quam il- maxima quæ le, sensu, quod literarum primarum data sunt

Academiæ à tempore Aluredi fundatoris l. Epist f. 108. Aluredus aliique fundatores Academiæ commorantur. Nam & moris est apud nos etiam patronos Collegiorum Fundatores nominare, & Caius Gonellianus Hospitii fundatorem se dixit, quum pauxillum, nescio quid, donasset.

fluctuantem

fluctuantem conditionem, direptio-
numque tempestatibus agitatum, a-
more complexus est, ædificiis ornavit
multitudine restituit, stipendiis pro- k Clarentium
fessorum stabilivit; quod ipsum est Camb. in Do-
(quod ingenuè, libenterque agno- bunis.

scimus) refundavit. Eum enim pri- a Parliamen-
marium fuisse hic literarum institu- to apud Weste-
torem nescio utrum dicere, an cre- monast. sub
dere sic insanius, quum indubitatissi. initio regni
mâ Afferianæ historiæ veritate con- Jacobi, in quo
stet, Grimoaldo, quem Adami & Can- quum quid a-
cellarium præfecit Aluredus, gravissi. Etum esset de-
mas fuisse cum antiquioribus studio. Acad. Oxon.
sis de disciplinarum ratione conten. & Canta-
tiones, nec sopiri potuisse, nisi Alu brig. quidam
redi ipsius præsentia, qui, quum huc scribam cor-
accederet, asseritur ab Afferio anti- rupit ut no-
quos Academiæ annales evoluisse, men Canta-
manifestissimisque testimoniis depre- brigæ, præ-
hendisse, pristinam illam disciplina- poneretur
rum rationem olim temporibus Pe- Oxoniæ.
lagianis, à Sandro Germano, Kenti- falsarii fraus
gerno, Nennio, literis hic operam dan- dete &ta, Gini-
tibus comprobata fuisse. Hoc tum digne à Par-
agnovit Aluredus, hoc jam agno- liamento lata
scunt nostri k Feciales, soli apud nos. Acædiarū
controversiarum Antiquitatum Judi- antiquitas
ces. At quid dico Feciales? quum hæc examinatur,
ipsa Antiquitatis lis, publico jam nu- & quam ve-
per totius Regni conventu a Parlia- ritas postula-
men-
vit, communi-
assensu.

mentario, ex antiquissimorum Historicorum fide examinata sit & determinata, & præcedentia Oxoniensi Universitati communi applausu omniumque suffragiis asserta? Quod vobis

adscripta Oxoniensi.

b Casianæus, lunt ulterius? Nisi ut jam Cajanis factis supra, Albulis, deliriis, insomniis, mendaciis beric, Gentil. valedicant modestè, immodestè con-

de Acad. Ox. fictis? Præsertim quum domi ad-

on. d. Perusini versarium habeant non Facialium omnésq; Glos. modò omnium, sed communem Re-

sæ Jurisperi- gni totius consensionem; foris non torum in b Jurisperitorum modò omnium, sed

Clement. c Conciliorum etiam generalium, id

c Vienn. Con- est, totius Christiani orbis sententi- cil. & alio- am manifestam. Quis horum omni-

rum omnium- um excercitai se opponit? Johannes

qua illud Cajus, vir, fide ut in rebus d Re-

comproba- ligiosis, ita in Historicis nullius planè, At quo clypeo fretus? Nigro Co-

dice. Bellator bellissimus; sed habet forte alios scriptores Co- academicos,

Iesum nobis suos coadjutores! Clarissimam Aca-

quasi infa- demiam tam indigna temeritatis no-

nem Academica violare non ausim; Imò qui inter

mis notam ipsos istius Scholæ antiquitatem a-

objicit, quo noscere rimè e tuentur, non asserunt tan-

amprimis glo- riam, sed & probant indubitatis argu-

riamur; eo quementis Cantabrigiam, Generalem

nomine ita placet Middenorpio. e Historiola Acad. Cantabrigiæ

Collegiorum omnium, præfixa priori editioni vitarum

Archiep. Artium

Artium & Scientiarum Academiam
factam & stabilitam non fuisse, ante
vicesimum annum Edwardi tertii;
(hoc est nudiustertius ferè, si Alu-
redi seculum spectemus) quo Rege in-
tercedente apud Johannem Pontificem
Romanum, Universitatis ibi stabilien-
dæ privilegium iis est concessum ut
Petrus de Jekam Monachus Ecclesiae
Cantuar. scribit. Quid vultis amplius?
Confitemus habemus reum. At ne-
gat f Middendorpius. Perimus. At au- f Lib de A-
diamus tamen, qua manu pereamus, g cad.
Thomas (inquit) Hatcherus ad me li- g Ibidem de
teras dedit, &c, Quis h̄c non videt Cantab.
Hatcherum illud ipsi mendacium, rā.
quam ovum, exclusisse, simūlq; Caii
librum transmisisse, quorum infida fi-
de ille omnia quasi veritate veriora,
producit? Ubi etiam observatu ju-
cundum est, quomodo in circulo lu-
dant Vespillones. Caius enim Mid-
dendorpii testimonio rem probat: Caii
testimonio eandem probat Midden-
dorpius: sic manus manum, & falsarius
falsarium fricat. Quin potius suam o-
portet agnoscere ignorantiam, qui de
exterorum rebus scribit, quorum res
gestas nunquam legerit. Imò Mid-
dendorpi (tibi clām in aurem dico)
agnosce impudentiam tuam, qui ita
confidenter

scribis de Academiis , ac si in omnibus ætatem totam vixisses , ira tamen frigidè, futiliter indoctè, ac si in nulla unquam vel diem unum posuisses. Quis enim est , cui vel mica salis in cerebro esset, qui tā ridiculis Bullarum fictionibus sibi ita imponi patetetur ? Qui enim illi Pontifices Romani, quorum Bullæ tam bellè de Doctoratu aliquique gradibus Universitatis verba faciunt, multis sæculis antequam ista nomina scholastica *Graduum & Universitatum* nascerentur ? Quis ille Rex Britanniæ Arthurus , qui diploma suum Londini in regiâ suâ datum , Academiæ concessit ? quum neq; Arthurus a Rex unquam Britanniaæ fuerit , nec unquam Londonum occupaverit. Meræ ista omnia nugæ, tamen eâ fronte affirmatæ , ut non negem b exteris & nostrarum rerum imperitis non difficulter imponi posse, si quodcunque domi impudentes somniant , id foris imprudentes credulique admitrant. Sed familiare est Midddendorpicio ejusmodi bolos à quocunq; oblatos devorare ; quod videre est, ubi asserit fundatam Bononiensem Academiam à Theodosio , circa annum 425. & rescriptum Theodosii eâ de re producir, qui Phillipus Rex Angliæ nominatur, Quis isthæc non

a Erat fortasse fortis. Dux adversus Romanos. Sed Regno nunquā potitus.
 b At nollem Hospinianos , virōsq; do. Etos aliena fide has fabulas amplecti, sed cautius perpendere quæ posteris commendent vide Hospin. de orig. Monachat ubi citat hanc Athuri Charte tam.

risu excipit? Quum nec unquam Rex Angliae fuerit eo nomine, nec ipsa Anglia, Angliae nomine ante Egberti Regis Imperium potiretur, qui quadrungentis ferè annis post rescriptum hoc Theodosianum, id nomen huic nostræ Insulæ indidit. Sed non est mihi jam otii asinos flagellare; ut tamen alii verbo intelligant, quām gravis is author fuerit, quāmque peritus intelligensq;; rerum, vel sui temporis, narrator, perpendite quæso vel unicam illam suam de Angliae nostræ sub Diva Elizabetha conditione censuram, quā temporum antea inaudidiram, atq; incomparabilem fœlratem, hoc emblemate depingit. Vehementer ergo deplorandum est, quod florentissima illa Insula &c. Tantum de antiquis ornamentis & gloriâ majorum, de pace, & tranquillitate amiserit, ut omnes Gentes inde exemplum capere possint. Potestis satis ex hoc ruditu, Sileni vectorem agnoscere.

—Sileni viator Asellius

Intempestivos edidit ore sonos.

Narratur apud Indos, & infantes canis capilis nasci, senescentes toto capite nigressere. Nec dissimilis rerum apud hujusmodi imperitos antiquatum Judices aestimatio: qui quæ recens nata sunt, silicerniorum canitie

b Jul. Solinus
c. 65.

ornare

ernare ausint; quæ multi sacerduli e-
terna gloria floruerunt, eadem quia c
Anaxagoras, Pythagoras, Anaximane-
drus & Ambrones non viderint, cani-
tie suâ spoliare, modernæq; originis
ignominia denigrare.

c *Hos omnes*
plurésque si-
mile Cata-

brygiae studu- Sed *Jacobo* per gente, quid ego
isse fabulatur fisto, Contuetur is dein à sinistra elec-
Caius ridicu- gans *Philippi Edwardi Tertii confor-*
cule, præser- *tis opus, Collegium Reginæ dictum, &*
tim de Am- *nobilitatum duorum Principum, om-*
bronibus, *nium, quos Anglia vidit, foretissimo-*
quam gentem *rum educatione; videlicet d' Edwardi*
truculentam *Principis, cognomento Nigri, &*
ait Cantabri- *Henrici Quinti fœlicissimi Regis, cu-*
giam occupas- *jus ut Rossi Warmicani verbis utar)*
se quum certo tunc camera erat supra portam, in in-
certius sit troitu dicti Collegii ubi studuit sub
Ambrones tutela Patrui sui *Henrici Beaufort*, tunc
non homines Cancellarii Oxoniensis, postea Pres-
fuisse sed lu- byteri Cardinalis titulo *Sancti Euse-*
pos, ut Cam- *bii.* Nec certe immemorem se præ-
denus ostendit Academiæ nostræ Alumnum, sed
dit in Britan- etiam tum *Wallie Princeps*, in grati-
nia sua. am Academiæ impetravit à Parre
d Ferunt iis non tantum ampla privilegia, sed &
fuisse cubibu- magnifica etiam dona, posteaque re-
la quæ ad ex- gno potitus, præter alia ejus illustria
tra sunt, ad beneficia, libros suos omnes Univer-
pedem scalæ sitati legavit testamento, si que vitæ
Lapidea qua stamen intempestive fata non præ-
Bibliotheca scidissent, Collegio multo nobilissi-
ascenditur, mo

lissimo (cuius prima fundamenta, u. c Edmuni-
bi Civitatis Castrum visitur, delineatum Cant:
verat.) Academiam ornâsset: qualis Archiep. in-
fati immaturitas *Collegium* etiam hic telligo natum
Reginæ multo splendore privavit; sic *Abingdoniæ*
enim primò instituebatur ut unus es-juxta Oxon.
set Præpositus, & 12 socii ad simili- qui hic lite-
tudinem 12 Apostolorum; quibus rarum gloria
pro numero septuaginta Christi dis floruit, q̄ ha-
cipulorum totidem Scholares (ni fa-buit hic S.
ma mendax) subjicerentur, & quod Sewalum E-
adhuc obtinet) ut ad victimum clango- boracensem
re bellici *Clarionis* sive *Buccinæ* con- Archiep. di-
vocarentur, omniaq; plane Regiâ ma-scipulum cui
gnificantia administrarentur, Cui prædixit af-
Collegio adjacet studiosorum *Aula afflictiones* quos
c *Sancti Edmundi* nostri nomine & passus est,
memoria insignis *Sanctique Petri* Ec- quod tyranni-
di Papali se
opponeret, vide Mat. Paris. hic etiam alium disci-
pulum habuit S. Richardum postea Oxoniensis Acad.
Cancellarium: adeo fœlix semper erat hac Academ-
mia, eorum proventu, qui non Papalibus Indulgen-
tiis, sed suis virtutibus Sanctorum apud omnes titu-
lum obtinuerunt. Talis q̄ doctissimus Rob. Lin-
colnienis quem Mat. Paris ait ab omnibus San-
ctum dictum quanquam ille (ut q̄ reliqui quos di-
xi) Papam toto impetu oppugnaret, eumque Ane-
tichristum esse probaret. Vide Mat. Paris. q̄ vitas
Archiepisc. Cantuar. q̄ vitas Episcoporum à God-
wino scriptas.

elesia

clesia nobilis tam fundatoris antiquitate, (is erat *Grimoaldus* quem modo diximus ab *Aluredo Academicus Præpositum*) quam Quadragestimali Concionum Academicarum celebritate, quam ad hæc usque tempora, à prima ejus fundatione solenni ceremonia continuatam non improbabiliter suspicatur. Quibus à tergo relictis, visuntur mox *Magdalenen-sium*, seu verius jam *Princeps Henrici ædes* quibus et si *Wainfletus* ortum, & *Magdalena* fletus nomen dederit, *Jacobi* jam radii lacrymas exsiccasse, gaudiūmque nunquam obliviscendūm visi sunt induxisse. Eaque gaudia, ne putarentur nulla, ubi nulla exprimuntur, *Douglasius Castilionis* publicæ lætitiae gratitudinēsq; expeditus interpres, Regi ob oculos politâ exhibuit oratione: unde mox, quicquid ab initio in illustre hoc *Henrici Principis* hospitum visu dignum delineavimus, pedibus, oculisque lærus metitur deq; singulis lætus colloquirur, adeoque absolutam fundationis istius formam rationēm-q; universam Regii judicii censura comprobavit, ut palam diceret se persuasissimum habere in toto terrarum orbe nuspian esse Collegium, istoc omnibus numeris consummatius aut

aut magnificentius; ut non immerito Lipsianum illud eulogium huic imprimis (quanquam & cæteris hic multis) scribi possit, *Pulchrum* (inquit ille) *Collegium inventum*, & quod in Anglia magnificè usurpatur , neque credam in orbे terrarū simile esse, addam, ant fuisse. *Magna* illic opes & *vehdigalia*. Verbo vis dicam? unum O-*xoniense Collegium* (rem inquisivi) su-*perat vel decem nostra. Magni Censo-*
ris magnum encomium. Rex autem quum demum ingrederetur (uti est librorum avidus inspecto*r*) *Bibliothecam*, & *manuscripta*, *vetustatis* situ fe-*rè evanescentia*, contueretur, antiquæ fidei, cuius est defensor , ejusdem & amator, verissima oratione fasilius est , etiam si volumina recentiora char-*acterum*, compaginumque ornatu multò sunt oculis jueundiora , isti-*usmodi tamen canitie squalentia plus* suo palato arridere: horum enim fi-*de tam hominum quam librorum* recentiorum testimonia judiciá-*que æstimanda. Dicessum tandem* paraturus , ut omnibus Collegii stu-*diosis*, eum officiosè deducentibus, vultu , vocéque patefaceret , quam grata ipsi fuissent omnia officii eo-*rum*, amorisque testimonia, fronte, qualem semper gestat, serenissimā va-*le*

ledixit, & capite discooperto, voce
benignissima, *Valete* (inquit) ge-
nerosi, valete omnes.

Istis tot rerum, locorumque va-
rietatibus oculos pascente Rege, alia
interim curæ Satrapas avocant; alia
itidem Reginam, Heroinásque famu-
lantes illi, quo sunt vel literarum
splendore, vel literatorum patroci-
nio insignes singuli, cum primis au-
tem Regis literatissimi exemplo ac-
censi universi, non nullam gloriae suæ
futuram accessionem censuerunt, si
militaribus suis, quibus præfulgebant
omnes, titulos insigniáque literato-
rum adjungerent. Ita in solenni Aca-
demicorum conventu, Campanæ so-
nitu convénientiam, præcellentissi-
mus *Dux Lenoxiae, Honorificentissi-*

d Forma ju- *mus Suffolciae Comes Illustri-*
ramenti. *ssimus juxtiāque sapientissimus ce-*
& Forma gra- *leberrimæ Academiæ Cantabrigiensis*
tiæ petendæ Cancellarius, Cecilius Comes Saris-
Supplicat ve- buriensis, reliquūsque; splendidus
nerabilis Con- Comitum (quos initio nominasse fa-
vocationi Ma- tis esto) Nobiliūmque ordo, Magi-
gistrorum strorum in Artibus titulo insignibüs
regentium & que indui, q̄ ad d obseruanda sta-
nō regenti, rata, privilegia, consuetudines, q̄ li-
um &c. libertates Oxoniensis Academiæ jura-
mento obstringi, & c suplices am-
biunt,

ambiunt, & honorificè pariuntur.
Nec levis momenti erat spectaculum,
tot viros principes, quorum plero-
rumque latera baltheorum accinctui
capita gallearum tegmini eorum vir-
tus, aut fortuna formaverat. Acad-
emico jam indumento, pileisque;
quadris in literatorum senatu consi-
deates, & Academiæ tum occurrentia
negotia suis (pro more) suffragiis
tractantes contueri.

Academici autem, qui hinc usque
quicquid aut dictum erat, aut factum
ad teretem illam & magni Arbitri e-
ruditam auram omnia limassent, ut
etiam hominum minus eruditorum,
& imprimis illustrium sœminarum
auriculis aliquid darent, quales inter
tot Phœbes nostræ fulgentes stellas,
suisse aliquas non poterat non suspi-
cari, in Sydnei nostri, Chaucerique scri-
ptis frequentiores, quam Plauti aut
Aristotelis (nec enim omnes aut Ara-
bella sunt aut Lucia) hoc tempus ma-
xime judicarunt opportunum, quo
Sacram Annæ Clémentiam & cum
Henrico Principe totam Aulici Gy-
næci pulchritudinem demulcerent,
idque avena, non patria modò, sed &
pastorali, qdā ARCADIAM RE-
STAURATAM, Isiacorum Arcadum
ledissimi

lectissimi cecinerunt, unoque opere,
Principum, omniumque spectantium
animos immensa, & ultra fidem af-
fecerunt voluprate, simique patri-
os ludiones, et si exercitatisimos,
quantum intersit inter scenam mer-
cenariam, & eruditam docuerunt,
Arduum dicere actionis major glo-
ria, an Poeseos. Quantum autem om-
nium aures fascinaverit, non arduum
judicare. Alteram enim & Aula, &
Academia loquitur, ac ita loquitur
quasi loqui nunquam satis posset: alte-
ram res ipsaloquitur, libérque omni-
um jam manibus attritus:

Nostra nec erubuit Sylvas habitare

Thalia;

Præsertim Danielis nostri sylvas, qui-
bus nec urbes ipsas censebis magis ur-
banas. Cujus ex ingenii arca dia AR-
CADIA NOSTRA, cæteraque lau-
datissima scripta tanta cum laude e-
volarunt, quantum alumno suo Aca-
demia nostra gratulatur merito; eó-
que magis, quod is saltum sit, cuius
exemplo, Poetæ coetanei, posteri-
que omnes ediscant tantum non esse
inter ingeniorum acumina, & pagina-
rum castirates bellum, quin possint,
debeantque se mutuo amplecti.

Si quis Anglicè non callens, Arca-
dia

dia hujus velit ex me conditionem cognoscere, recolligat ipse, quicquid fraude, aut philtro fieri possit, quo amores mali conglutinentur; quicquid aut calumniis, aut Zelotypiis quo amores etiam boni veriq; dissuantur; quicquid, quo adolescentuli ad libidinem; virgines ad mentium, ornatusque lasciviam ardescant, & intelligat quantum ganeonum lascivorum, lenarumque corruptricium facibus conflagravit *Arcadum* respública. Iстis manum medicam adhibere studuerunt, qui pristinam *Arcadię* integritatem per ætatem remunisci, per virtutem exoptare, per authoritatem, prudentiamque restituere, optimè poterant, istisque malis artibus aliæ non minus perniciosæ *Arcadiam* invaserant, sacerorum rituum corruptelæ nefariæ, prætextu pietatis; Circulatorum fumosæ imposturæ honorifico medicorum nomine; habituque simulato; Leguleiorum; denique fæces decemdrachmariæ, qui inter opiliones se jactant Jurisperitos, inter Jurisperitos ne opilionum quidem æstimatione habentur. Quorum dum omnium suci representantur, pristinaque Republicæ forma revocata, legibus pœnissq; expiantur, si Reginæ Principi, coeteris-

cæterisq; spectatoribus universis mirificè dixero placuisse , id tantum dixero , quod Regina, Princeps, & universi spectatores & magnificorum applausu præ se tulerunt, & etiam dum mirifica laude contestantur.

Quanquam quid fluxis istis voluptatum gloriæque nominibus faruus capior? quum nemini sit injucundius infortunia pati, quam fœlicitatis apicem experto: aut quid Arcadiæ Utopicæ gloriam restitutam jactem, quum Isiacæ Arcadiæ gloriam meramque voluptatem abeuntem contueor ? Sic omnia humana posita sunt in Theatro , Comœdiæque latitiae nostræ finitâ breviusculâ, Tragædia , iustusque imminens Academiam expectorat. Si enim f majores nostri meritò lugendum censuerunt, planctuque cœlum concutere, quum Solis, Lunæve vulnrum lucidum evanescentem cernerent : quantus nos manet dolor, qui Sole, Cynthiâque & Julio lucido sydere , nobis splendoris sui præsentiam jamjámque subducturis, eò gravioribus tenebris obruemur, quò præcellentiori luce circumfulsimus ? At fistite deliciae nostræ, fistite , quam diu nos non ingratios, non inofficiosos hospites censuetis

*f Germanis
hoc esse so-
lenne narrat
Boemus.*

ritis, tam autem diu si manseritis, hîc
æternum manèbitis. Sed qui istos
majorum luctus pii imitamur, eorum
superstitionem frustrâ experimur?
Lux enim nostra planctibus revocari
non potest, nec quicquam nobis re-
stat, nisi, ut quam lucem ipsi videre
non possumus, eandem aliis, qui pos-
unt in videamus.

Serenitas ergo Regia jam abituri-
ens, magnifico Academiæ Cancella-
rio advocate, verbis clementissimis
quam omnia quatriduo hoc Acade-
miæ officia acceptissima fuerint, in-
dicabat, quantâque eam amoris pro-
pensione amplexurus sc̄mper sit.
Quod, ut etiam Academicci intellige-
rent, statuisse se aliquod propitiæ,
gratiosæque voluntatis suæ indicium
apud eos eorūmque posteros relin-
quere: dictoque, magnificam, verē-
que Regiam donationem manu tra-
dit, quâ ad Professoris in Theolo-
gia Regii dignitatem omni ævo au-
gendam, ornandāmque illustrem fe-
cit accessionem, concessò prædio Ec-
clesiastico Ewelmensi, & Præbendâ
etiam in Ecclesia Ædis Christi, per-
petuo annexâ. Quæ utrâque Re-
gio etiam stabilita diplomate (id e-
nim virtute doctrinâque spectatis-
simus Eques D. Thomas Lake, de
Academia

Academia nostra multis nominibus
optimè meritus, curaverat expedien-
dum) Cancellarius Regem abeuntem
insecutus, Sacrae Majestatis iuslī per-
eximio tradidit Procancellario; qui
tum, cum reliquo insignissimo pur-
puratorum ordine, aliisq; viris ex A-
cademia lectissimis convenerat, ut
publicas Academiæ nomine, eāsq; im-
mortales gratias Regi jam discessuro
agerent pro ineffabili clementia, qua
Academiam antea impensissime de-
votam, recentibus jam beneficiis æ-
ternum devinxerat. Quibus univer-
sis longo ordine, quasi beneficiorum
pondere ad terram depresso eoque
humilius toto corpore prostratis, quo
possint tantæ beneficentiae altitudi-
nem supplicius suspicere, interpre-
tem voti publici egit Hanmerus, al-
ter è Clarissimis Academiæ Procura-
toribus, qui pressa, politaque orati-
one immensa illa, & planè divina
bonitatis Regiæ *Tεκμήρια* celebravit:
Quod Augustissimus Rex celebritatem
Oxonie (quam, ut Atticam, nonnulli,
Tūs ἐλλάδος ἐλλάστα, sic Academi-
am Academiarum pridiè appellave-
rat) & jam tum magnificentia verè
Regia in Academiā effusa, & quattri-
duana præsentia sua, quasi aureæ tuba
sonitu, per universos orbis Christiani
angulos

gulos illus̄rem, mirabilēmque effecerit.
Quorum magnitudine beneficiorum, egre-
gie se fœlices Academicī merito judica-
rent, quibus talis tantūsque bonarum Ar-
tium Patronus, & literariæ gloriæ quasi
alter Atlas diuinitus obtigerit.

Nam spes, & ratio studiorum in Cæsa-
re tantūm est,

Solus qui tristes hac tempestate Cæ-
mœnas.

Respexit.—

Sed quo major iam fuerit aut benignitas
Regia, aut fœlicitas Academicā, eo magis
rubore suffundi virgineas Musarum genos,
seq; animis discrutiari, quum excusis om-
nibus facultatibus, in semetipsis reperirent
nihil, quod tantæ, tamq; præcellentī Maje-
stati pro tanto meritorum cumulo piè re-
penderent. Sed frustrâ angīse, quod repen-
dendo non sint, quum tanta munera nec
pradicando satis sint, at nec cogitando; se
tamen æterna cum veneratione, & cogita-
turas, & prædicaturas, ut & posteri, &
exteri mirabundi intelligant, Regem,
eumque totius Europa potentiissimum, ac
quod magis est, literatissimum, quodq; hæc
omnia superat, religiosissimum veluti pi-
um Aeneam,

—Cui juxta aderat Lavinia conjux,
Pulcher & Ascanius, nostræ spes altera
gentis.)

tot Regni sui partibus cū incredibili civi-

um lætitia peragrat, nihil tamen libentius, quam Academiam vidisse; Nec vidisse semel satis est, juvat usque morari,

*G*ibidem in publicam literarum palestrā prodīsse, audivisse attētē, *G* quod maximum est, in maxima hominum doctissimorum corona, tam sapienter, *G* acutē, tam Atticē, *G* venustē locutum fuisse, ut non aliam ob causā discipulos Deorum, non alios quā Reges ab Homero dictos fuisse judicandū, quam quod sine divino aliquo præsentis numinis afflatu raro extiterint. Ac ne tantæ majestatis splendor, qui in maximis istis maximè fulsit, Academia vel in minimis deesse videretur, tā candide libenterq; etiam ludis, *G* ludicris interfuisse, ut qui (quod olim Plinius de suo Vespasiano) semper soleret nostras esse aliquid putare nugas. Quibus nominibus, Musas, jam tū ad sacratissimos pedes Regios suppliciter devolutas *G* prostratas primū humillimum orare, ut quū nihil in se habeat Academia, quod Regio Celsitudini non sit consecratum, id omne, quantulumcūnq; demū fuerit, vel sui gratia, *G* èo quod suum sit, æqui, boni q; consuleret. Deinde *G* Regi gratias immortales agere, *G* immortali Deo pro salute Regis preces ardentissimas effundere, ut ubiq; sit, ibi salvus sit, per quem nos omnes, ubi

enique

cunque sumus, salvi sumus, & beati es
tamē beatiores futuri, quo frequentius
beatissimū Regem hac reducem contue-
mur, tamq; diu beatas fore Academiā,
Ecclesiam, Rémq; publicam, quamdiu
Hæc domus Aeneæ cunctis domina-
bitur oris.

Et nati natorum, & qui nascentur
ab illis.

Quibus succinctè discursis nam nec
opus erat multis verborum contesta-
tionibus, ad faciendam Regi fidem
illius gratitudinis, quam antea per-
spectissimam, indubitatissimāmq; ha-
buisset) benignissimus Rex, ut Re-
gio amoris symbolo, priori benefi-
centiæ suæ extremam quasi manum
discessurus apponenter, Procancella-
rio illustri, reliquisque, quos dixi,
clarissimis Academicis, honorificum
Regiæ manus osculum impetravit; unā-
q; pro sua singulari in eos indulgen-
tia monet, jubérque ne molestiam
susciperent usque ad limites Acade-
miæ (quod ex officio ubivis fieri
solitum est) ipsum deducendi, sed
in magna area Collegii, ubi tum erat,
ipsum cum Regina Principéque fi-
lio, Deo, itinerique permitterent. I-
taque quem præsentia corporis ob-
sequiosâ comitari non datur, eum,

quām diu datur, oculis, vocisque
acclimationibus sequuntur: quūm-
que id non datur gratitudine pro be-
neficiis, precibus pro salute, plancti-
bus pro discessu præpro-
pero votis pro redi-
tu festinato pro
sequuntur.

FINIS.

TAmetsi potentissimi Regis discessu, mirabilem sœlicitatis, & quasi capit is diminutionem passa sibi videretur Academia ; erat tamen causa solatii æquissima quod omnibus judiciis intellexerant officii sui studia studiique officia omnia, omnibus acceptissima fuisse. Neque certe in minimis ducebant quod magnificentissimi Cancellerii expectationi, cuius voluntati post Principes imprimis satis facere satagebant , ita cumulate respondissent, ut ejus amplitudinem in solita lætitia persundere viderentur. Quod cum ipsius Magnificentæ, non modò ante discessum, numerum plurimorum donatione, sed literis etiam ad Eximum Procancellarium Dominum Georgium Abbot mox missis indicare placuisset, censui etiam æquissimum; in testificationem singularis illius Amoris, quo Academiam semper impensè amplexus est, literarum ipsarum exemplar subiungere.

L 3

EN.

En tibi (Domine Procancellarie) una cum hisce ad te literis, alias ad illustrem Equitem Dominum Henricum Leaum transmittendas, quibus curavi Cervos, eosque nota & præstantioris tradendos, quo loco atq; tempore, ipse, similiisque reliqui Generosi tragœdiarum Comœdiarumque Actores commodissimum censemur. Pergratum mihi feceris, si ab iis meo nomine impetraris ut illud, quicquid sit munusculi, una cum octoginta aureis, quos Dispensatori meo statim ut numeret, in mandatis dedi, æqui consulant, & ingenuæ Genialis Convivii hilaritati, mea causa impendant. Quorum opera cum mente recolo quam intimo solatio perfundebantur, Serenissima majestatis, Regiae, Principis, Nobilitatis universæ, omniumque auditorum pectora, fatoe equidem, me nec satis posse dicere ad eorum laudem, nec mihi satis facere in meo erga eos amore propter eorum benemerita singularia. Eos tamen impense rogatos velim, ut ingentis latitiae meæ testimonium hoc non ingens ita accipiantq; interpretentur, ut una intellegant, non posse me non collatari in tanta tamque communis latitia eorum reliquorumque Academicorum, quorum omnium gymnasmara, studioraque optatissimo successu fructus tam fœlices, tam

*honorificos, nobilissima isti Academæ
pepererunt. Nec aliud jam deinceps in
votis quotidianiisque precibus potius
habiturus sum, quam ut istiusmodi for-
tunatissimo successu, nobilissima ista Au-
cademia & universim & viritim &
ternum potiatur: Cui quicquam sum,
me totum voveo, meosque conatus om-
nes religiose despondeo, quibus aut pu-
blicæ ejus utilitati inservire, aut ejus-
dem gloriam promovere potero. Deniq;
me summè fœlicem duco, cui tantus ho-
nor obtigit, ut vester audiam Cancel-
larius, quoque hoc tempore tam fœlici-
bus astris mihi te Procancellarium de-
legerim, cuius de benemeritis, quia sa-
tis dicere non possim, dicam nihil. Va-
lc.*

THO: DORSET
Cancel. Oxon.

F

A

Pu

Ex

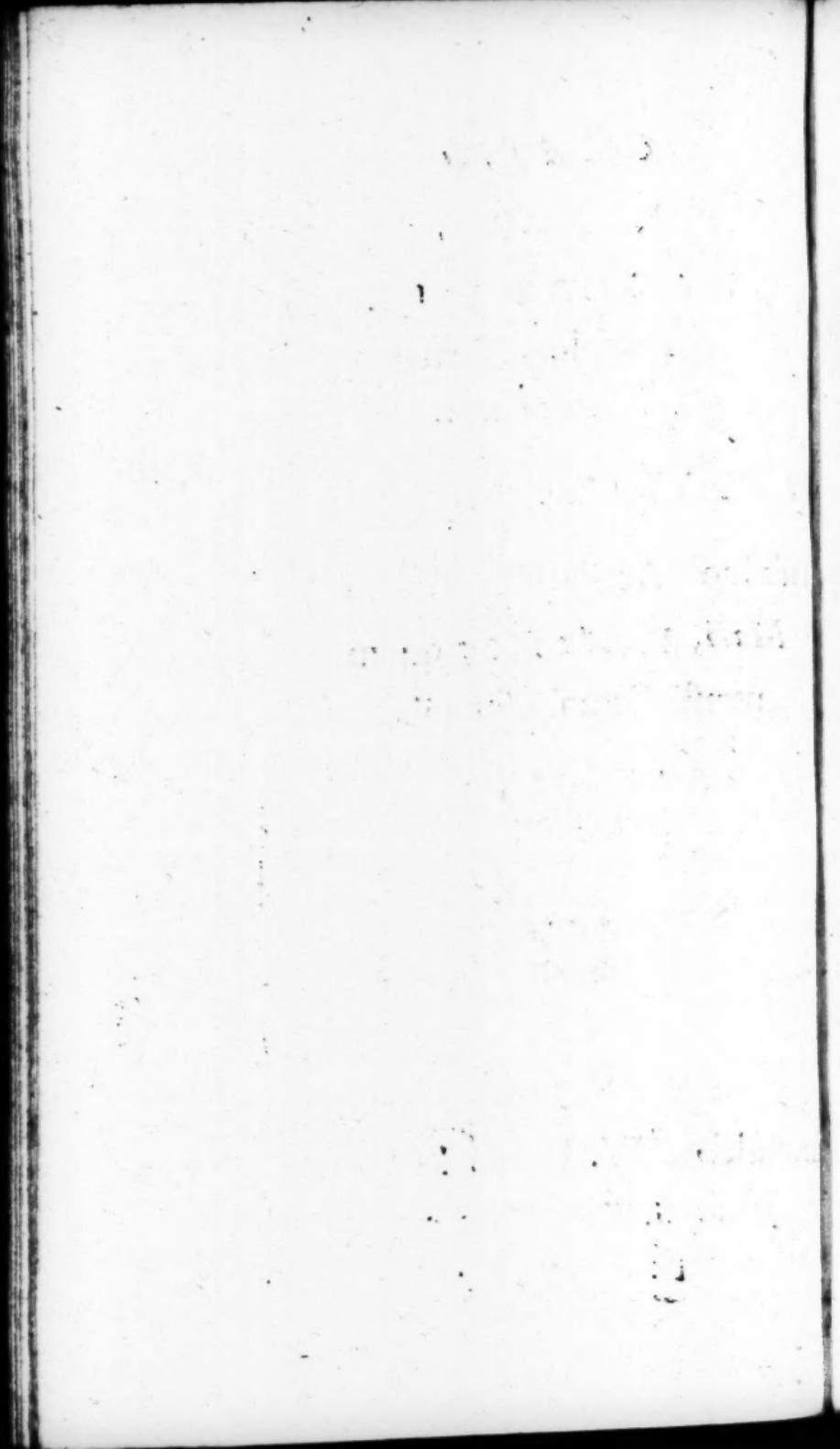
ORATIO
F U N E B R I S
H A B I T T A I N
Templo Beatae
Mariæ Oxon.

Ab ISAACO WAKE,
Publico Academiz Oratore,
Maii, 25. An. 1607. quum
mœsti Oxonienses, piis
manibus JOHANNIS
RAINOLDI
parentarent.

OXONIAE.

Excudebat W. H A L L Sum.
ptibus G. WEST Anno
Dom. 1662.

ORATIO.

FUNERIS.

Uàm fragilis fit , & in-
certa humanæ vitæ con-
ditio quàm somno aut
fabulæ similis , utinam , (Viri
Ornatiissimi & mœsti unde-
quaque Academici) modò
superi voluissent , aliunde po-
tius , quàm ex presenti spe-
ctaculo disceremus . Scilicet
senescentis quidem mundi , &
ad occasum jam præcipitantis ,
satis multa supérque vidimus in-
dicia ; Intemperiem cœli ; ma-
lignantatem stellarum ; vento-
rum turbines , nubium Catacly-
mos , maris furores non ante
cognitos , quæ dira omnia , pias
mentes horrore ruentis cœli , &
expirantis Naturæ perterre-
faciunt . At *Mufas* tamen æ-
ternas , & reliquis labentibus
omnibus

Oratio Funebris.

Omniis, Artes immortales fore, nescio quomodo nobis ipsis ad blandientes, facile credimus, donec magnus hic literarum Atlas, quocum literæ ipsæ sanctiores nutare certè videntur, si non occumbere, suo nos fato docuit, spem etiam illam vanam & inanem esse. Cujus sortem beatam, pietate & moribus dignam suavissimis, absit, ut flebilibus quisquam deploret naniis, cum nihil sit quod illi ulterius optare vel avidissimus possit, nisi illam *Virginii Rofi* fœlicitatem, cui, tanquam cumulus accessit in funere laudator *Cornelius Tacitus*. Mihi verò Academici vestram hanc intuenti, alias gratam & jucundam, nunc autem, pro occasionis ratione, flebilem & tristem frequentiam, ita in mentem veniunt illæ Regis Xerixis lacrymæ, quas ad conspectum exercitus

Oratio Funebris.

exercitus numerosi fudit , ut
non possim quin intimis suspirem
præcordiis, cum in præsentî spe-
culo, mortalitatis etiam vestræ
videam imaginem. Quis enim
est qui doctrinæ, sapientiæ , vir-
tutis fiduciâ , spem vitæ in lon-
ginquum extendere ausit , cum
difficiles Parcæ , & non exoran-
da numina, hunc tantum Ortho-
doxæ fidei Herculem , & Chri-
stianæ religionis Propugnato-
rem, nec matris *Academie* lacry-
mis, nec lugentis *Ecclesiæ* im-
portunis precibus voluerint
condonare ? Certè si inestimabili-
bes illæ mentis opes & non in-
terituræ animi divitiæ , ad cor-
poris etiam firmitatem & vigo-
rem aliquid facere, aut quomo-
docunque derivari potuissent ,
vixisses *Rainolde* , nec tam ex
voto tuo , qui cœlum voluisti ,
quam ex nostro, qui te ; vixisses
ita, ut nunquam morereris, se-
nesceres

Oratio Funebris.

nesceres , ægrotares . Atqui
magno humani generis dispen-
dio , contrariâ ferè ratione usu
venire solet , ut quo magni-
centius quis , & illustriùs divinis
literarum & sapientiæ ornamen-
tis animum excoluerit , eò citiùs ,
adeoque etiam festinantiùs , &
mens ipfa terrestris pertœla
domiciliï sublimiora cogitet ,
& corpus itidem , omni jam spi-
ritu in nobili illo , sed tamen la-
borioso studiorum opere , ex-
hausto plane & absunto , fa-
tiscat ac deficiat . Quæ nimi-
rūm res in causa fuit , ut tu *Rai-*
nolde , tot secundis præliis lite-
raruni omnium victor & tri-
umphator , accisis tamen cor-
poreis viribus , exhalares glo-
riosam animam , nōsq[ue] in luctu
& orbitate moerore confectos
destitueres . Quid autem ? Non
te laborem tua plurima pietas ,
non virtus non sanctitas , &
cru-

Oratio Funebris.

eruditio ad miraculum ingens
servare potuit? Scilicet an quia
nihil erat quod ultrà disceres,
ideò ulterius ne vivere volui-
sti; an non dignus inter cæteros
Ficinus, quem aliquando evol-
veras, qui de sanitate tuenda,
& vita in æternum prorogandâ
differit? Satis vixisti tibi ipsi;
estò: satis gloriæ tuæ, cui tamen
supervivere non potuisses: at
non Reipub. satis, quæ probita-
tis & virtutum omnium exem-
plar in te positum desiderat;
Non Academiaz, quæ eruditio-
nis jam extinctum requirit lu-
men. Non denique communæ
Religionis causæ, quæ te orba-
ta Duce, in medio procellosi
maris non sine naufragii pericu-
lo fluctuat. Evidem quòd al-
ter fortiorque *Cocles*, ingruentes
hostium infenissimorum cater-
vas princeps repulisti; quòd
exciso, cui institeras, ponte subli-
cio

Oratio Funebris.

cio, tamen salvo scuto desiliui-
sti, rem abs te præclarissimè ge-
stam nemo negaverit: rejecisti
siquidem perduelles, at verò
nondum soluta est obsidio; esto
enim quod Romanam *Idoloma-*
niam detractâ larvâ, Dei ho-
minumq; odio exposuisti, quòd
jugulum *Antichristiani* mon-
stri incepisti petere; quod per
Harti-*Latera* ipsum *Cor* Papis-
mi transfixisti. At *Sanderus* ta-
men adhuc intactus, nisi quòd
Dei vindicem dextram, in mon-
tibus Hibernicis, etro profugus
expertus est, *Bellarminus* non
satis fractus; *Baronii* nec om-
nes derectæ fraudes, ut raccam-
nova, quæ *Huic Hydræ* quotidie
repullulant capita. His tantis in
negotiis quomodo vacabat ti-
bi mori, Cum tam ingens mes-
sis & operarii sine tam pauci?
Tui similes tam nulli? Cum un-
diq; supersticio instar maris no-
stri

Oratio Funebris.

*tri Virgivii novis exundet flu-
etibus?*

Est ista lamentantis *Ecclesiae*
ugubris vox, quam ex acerbissimi
doloris sensu tam flebili-
ter sonat, ac si ipsa etiam cum
Rainoldo animam egisse vide-
retur. At matris *Academie* mœ-
stiorem adhuc vultum, & tri-
stiem faciem (si tristior cogi-
tari possit) quis demum *Timan-
thes* exprimendo erit?

*Huc veniunt lacrymæ, Niobe
quibus obruta mater.*

Nihil hæc nisi *Rainoldum*
cogitat, *Rainoldum* videt, *Rai-
noldum* vanis imaginibus audit,
alloquitur, tenet. Et certè (*A-
cademici*) licet fœlicissimæ huic
nostræ parenti tanta sit præsen-
ti hoc seculo, tamque numerosa
doctissimorum virorum sobo-
les, ut suam sibi potius gratu-
lari fœcunditatem, quam præ-
sentem debuerit orbitatem lu-
gere,

Oratio Funebris.

gere, cāmque Matris Brasidae vocem nunc certè, si unquam, usurpare, vir bonus est Brasidas & fortis, sed habet multos Spartani similes: non possum tamen, quin ejusdem piis lacrymis, & justo huic dolori veniam facilem concedam, cum cogitem Rainoldum amisisse, qui (abfido invidia) reliquis suis filiis tantum præluxit, linguarum diverbissimarum excellenti periti & artium scientiarūmque omnium perfectā panopliā, ut supra humani ingenii fastigium positus videretur, natūisque in quo omnes Musæ suas omnes vires experirentur, Nemini (Audatores) detraho, dum debita Rainoldi persolvo: nec hujus iustis, scio, laudibus invidebunt vel patres reverendi, qui domi hanc nostram Oxoniā suā exornant gravitate, doctrinā, pietate; vel Illusterrimi illi pietatis

Oratio Funebris.

tis & literarum *Antistites*, qui
ad clavum Ecclesiæ adsidentes,
prudentiæ, sanctitatis, & erudi-
tionis stupenda specimina uni-
verso orbi exhibent Christiano.
Quibus maximis *Academie* &
Ecclesiæ lominibus, si quis Rai-
noldum hunc nostrum tantò
meritis minorem judicet, quan-
tò publicâ dignitate, & forensi
minus resplenduit fulgore, re-
cognoscatis velim illud *Augu-*
stini, Episcoporum maximi, de
Divo Hieronymo eulogium;
Quantumvis Episcopus Presby-
tero superior, at Hieronymus ta-
men Presbyter etiam Augustino
Episcopo major: & ut alii in
hoc nostro mirentur scientiam,
humilitatem, abstinentiam in-
credibilem, quæ omnia in illo
(fides numinum!) plus quam
mira fuerunt; ego tamen hoc u-
num stupeo, miraborq; semper,
gloriam illum & honorem cal-
care

Oratio Funebris.

care Potuisse. De quo tametsi illud non dixero, quod de Lutherô Illyricus & Wigandus, quem Germanicum Prophetam appellârunt; tamen cum nihil sit vel in Lutheri, vel Calvini, vel Bezae, aut Whitakeri laudibus, quod non suo merito sibi ipsi Rainoldus vendicet; gratulabor ego quidem huic nostræ Patriæ quod eduxerit, matri Academiarum quod educaverit, & fercissimo illi bonorum ingeniorum Collegio, quod lactaverit Rainoldum quem (ut cum domesticis suis illum comparem) virtutis, pietatis, & eruditioñis commendatio supra ipsum Juellum Wottonum, Vivem, Hookerum elevavit, supraque Polum.

*a Westouus
in scurrili
præfatione ad
libros de Tri-
pli hominis
officio.*

Eat autem *a Westonus* impurus & impudicus rabula; eruet quæ volet convitia, dicat ingenii tarditatem, dicat simulatos Rainoldi morbos; plumbei

Oratio Funebris.

plumbei scilicet fuimus, (*A-*
cademici) qui tam hebetis in-
genium suspeximus; deliri, qui
a grotâsse credidimus, quem
(proh dolor) mortuum vide-
mus. Quanquam nec *Westonus*

(ipse b *Patrui* sui, quem ita ja-
stat, & c morum, & fugæ turpi-
tudine similis, cum Principes ^b Doctoris
Academiaz nostraz ita lacesse- ^{*Westoni*, qui è}
ret, ut etiam qui matrimonium infamem li-
contraxissent, quasi sceleratos ^{Collegio hic}
homines nominatim perstrin- coln. propter
geret) habuit vel unum aliquod ^c Nam & e-
factum, quod in omni vita san- fandi flagitii,
&issimi hujus viri reprehende- ^{Duacensis hic}
ret. ^{etiam Profesa}

At ille longius aberat: quid ^{fama semper}
qui steterunt propriùs? Amâ- ^{mendax}
runt omnes hominem, amârunt prehenditur;
mores & integritatem. Quòd
si obstinata severitas, & invi-
ctus adversus gratiam animus,
ei vitio verti poterant, aut si
quid aliud (quid autem potu-
it?)

Oratio Funebris.

it?) sed si quid potuisset in eo
improbari , ne crimen illud
honestum citius , quam *Rai-*
noldus turpis efficeretur. Sed ille
nunc fœliciter agit inter Ange-
los , nos verò qui magnos opti-
mi sapientissimique viri manes
veneramur , beatam tum de-
mùm *Oxoniam* pronunciare
non dubitabimus , quando pa-
rem similèmque in hujus locum
surrogaverit. Habeamus enim,
quos summa eloquentia , infinita
lectio , sublimitas ingenii , ju-
dicii gravitas , virtus , humani-
tas , candor , & que omnia scriptis
egregiè monumentis , quam
maxime commendent , *Kai-*
noldum certe non habebimus. At
quid ipsum loquor? Cujus tan-
ti viri , jam nunc Sepulchrum ,
hen tantillis inhiat reliquiis ,
quas hodiè postremū cerni-
mus , salutamus , valere jube-
mus,

Posterrumum

Oratio Funebris.

*Posterrumum (inquam) & po-
ste à non, unquam amplius.*

*Mihi verò ut (quod unicum
restat) efferri jubeam.*

*--- Non lingua valet, non corpo-
re notæ*

*Sufficient vires, nec vox, nec ver-
ba sequuntur.*

Iáque Sophoclea mutuabor,

--- agesis, quisquis amicus

Ades hic præsens, propera, curre

Impende viro summo officium.

*Ac nemo quidem, queis loquor,
horum.*

Rainoldo fuit melior vir.

FINIS.

